

SLOVENE

Velja po pošti:

za celo leto naprej K 26.—
za pol leta " " 13.—
za četrt leta " " 6.50
za en mesec " " 2.20

V upravnishvu:

za celo leto naprej K 20.—
za pol leta " " 10.—
za četrt leta " " 5.—
za en mesec " " 1.70

za pošilj. na dom 20 h na
mesec.

Posamezne štev. 10 h.

Uredništvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2 (vhod iz
dvorišča nad tiskarno). — Rokopisi se
ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo.
Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod

Upravištvu je v Kopitarjevih ulicah št. 2. —
Vsprejema naročnino, inšerate in
reklamacije.
Upraviškega telefona št. 185.

Inserati:

Enostop. petivrst (72 mm):
za enkrat 13 h
za dvakrat 11 "
za trikrat 9 "
za več kot trikrat . . 8 "
V reklamnih noticah stane
enostopna garmondvrsta
à 26 h. Pri večkratnem ob-
javljanju primeren popust.

Izhaja

vsak dan, izveniši nedelje
in praznike, ob pol 6. uri
popoldne.

Program. — Jaz.

On je govoril, potem je pisal, in jutri bo
zopet govoril — vse seveda sam o sebi. Pro-
gram — Jaz.

Kaj hočeš vedeti, Ljubljana, kak pro-
gram si želiš? Mene poglej, men občuduj, me-
ne voli, mene moli! Program sem Jaz!

Samohvala Hribarjeva je jako mrzlo vpli-
vala na občinstvo. »Slovenec« in dr. Šusteršič
sta začela razkrivati to tajno podobo Hri-
barjevo, in čimbolj jo Ljubljanci razkri-
vajo in ogledujejo sami, tembolj gine ž nje
vse, kar bi jo moglo priporočati.

Ce pravi Hribar, da »klerikalci zlivajo
nanj cele golide gnojnice,« se pač sam obsoja.
Saj mu samo citiramo njegove lastne besede,
njegova lastna dejanja. »Klerikalci« nimajo
tu prav nobenega opravka. Hribar stoji danes
nasproti vsemu ljubljanskemu ljudstvu, in
proti temu ne bo uspeval s takimi cenimi fra-
zami.

Ce se Hribar sklicuje na to, da mu je pri
neki priliki napil dr. Šusteršič kot »moderni-
nemu županu«, nam to izjavlja le hudomušen
smehljaj. Beseda »modern« je namreč jako
dvomna. Kar je »modern«, je ponavadi dra-
go, ni pa vedno tudi dobro. In zato je jako
dvomno, če kdo govori o »modernih« žu-
panih.

Cemu je neki župan zapisal v svojem
članku sledeči stavek: »Med drugimi obre-
kovanji, s katerimi obhajajo klerikalci župana
Hribarja, je gotovo najostudnejše očitjanje, da
je župan Hribar sebičnež in samo gleda, kje
bo kaj zaslužil in kako bi obogatel.« Te be-
sede je zapisal Hribar sam, ne mi. V vsej po-
nižnosti opozarjamo Hribarja na sledeče dej-
stvo. Za časa, ko je Hribar zasedel županski
stol, so bila vsa mestna poslopja zavarovana
pri Dunavi. On je pa vplival na obč. svet,
da so se vse dotične pogodbe radi tega raz-
veljavile, ker zavarovanja niso bila konku-
renčnim potom oddana, in glasila tudi ne pra-
vilno podpisana.

Po tem razveljavljanju je župan Hribar
pozval, a samo nekatere zavarovalnice, pa
še te le na videz, da naj vložijo zavarovalne
ponudbe glede zavarovanja mestnih poslopj.
To se je zgodilo, a zavarovanje dobila je
»Slavija«. Pozneje je imel hudo konkurenco
in prišlo je tako, da župan Hribar ni dobil
dveh poslopj v zavarovanje pri »Slaviji«. To
pa ga je toliko prestrašilo, da ne dopušta no-
bene oddaje zavarovanja mestnih poslopj
konkurenčnim potom, temuč postopa tako,
kakor njegov prednik in brez vsacega vpra-
sanja zavaruje vse pri Slaviji. Dokaz temu je
zavarovanje »Mestnega doma« in pa »Mestne
ubožnice«. Ko je postal župan, hodilo so nje-
govi agenti po Ljubljani z županovim vizit-
nicami ter agitirali za Slavijo, rekoč: »Go-
spod župan me pošilja do Vas s prošnjo, da
se zavarujete pri Slaviji.«

Naj sodijo o tem postopanju Ljubljanci
sami! V tem oziru imamo še podatkov, ki
pridejo sčasoma na vrsto.

Sedaj pa k loži! Mi nismo očitali, da je
Kranjska dežela Ivanu Hribarju dala brezplač-
no ložo, ampak da si je Hribar kot župan
znal pridobiti brezplačno ložo, katere nobe-
den njegovih prednikov ni imel. Predniki Iv.
Hribarja, so morali ložo sami plačati, župan
Hribar je pa ne plačuje. Res je, da ima Kranj-
ska dežela reprezentacijske lože, — a gospod
župan je pozabil, — da je gledališče deželna
last, ne pa last mesta Ljubljane. Zato je pa
res, da je morala dežela za časa, kar On
županuje, za to županovanje prispevati celih
10.000 kron, ki bi jih moral sicer Hribar sam
plačati.

Hribar trdi v svojem članku, da ga obre-
kujemo, ker smo k njegovi plači 10.000 kron
prišteli prejemke dispozicijskega zaklada v
znesku 3000 kron. To smo morali storiti radi
tega, ker mesto pred njim tega izdatka ni ime-
lo. Kako porablja župan ta denar, mi res
ne vemo, vemo pa, da se je na strošek me-
stne občine in davkoplačevalcev v desetih le-
tih Hribarjevega županovanja porabilo 30 ti-
soč kron! Za kaj je župan ta denar porabil,
tega on — tako tudi njegov članek — »Slo-
vencu«, ne bo na nos obešal.

Lepa stvar! Mi davkoplačevalci torej ne
smemo vedeti, kako se uporablja denar, ki
ga mestna blagajna od nas prejema! O tem
bomo še govorili, za danes samo vprašamo,
ali se ne bo s tem denarjem pričela agita-
cijska gonja proti kandidatu »S. L. S.«? Vse
pride na dan!

Kar se tiče bornih županovih prejemkov
13.000 kron na leto pravi župan, da ko bi on
zase toliko delal, kolikor dela za mestno ob-
čino, bi gotovo vsaj trikrat več zaslužil, kak-
or kot župan. S temi besedami je župan pri-
trdil, da bi si on sam na leto 39.000 kron pri-
služil, če ne bi bil župan, na drugem mestu
svojege članka pa pravi, da mu »Slavija« na
leto ne donša toliko kakor smo mi trdili.
namreč 38.000 kron. Tako si sam oporeka.
Hribar ima v svoji pisarni približno 30 so-
tudičnikov. Po mnenju Hribarjevemu mu vseh
30 sotrudičnikov ne prisluži toliko, kolikor bi si
on prislužil, če ne bi bil župan. Kako veli-
kanske dohodke moral je imeti Hribar, pre-
den je postal župan, to sledi iz njegove tr-
ditve, in radovedni smo, če je on ta dohodek,
tako napovedal, da bi ga ne morali uvrstiti
med tiste ljudi, ki jih on v svojem članku na-
vaja, — namreč med tiste, o katerih Hribar
trdi, da sistematično napačne fasije podajajo.

Na leto 13.000 kron, tako trdi On, je le
skromna odškodnina za njegove izgube, ki
mu jih povzroča županstvo. Uboga žrtev! Za-
kaj ne odstopi? Saj jih je dovolj, ki komaj ča-
kajo na ta skromni zaslužek!

V svojem članku se župan Hribar skli-
čuje na dohodke dunajskega župana, ki zna-

šajo baje na leto 48.000 kron. Recimo, da je
to res, a ne pozabimo da ima Dunaj 1.990.000
prebivalcev, Ljubljana pa le 40 tisoč. Če od-
pade na 40.000 prebivalcev mestne občine
Ljubljana 13.000 K županovih prejemkov, po-
tem bi moral dunajski župan primeroma po
številu prebivalcev dobivati najmanj 612.000
kron. Matematični dokaz, da je veliko dražji
Hribar, kakor pa dunajski župan. Ali Ljub-
ljana svoje žrtve ne plačuje prav po kraljevo?
Dunajski župan Lueger pa je bil za čas svo-
jega županovanja vedno na mestu in se ni
bavil poleg še z agenturo in prekupovanjem
zemljišč, kakor to dela Ivan Hribar. Zanimati
moramo da je župan Hribar od svojih dohod-
kov sploh kaj daroval, saj je vendar vobče
znano, da župan je takrat kaj daruje, če se
njegov dar priobči v časopisu. Ni res, da bi
bil župan od poviška plače, za Prešernov
spomenik daroval 5000 kron. To je on daro-
val iz svojih splošnih kraljevskih dohodkov,
ravno tako je z njegovim prispevkom za
ljudsko knjižnico.

Ko je vse te darove župan v svojem
članku popisal, potem se pa vdari na prsa ter
nadaluje: »Naj vam pokažejo klerikalci moža
iz svojih vrst, ki bi od svojih pridobljenih do-
hodkov žrtvoval toliko tisočakov, kolikor žu-
pan Hribar od svojih za blagor občine pri-
dobljenih prejemkov.«

Le pogledite širom slovenske domovine,
koliko je mož, ki od svojih bornih dohodkov
darujejo za javne namene tako, da si v pral
vem pomenu besede od ust pritrjujejo. Ne le
enega, par sto mož je v vrstah »S. L. S.«, ki
so za organizacijo našega ljudstva žrtvovali
ne le brezplačno svoj čas, ampak tudi svoje
imetje in zdravje. Izmed stotin naših ljudskih
drštev vam vsako lahko imenuje takega
moža.

Sicer pa naši somišljeniki svojih dobrih
del ne obešajo na veliki zvon in nam jih ni
treba opravičevati. Tu velja beseda: Kdor se
opravičuje, ta se obtožuje!

Vemo tudi, kako se Ivan Hribar z želez-
niško karto žrtvuje za mestno občino in ka-
ko občudovanja vredne so razne njegove vo-
žnje.

Bahati se, da župan prispeva za vsako-
vrstne namene, je res jako kratkovidno; saj
vendar vsi Slovenci prispevamo za vsako-
vrstne narodne in blagotvorne namene in go-
tovo z ozirom na dohodke ljubljanskega žu-
pana, vsakdo več nego župan. Dr. Tavčar
nima polovice toliko dohodkov kot župan, da-
roval je pa gotovo za dobrodelne namene pet-
krat več nego župan, a on se še nikdar ni
hvalil koliko prispeva za dobrodelne name-
ne. Če Hribar semtertje vrže kako kronico za
narodne ali blagotvorne namene, je to zani
je dobro proračunan režijski strošek, zakaj,
če Hribar kaj da, žrtvuje le v prepričanju da
mu bode vsak darovani vinar prinašal drugih
1000 vinarjev.

Končno pa omenja župan Ivan Hribar v
svojem članku nekaj, »o čemer se še ni govo-
rilo.«

Čujte in strmite! Župan Hribar pripove-
duje, da je tudi upravni svetnik plinarne in v
tej lastnosti je dobival tantieme od leta 1901
skupaj v znesku 2729 K 85 v, katero vsoto je
pa »daroval mestni občini.«

Gospod župan bode nam oprostil, če to
njegovo trditve malo popravimo. Stvar je
namreč sledeča: Občinski zastop občine Lju-
bljane je sklenil svojedobno neki provizorij
z delniško družbo ljubljanske plinarne. V tem
provizoriju se je določilo, da ima občinski
svet pravico poslati enega odposlanca v
upravni svet plinarne. Občinski svet je iz-
volil župana Ivana Hribarja in sicer na nje-
govo izrečno zahtevo. Župan je bil tedaj ob-
činski odposlanec in je bil kot tak moralno ob-
vezan vsako tantiemo ki jo je dobival od pli-
narne, mestni blagajni oddati, to moralno ob-
vezo je čutil on sam, in iz tega razloga je tudi
v resnici vse tantieme v znesku 2729 kron
85 vin. oddal mestni blagajni.

Mislimo, da bo to kratko pojasnilo zado-
stovalo da si pametno misleči ljudje napravijo
sodbo o požrtvovalnosti župana Ivana Hri-
barja.

Njegov govor je bil treznemu človeku
zoperna samohvala. Da je Ljubljana nova, pač
ni njegova zasluga, temveč posledica groz-
nega potresa iz leta 1895, in hvala gre za lepe
stavbe onim, ki so si jih postavili, in ki bi si
jih bili postavili gotovo tudi brez Hribar-
ja. Ako je kdo pri tem uveljavil posebne ve-
likomestne nazore, so bili to stavbeniki in de-
loma policijski svetnik žalostnega spomina:
Podgoršek, ki je na mestne stroške opeto-
vano potoval po tujih deželah. Stori je pa
seveda tudi ta mož le svojo dolžnost, ki je
Ljubljancem stala mnogo težkega denarja. —
Hribar sam lastnih dobrih nazorov sploh
nima, to je čestokrat dokazal, pač pa zna
mojstersko uporabljati dobre nazore in talente
drugih, ki jih potem prodaja kot lastne, kakor
je to storil v kandidatnem govoru v »Mest-
nem Domu«. Sicer pa vleče mož mastno pla-
čo od mesta in je pač njegova dolžnost, da za
to kaj stori. Kar je storil kot župan, vé širše
krog ljudstva: zvišanje davkov in doklad ni
nič novega, zadožil je Ljubljano na deset-
letja, tako, da je postala, kakor je »Slovenski
Narod« enkrat sam pisal, najdražje mesto
cele Avstrije. Prebivalstvo ga dobro pozna, a
do sedaj se žal še ni upal nihče Hribarju prav
pošteno nasproti stopiti — z resnično besedo.
Čuditi se temu ni, ker je malo neodvisnih lju-
di in ti se ž njim nečejo baviti. Trgovstvo in
obrtniki so večinoma od njega odvisni in ti so
terorizirani tako, da se nič ne upajo. Večji
obrtnik ljubljanski nam je nekoč rekel: »Saj
ga noben človek ne more trpeti, jaz tudi ne,
ali ne smemo biti proti njemu, če ne nam vza-
mejo ves zaslužek, Gorie onemu, ki se za-

LISTER.

Šepasta noga.

(Iz zapiskov newyorškega detektiva.)

Bilo je mrzlega večera v mesecu janu-
variju. Moja žena in jaz sva sedela pri peči in
se veselila prijazne sobice. Kar se oglasi hišni
zvonec, ne preglasno in prošeče.

»Menda vendar ni zopet kaj nujnega?«
me je prestrašeno vprašala moja žena.

»In če je, te moram pustiti samo; ker
dolžnost mi je prva stvar, moja ljuba.«

»Ali, James, ti si utrujen in zunaj zelo
sneži.«

»Vse nič ne pomaga. Če je zadeva nujna,
pojdem in naj sneži še tako zelo!«

Odprla pa so se vrata, vstopila je služki-
nja in naznanila, da želi z menoj govoriti neka
mlada dama o zelo važni stvari.

Moja žena se je ponižno odstranila in tuj-
ka je stopila v sobo.

Bila je lepa, mlada deklica, stara kakih
devetnaest let. Vsa njena zunanost je pričala,
da je iz višjih družabnih krogov.

Pogledala me je in počasi, kakor bi se
čutila v zadregi, vprašala: »Ali imam čast go-
voriti z gospodom Bramptonom, udom tajne
policije?«

»Na uslugo, milostiva gospica.«

»Gospod, rada bi prosila za vašo po-
moč v neki zelo važni zadevi. Moje ime je
Elize Milford.«

»Milford!« sem se zavzel. »Morebiti hči
gospoda, ki je tako skrivnostno izginil, da
piše vse časopise o nerazumljivem do-
godku?«

»Da, častiti gospod, in prav o tej stvari
bi želela vašega sveta. Gotovo veste, da su-
mijo nekega mladega moža, ki so ga oblasti
že prijele.«

»Henry Waring se imenuje obdolženec,
če se ne motim.«

»Da. Ali on je nedolžen, gospod.«

»Res?«

»Hočem vam vso zadevo pojasniti in
upam, da bodele potem tudi vi mojih misli.
Mojege očeta ime je Herbert Milford; stanu-
jemo približno dve milj od New Yorka na
posestvu ob reki North River. Ker sem bila
edini otrok, me je oče zelo ljubil in živel sva
več let v neskajeni sreči. Zadnje zimo sem
se seznanila s sinom bližnjega posestnika. Ker
sva se ljubila in sta tudi očeta privolila v na-
jino zvezo, sem se zaročila s Henryjem Wa-
ringom. Poroka bi se imela vršiti spomladi in
moj ženin me je obiskoval redno vsak večer.
Ne morem povedati, kako srečna sem bila te-
daj. Ali kmalu je porušil ponosno poslopje
moje velike sreče grozoviti dogodek, ki se je
zgodil v bližini naše hiše. Nekega jutra so
namreč našli Henryja v nezavesti na vrtu,
obleko in roke je imel okrvavljen. Obenem
pa je izginil tudi moj oče. Vse poizvedovanje
po njem je bilo brezuspešno, in ker so Henryja
sumili, da je on izvršil umor in potem skril
očetovo truplo, so ga oblasti ukazale za-
preti.«

»To je bilo pa zelo čudno sklepanje,« sem
pripomnil.

»Ne veste še vsega; očetovo uro in de-
narno možn'o so namreč našli v Henryjevem
žepu.«

»Kako je pojasnil to gospod Waring?«

»Ne vem; niso mi dovolili, da bi ž njim
govorila. Sedaj je še v preiskavi, ker ne mo-
rejo začeti obravnave, dokler ne najdejo oče-
tovega trupla. Ali to je vendar blazno, da su-
mijo mojega ženina tako grozovitega de-
janja.«

»Dejali ste, da oče prav nič ni naspro-
toval vajini zvezi?«

»Prav nič; moj oče je zelo čislal Hen-
ryja.«

»Kako dolgo že pogrešate gospoda Mil-
forda?«

»Danes je že četrti dan. Prišla sem k
vam, da vas prosim, če bi mogli dokazati ne-
dolžnost Henry Waringa. Trdno sem prepri-
čana, da so ga obdolžili po krivici.«

»Vsekakor se mi zdi, da on ni storil zlo-
čina, ker ni nobenega pametnega razloga za
to. Prvo, kar moram sedaj storiti, je, da go-
vorim z gospodom Waringom in dobim od
njega potrebnih pojasnil.«

»Srčna hvala, častiti gospod! Kdaj vas
smem zopet posetiti?«

»Ali stanujete sedaj v New Yorku?«

»Da, pri teti sem.« Povedala mi je za sta-
novanje.

»Dobro. Kakor hitro bom kaj zvedel, vas
posetim.«

Ko je gospica Milford odšla, sem nekaj
časa premišljeval o čudovitem dogodku. Se-
veda Henryja Waringa nisem imel za kri-
vega; vsled smrti bodočega tasta nič ni mo-
gel pridobiti, pač pa mnogo izgubiti. Slednje

vprašanje pa je bilo: »Ali je bil gospod Mil-
ford sploh umorjen?«

Drugo jutro sem šel v Lockfield ob
Hudson River železnici, kjer je bil obdolže-
nec zaprt. Niso me hoteli pustiti k jetniku in
še le po mnogem prizadevanju se mi je po-
srečilo, da so mi dovolili vstop.

Odprli so mi tesno celico in Waring mi je
stopil nasproti. Pojasnil sem mu vzrok in na-
men svojega prihoda v kratkih besedah.

»Bog naj jo blagoslovi za zvesto ljube-
zen!« vzklilni je jetnik. »Dobro sem vedel,
da me ne bo imela za krivega.«

»Prosim vas moram, gospod Waring, da
mi vse natančno poveste, kar vam je znanega
o dogodku one usodne noči. Znano vam mora
biti, da govori mnogo razlogov zoper vas.
Našli so vas prav tisto noč, ko je gospod Mil-
ford tako skrivnostno izginil, na vrtu z okrv-
avljenuimi rokami in tudi vaša obleka je imela
sledove krvi. Pri vas so našli v žepu tudi uro
in denarnico gospoda Milforda.«

»Rad priznam, da je mnogo razlogov zo-
per mene. Bojim se, da moje preprosto pojas-
nilo ne bo izpodbilo navideznih dokazov, mo-
rebiti pa se posreči vaši priznani bistroumno-
sti, da stvar razjasnite. Tisti usodni večer
sem posetil, kakor navadno, svojo nevesto in
sem ostal do enajstih v hiši gospoda Mil-
forda. Ko sem se vračal domov, šel sem čez
vrt, ker je bila pot tod znatno krajša. Po tej
poti sem tudi prej vedno hodil, kadar sem šel
k svoji zaročenki ali se vračal proti domu.
Komaj pa sem bil od vrtnih vrat oddaljen za
puškin strel, skočila izza grmovja dva moža
in planeta name. Predno sem se mogel količ-
kaj braniti, me je eden izmed njih pobil s po-

meri! Sedaj je pa tajna volivna pravica in volivna svoboda in s pomočjo te se bo poplačalo Hribarju!

Proti domačinom posebno protežira Čehe in jih kolikor mogoče vriva na vse boljše službe in jim kmalu poskrbi mastne plače, dasi nekateri ne znajo niti slovenski niti nemški in vendar zavzemajo na boljše službe povsod, kjer je merodajna Hribarjeva beseda. Da Slovenci tako izgubijo dobre službe in se zadovoljijo z manjšimi, je pripisovati le ponižnosti in pohlevnosti sicer jako nadarjenega slovenskega ljudstva. Kako se je v trgovski zbornici zavzel povodom razpravljanja o upokojniškem vprašanju privatnih uradnikov, na škodo nastavlencev, je znano. Da je v seji mestnega odbora predlagal, da naj se prošnja trgovskega društva »Merkur« za podporo ne ugoti, je tudi znano. Potreba je pa ta dejstva sedaj nižje obesiti, da bo privatno uradništvo vseh poklicev vedelo, kakoga prijatelja ima v Hribarju. Neznano pa je v Ljubljani, da je nekoč, ko se je pri nekem zavodu, v katerega upravnem svetu je on sedel, razpravljalo glede oddaje neke službe in je ravnatelj zavoda zahteval, da naj se namesti slovenski uradnik, popolnoma zmožen obeh deželnih jezikov, izjavil Hribar: »Med Slovenci nimamo zmogljivih ljudi!« Tako torej za boljše službe Slovenec po mnenju Hribarjevem ni sposoben. In res je dotično službo s 3000 kronami letne plače in 12 kron dnevnih diet dobil Čeh, popolnoma nezmožen slovensčine in le za silo lomeč nemščino, v službi, kjer je opraviti največ s priprostim slovenskim ljudstvom.

Na gospodarskem polju velja Hribar v gotovih krogih kot pravi pravcati čudak. Ljudje, ki so imeli priliko njegovo gospodarstvo spoznavati, so prišli do prepričanja, da on o dobrem in umnem narodnem gospodarstvu niti pojma nima. Opozarjamo le na delniški pivovarni v Žalcu in Laškem trgu. Zalostni uspehi pri tem podjetju so največ pripisovati brezskrbnemu gospodarstvu Hribarjevemu. V zadnjem trenutku je vedel pregovorniki ude upravnega sveta, da so podpisali menjic za 400.000 kron in seveda so reveži ogromno izgubili plačali iz lastnih žepov, da so zabranili konkurz, ki bi bil sicer neizogiben. Da se je vkljub temu letos odpisala polovica delniškega kapitala in so na ta način delničarji, med katerimi je več posojilnic, izgubili za vselej velikanske svote, je obče znana zasluga Hribarjeva za narod slovenski.

Se marsikaj bi se dalo pisati o tem »programu«, ki se zdaj ponuja Ljubljani za državnega oslanca.

Program »Jaz« stoji pred nami ves v čudni podobi. Eni se ga boje, drugi ga sovražijo, in oni, ki ga hvalijo, sami sebi ne verjamejo. Če bo Hribar še dalje izzival s svojo kandidaturom, se ga bo še bolj osvetlilo. Marsikaj se ve o njem, o čemur on meni, da je prikrilo!

Nasproti mu stoji mož iz ljudstva, ki kandidira na pravi ljudski program. Če bi bil Hribar poslanec, kdo bi se pa z njim sploh še govoriti upal? V osebi Ivana Kregarja pa imamo moža, ki ne agitira s svojim premoženjem ne s svojo mogočnostjo. Zanj agitira njegovo organizatorično delo. Mož, ki je že zdaj tako nesebično delal in ki ima res pravi ljudski program za blagor zatiranih ljudskih slojev, mož, ki bo imel tudi v vseh naših poslancih krepko zaslonbo, je Ivan Kregar, in tega bo volil vsakdo, ki ima kaj smisla za naše socialne in politične potrebe.

Za krošnjarje ribniškega okraja.

Dr. Šusteršič je na ribniškem shodu dne 25. marca t. l. poročal o svojem delovanju v prid krošnjarjem ribniškega okraja.

Stvar je za vse krošnjarje ribniške doline tako velikanskega pomena, da smatramo kot svojo dolžnost, seznaniti vse udeležence s podrobnostmi te zadeve.

Novi krošnjarski zakon, pri kojega po-

stanku so — kakor obče znano — poslanci S. L. S., osobito pa dr. Šusteršič, s tako velikim uspehom sodelovali, je bil v zadnjem zasedanju državnega zbora — po mnogih ovirah, ki so bile nastale vsled nasprotij med gosposko in poslansko zbornico — končno vendarle sklenjen. Ni pa še dobil cesarskega potrjenja, ker je zaradi nekega paragrafa novega zakona treba dogovora z ogrsko vlado.

Pa tudi če bi bil novi zakon od cesarja potrjen, bi še ne bilo vse v redu. Kajti za ribniške krošnjarje je največjega pomena, da se izvršitvena naredba, ki jo izda vlada glede izvršitve novega zakona, ozira na posebne razmere ribniške doline.

Od izvršitvene naredbe vlade bode osebno odvisno, kakšno blago je smatrati kot tako, glede katerega pristajajo krošnjarjem ribniške doline posebne predprave.

To je naravnost življenjsko vprašanje ribniškega krošnjarstva.

Doslej, po starem zakonu, je krošnjarska predpravica veljala le za znano kočevsko krošnjarsko blago: pomeranče, slaščice itd.

Ni pa ta predpravica veljala za leseno robo, sitarsko in lončarsko blago, ni torej veljala za poglavitno izdelke domače obrti v ribniški dolini. Ribničani so sicer s tem blagom krošnjarili, toda le kot vsak drug, brez predprave. Vsled tega so imeli mnogo sitnosti, ovir in težav po svetu, osobito vzadnjih letih, ko so se v mnogih krajih strožje uporabljale krošnjarske postavbe.

Po novem zakonu bode blago, glede katerega veljajo predprave, določila vlada v izvršitveni naredbi.

Kaj to pomenja, se šele ve, ako se upošteva, da bode po novem zakonu splošno, navadno krošnjarstvo zelo oteženo, krošnjarstvo predprave uživajočih krošnjarjev pa bode zelo olajšano.

Za ribniško dolino je tedaj uprav življenjskega pomena, da vlada v izvršitveni naredbi k novemu krošnjarskemu zakonu, sprejme med ono blago, glede katerega bode veljale nove krošnjarske predprave, tudi poglavitne izdelke ribniške doline, seve izključno le v prid prebivalcem ribniške doline same.

Druga velevažna točka je pa glede takozvanih popotnih licenc. Ribniški krošnjar ne prodaja le narejeno blago, v njego delokrog spadajo tudi popravila in izdelovanje blaga na poti. To je bila doslej bolesta točka za ribniške krošnjarje. Če krošnjar poleg krošnjarske knjižice ni imel tudi posebne »popotne licence« za izvrševanje popolne obrti, je naletel po svetu na ovire in čestokrat prišel v kazen. Bilo je pa odvisno od dobre volje okrajnega glavarstva, če je poleg krošnjarske knjižice dobil tudi popotno licenco.

Pa če je tudi dobil poleg knjižice licenco, moral je naš krošnjar plačati dvakrat davek: enkrat za knjižico in enkrat še posebej za licenco. Hudo breme, ki je marsikomu — osobito zadnja leta, v dobi od liberalne gospode v deželnem odboru naklonjenih doklad — vzelo veselje do krošnjarske obrti in ga poglajalo raje čez morje, v Ameriko.

Vse te točke je vestno upošteval najboljši prijatelj ribniških krošnjarjev, neumorni, požrtvovalni in vplivni delavec na tem polju: dr. Šusteršič.

Že svojedobno, v obrtnem odseku državnega zbora, je dr. Šusteršič opozarjal na vse te točke in zahteval njih primerno ureditev.

Kot skušen in marljiv parlamentarec se pa ni s tem zadovoljil, da je enkrat povedal želje in potrebe ribniške doline. Dobro je vedel, da to ne zadostuje, ako bodo res pomagali. Treba je v takem slučaju neprenehoma stati na straži in korak za korakom zasledovati tok zadeve. Takol, ko je bil novi krošnjarski zakon končno sklenjen, se je dr. Šusteršič v označeni zadevi obrnil do novega trgovskega ministra dr. Fofta in je opozoril na poglavitne točke, da se ne prezro pri izdaji dotičnih naredb.

A tudi s tem se dr. Šusteršič ni zadovoljil.

Če tudi po 30. januarju t. l., ko je bil dr-

žavni zbor razpuščen, ni bil več poslanec in tedaj ni imel nobenih pravnih dolžnosti več v navedenem pogledu, in če tudi je bil preobložen z drugim delom, se je vendar dr. Šusteršič začetkom meseca marca nalašč radi ribniških krošnjarjev peljal na Dunaj in posredoval neposredno v trgovinskem ministstvu v tem smislu, da bi se: 1. novi krošnjarski zakon čimprej predložil cesarju v potrditev, in 2. da bi se v preje označenih treh velevažnih točkah ugodilo željam in potrebam ribniške doline.

Glede predložitve novega zakona v cesarsko potrditev se je v ministstvu povdarjalo, da ogrska vlada še vedno ni glede paragrafa 30. novega zakona odgovorila na tozadevno vprašanje naše vlade. Obljubilo se je dr. Šusteršiču, da se ogrska vlada takoj pozove, da kmalu odgovori in da se bode — če bi tudi ogrska vlada ne dala odgovora ali pa nepovoljno odgovorila — vendar novi zakon v kratkem predložil v cesarsko potrditev, tako da utegne vsaj do novega leta (leta 1908) stopiti v veljavo.

Glede zgoraj označenih treh točk pa je sprejel dr. Šusteršič dva dni po svojem posetu v trgovinskem ministstvu od trgovskega ministra dr. Fofta sledeče pismo:

C. kr. trgovinski minister.

Vašem Preblagorodju

usojam si v priporočeni mi zadevi olajšanja krošnjarstva z lesnim blagom sporočiti, da se bodo prebivalci ribniške krajine v izvršitvi krošnjarskega zakona tudi glede krošnjarjenja s sitarskim, lesenim in lončarskim blagom lastnega izdelka smatrali kot prednosti uživajoči krošnjarji.

Razun tega se bode s posebnim ukazom določilo, da se tistim krošnjarjem iz navedenega kraja, ki hočejo poleg krošnjarstva tudi izvrševati popotno obrt (sitarsstvo in izdelovanje lesene robe na popotovanju), izdajo istodobno in brez vsake ovire poleg krošnjarskih knjižic tudi popotne licence.

Finančno ministstvo je izreklo svojo pripravljenost, da bode želji, ki jo je izrazil Vaše Preblagorodje svojedobno v obrtnem odseku, da bi onim krošnjarjem, ki hočejo označeno krošnjarstvo združiti z dotično popotno obrtjo, ne vzrastli vsled te združitve večji stroški na davkih, potem primernih ukazov v toliko ugodilo, da bode v onih slučajih, v kojih se krošnjarska knjižica in popotna licenca zajedno izdasta in se zamore obdačenje za obojno zajedno izvršiti, dovoljeno določiti jeden davčni stavek za oba obrata.

Z izrazom posebnega spoštovanja Vašemu Preblagorodju

popolnoma udani

Dr. Foft l. r.

Dunaj, 5. marca 1907.

Iz predstojega pisma se razvdi, da se je dr. Šusteršiču posrečilo, dobiti od vlade trdno obljubo, da se bode v glavni stvari v vseh treh poglavitnih točkah ustrezalo željam in potrebam ribniške doline, ko se razglasi novi krošnjarski zakon.

Seve pa tudi s to obljubo še ni vse opravljeno.

Delo in skrb treba nadaljevati, dokler se dotične naredbe sestavljajo in do zadnjega hipa, ko se razglasijo v državnem zakoniku ali pa v naredbenem listu ministstva.

Marsikaj je odvisno od besedila odredb. Mogoče pa tudi, da se še marsikoja podrobnost uredi še bolje, še bolj v prilog ribniške doline.

In končno: Nadejati se je in želimo, da dr. Foft še dolgo ostane trgovinski minister in da bode tedaj še on izdal naredbe, za koje se gre. Toda gotovosti v tem oziru ne more nihče dati. Čez dva meseca imamo lahko drugo ministstvo. Potem je usoda ribniških krošnjarjev od tega odvisna, da močna stranka zastavi svoj vpliv, da nova vlada spolni, kar je stara odstopišva vlada obljubila.

veku, ki ga ni posebno ljubil, pri tem pa pozabil na edinega otroka, ki mu je bil vedno drag?

»Vsekakor se mi zdi čudno.«

»In vendar trdite, da je podpis vašega očeta nedvomno resničen.«

»Da, to je mo'ne neomajano prepričanje.«

Moji znanci so hoteli, da bi nastopila proti testamentu in prav iz tega vzroka sem to opustila. Sicer pa nisem prišla k vam zaradi testamenta, ker prva in najdragocenejša stvar zame je oprostitve Henryja.«

»Ali se je stric že polastil premoženja vašega očeta?«

»Da. In od takrat se preživim, da poučujem godbo; moja bodočnost me ne skrbi prav nič!«

»Ali imate morebiti pisma z očetovim podpisom?«

»Razume se, da. Slučajno imam še celo pri sebi pismo, ki mi ga je pisal oče pred kakimi šestimi leti v Albany.«

Gospica Milford je vzela pisanje iz notesa in ga podala meni.

»Ali smem pismo obdržati?«

»Prosim. Če pa mislite s tem dokazati, da testament ni pristen, se vam ne bo posrečilo, ker podpis je popolnoma mojega očeta.«

»Že dobro, gospica, lahko, da imate prav, lahko pa tudi, da se motite.«

Prosila sem mlado damo, da me čez osem dni zopet poseti. Ko je odšla, sem se napolnil na sodnijo, da dobim potrebnih pojasnil o testamentu. Pokazali so mi ga in ko sem videl, da ni nobene nepravilnosti, sem primerjal podpis na testamentu, s podpisom na pismu. Obakrat se je podpisala ista roka, to je bilo

Iz teh razlogov gojimo in izražamo le eno željo, da bi si ribniški krošnjarji vedli in znali ohraniti dragoceno prijateljstvo svojega najožjega rojaka dr. Šusteršiča in zaščito Slovenske Ljudske Stranke. Menimo, da boljše-ga vrlim ribniškim krošnjarjem želeli ne moremo.

Ribniške razmere in „Nova Doba“.

Ribnica, 19. aprila.

Ni mi prišlo na um, da bi se moral kdaj v javnosti imenoma prekljati o ribniški državnoborski kandidaturi. Marsikaka beseda pa je že o tem dogodku padla v slovenski javnosti, še več pa v zasebnih pogovorih. Saj je skoro obče prepričanje, in brez dokazov si upa marsikdo trditi, da sem jaz kolikor toliko kriv zmešnjave v ribniški dolini ob sedanjih volivni eri. Dobro ime je pri nekaterih itak bagatelna stvar. Če kdo tako sumniči v nevednosti, ne poznajoč razmere, se mu odpušča; če sumniči kljub protidokazom, bi mu pristojal resen odgovor; če sumniči še dalje kljub temu, da sem se na dveh javnih shodih slovesno odpovedal in protestiral, da bi me kdo proti moji volji silil v kak javen zastop, in če tudi bi bili to naši dobri Ribničanje, takemu pa ne morem pomagati, slepeu ne pojdem kazat mavričnih barv. Tudi to meglo bo razginal čas in pokazal bo, kdo je govoril resnico in kdo je klevetal. Kaj me brigajo častna mesta! Za vestno nalogo si štejem dušno pastirstvo in vse, kar je z njim v zvezi. Marsikdo mi ve sedaj svetovati, kaj bi moral storiti, da bi ne prišlo do sedanjih razmer. A po svoji možnosti sem storil vse; ko bi bil pa vedel, da je kje tak čudodelen modrijan, prav gotovo bi ga bil prišel vprašati za svet. Če kdo še sedaj hrani tak talisman, mu bom hvaležen zanj.

Toda na same govornice ne bi nikdar javno odgovarjal Čemu na žabe streljati s kano-nom! Kar sem rekel, je bilo samo za uverturo. Ampak do tega me je prisilila »Nova Doba« z dne 13. t. m., ki piše doslovno:

»Zanimivost je, da je protikandidat Jaklič, kaplan Skubic, torej duhovnik. Da si je ljudstvo izbralo svojega dušnega pastirja za kandidata, ni nič čudnega. Ker živi z njim v vedni dotiki, mu pa zaupa, in si misli, da bi bil najboljši, posebno če se uvažuje, da bi njegova kandidatura, ker je duhoven, tudi po drugih župnijah, ki so doslej bile za Jakliča, našla mnogo privrženecv. Bolj čudno pa je, da si kaplan Skubic sploh upa kandidirati proti kandidatu, katerega je postavil Šusteršič, ker to je naravnost felonija (verolomstvo). Res je sicer kaplan Skubic izjavil v pričo Šusteršiča, da on ne kandiduje, toda javna tajnost je, da se je dekanjska konferenca izrekla naravnost za Skubičevu kandidaturom, torej kaplan Skubic dobro ve, da ima močno zaslonbo zadaj, zaslonbo, ki ga bo znala ščititi tudi, če bi vsemogočni Šusteršič svojo maščevalno roko stegnil po njem. Da si pa upa priprosti kaplan nastopiti proti dr. Šusteršiču — če tudi bi bil posodil samo ime — je značilno za bodočnost tega oholega generala, ker kaže, da je njegova zvezda pričela bledeti, in da morda ni daleč dan, ko mu bodo njegovi lastni pristaši izpodmaknili prestol samozvanstva.«

Tako »Nova Doba«.

Samaga sebe torej nisem namerjal braniti z dopisi, branim se lahko z dejanji in s tem pokažem, kaj je kleveta in kaj resnica. A da si upa dopisnik »Nove Dobe«, — č, tako drzno trditi, da je duhovščina na dekanjski konferenci mojo neznanost postavila za kandidata, da je torej duhovščina hotela proti ukrepu stranke rušiti strankino disciplino, to je naravnost gorostasna budalost ali pa brezvestnost. Rad bi bil videl, kako godljo je imel takrat dopisnik v svoji glavi. Preljubi dopisnik, bodi tako prepričan, da je to prava sa-harska fata morgana, kakor sem prepričan jaz da od naše dekanjske duhovščine lahko za-

nedvomno, in vendar sem opazil majhno razliko. Podpis na pismu je bil krepak in odločen, podpis na testamentu pa, kjer je bil podpisan za pričo neki gospod John Dorsey, je bil slab in tresoč.

To je vzbudilo sumnjo v meni. Zakaj podpis si ostane vedno enak, če se seveda ni predrugačije mišljenja dotične osebe. Pač pa lahko spremeni pisavo čas; primerjal sem, kdaj je bilo pisano pismo in kdaj testament. V veliko začudenje sem videl, da je na obeh dokumentih isti datum; prvi januar l. 1840. Ko sem držal testament proti luči, sem bral razločno: Connecticut Mills 1843. Zelo sem se zavzel, ker potemtakem je bil testament pisan na popir, ki je bil šele tri leta pozneje izdelan. In vendar je bilo nedvomno, da je podpis pristen.

Odkril sem nekaj zelo važnega in pogumno sem šel na nadaljno delo.

Pred vsem sem natančno poizvedel, kdaj je izginil gospod Milford. To se je zgodilo 10. januarja in 21. dne istega meseca je že prišel Oliver Milford s svojo zahtevo k sodniji. Povpraševal sem po preteklem življenju dedičev in zvedel, da je bil tako na slabem glasu, da mu ni hotel nihče več verjeti ali kaj zaupati. Potem sem se napolnil v Lockfield, šel sem v tamošnjo najboljšo gostilno in vprašal gostilničarja: Ali poznate gospoda Dorseyja?

»Da, poznam nekega Johna Dorseyja, ki stanuje na nasprotnem bregu.«

»Kakšen človek je?«

»Velik, močan mož.«

»Mislim, kakšnega značaja je?«

»Ne bi mogel mnogo dobrega o njem povedati in zato raji molčim.«

lenom na tla in onesvestil sem se. Ko sem se zavedel, je bil že dan. Moje roke in obleka so bile okrvavljene in noža, ki sem ga nosil navadno seboj, nisem našel nikjer pri sebi.

»Kaj pravite? Da ste tisto noč naenkrat tudi nož izgubili? O tem mi ni gospica Milford nič pripovedovala.«

»Ne? Čudno. In v moje največje začudenje so našli v moji bližini pogrešani nož, ves krvav in odprt.«

»Tako. No, gospica Milford je bila zelo razburjena, ko je bila pri meni, in se je prav lahko zgodilo, da je pozabila na vaš nož. In kako se je dalje godilo z vami?«

»Komaj sem se dvignil, že so me prijeli, češ, da sem umoril gospoda Milforda.«

»Kako pa je prišla ura in denarnica k vam?«

»Ne vem. Verujte mi, nihče se ni bolj čudil kot jaz, ko sem našel te dve reči v svojem žepu.«

»Koliko časa je minilo med slovesom od gospoda Milforda in napadom?«

»Približno ena ura. Gospod Milford je šel ob desetih k počitku.«

Nekoliko minut pozneje sem se poslovil od ujetnika. Z uspehom razgovora nisem bil zadovoljen, ker našel nisem nobenega sledu.

Moja prva dolžnost sedaj je bila, da preiščem Milfordovo hišo in zlasti kraj, kjer je bil Waring napaden. V hiši in njeni bližini nisem našel nič sumljivega. Ko pa sem stopil v vrt in prišel na mesto napada, sem zagledal vse razhojeno in pomandrano, kakor bi se bil vršil hud boj. Kmalu pa sem se prepričal, da je bil oni del vrta še le potem zmandran, ko je ležal mladi mož že na tleh; najbrže sta to

povzročila lopova sama, da bi se zdelo, kakor da se je godilo nekaj nenavadnega in sumljivega. Jasnó sem razvidel, da so bile rože nalašč izpulpene in grmovje namenoma polomljeno.

Milfordovo truplo so iskali povsod, ali brez uspeha. Vrnili sem se v New York in imel sem le malo upanja, da bi razkril zagonetni dogodek.

Minili so trije tedni in ni se mi posrečilo, da bi našel le en člen dolge verige dokazov. Nekega dne me poseti gospica Milford; bila je zelo unalnih lic in velika bolest se je razlila po bledem njenem obrazu, ko sem ji razodel brezuspešnost svojih prizadevanj.

Tiho je sedla na stol, ki sem ji ga ponudil in globoko vzdihnila.

»Ali veste, je pričela s trepetajočim glasom, »da zahteva moj stric Oliver Milford našo hišo zase?«

»Kako je mogel priti do te čudne zahteve?« sem se zavzel.

»Pred štirinajstimi dnevi je nenadoma prišel k meni in mi pokazal testament, ki ga imenuje edinega dediča očetovega posestva.«

»Ali mislite, da je testament pristen?«

»Podpis na niem je čisto očetov, o tem ne dvomim.«

»Kdo je ta vaš stric? Nikdar poprej nisem slišal o niem.«

»Jaz sem ga skoro pozabila. Oče ni bil ravno najboljši prijatelj z njim in nikdar nisem slišala njegovega imena v hiši.«

»Kaj je vam določil testament?«

»Nič.«

»Ali se vam ne zdi čudno, gospica, da je vaš oče zapustil vse svoje premoženje člo-

služiš par uprav potrebnih tisočakov, ako do-kažeš resničnost svoje trditve. Ravno na-sprotno je res! Vsa dekanjska duhovščina je z menoj vred nasprotna takim krajevnim po-javom, takim provincijalnim kandidaturam; ne sicer iz osebnosti, ampak zaradi stranke same, zaradi discipline, ker vsaka stranka le z združenimi močmi doseže uspehe, naj si bo potem kandidat Peter ali Pavel ali pa Jur. To je resnica in nič drugega! Duhovščina je vedno stala na strani S. L. S., zato naj do-pisnik »Nove Dobe« nikar ne živi v tifozni blodnji, da je začela strankina ali dr. Šuster-šičeva »zvezda bledeti«. Zvezde so bledele le v dopisniku, če je kdaj jutraj blodil proti domu.

Namen tega pisanja »Nove Dobe« je kristalno prozoren. »Nova Doba« se veseli razpora v stranki, ki ji je nasprotna tako, kar je ista »Nova Doba« nasprotna meni, in — jaz nji. Zato hoče momentano nezadovoljnost ribniških volivcev izrabiti in jo netiti dalje. Sama sicer piše: »Kot slovenska gospodarska stranka se ne moremo ogrevati ne za Jakliča, ne za Skubica. Oba kandidata na programu stranke, ki hoče sicer biti stranka žuljavih rok, v resnici pa je le stranka maziljenih rok, ki niso nikdar delale, nikdar trpele, pa vendar hočejo držati slovensko ljudstvo na svojem vajetu.«

Dopisnik »Nove Dobe«, na čigar rokah tudi najostrejši mikroskop ne bo pokazal kake sledi delavnih žuljev, si upa kaj takega zapi-sati v isto »Novo Dobo«, ki je pred kratkim pisala, da kar Slovenci so in imajo, se imajo zavaliti svoji duhovščini! Isti dopisnik pravi, da se ne more ogrevati ne za Jakliča, ne za Skubica, vendar pa hoče ribniške volivce na-hruliti, češ, le volite Skubica, on ima veliko zaslabo pri duhovščini! Če to ni godlja, po-tem je nisem nikdar videl.

S tem hoče med naše volivce seati le needinost in razcepljenost, ter tako pravo kmečko stranko, ki je S. L. S., v tem okraju nekoliko oslabiti. Nikar pa naj ne misli »Nova Doba«, da se ji to kar tako lahko posreči. Re-kele sem že, da je slučajna needinost samo mo-mentana, izvirajočega iz užaljenega ponosa. »Nova Doba«, ki tako rada nekoliko postrani udari po »mednarodni katoliški cerkvi«, pa nam bo pomagala zediniti tudi nezadovoljne elemente; sama prav gotovo zase ne bo do-bila prav nobenega prihrastka. Stranka, ki ne stoji strogo na verskem stališču, ne bo nikdar trdno zastavila svoje noge med ribniškimi kmeti; o tem so se že uverili »stari« liberalci, »mladi« se pa še bodo.

Ribniški kmetje pa naj gredo 14. maja vsi na volišče in pokažejo, da na sladek med »Nove Dobe« sedajo le muhe, ne pa ribniški možje, ki so bili v političnem prepričanju vedno na vrhuncu v kranjski vojvodini. Ko-gar »Nova Doba« priporoča, naj ne volijo ni-kdar, četudi bi priporočala — mene. Vsi naj oddajo svoj glas uradni kandidatu gos-podu Jakliču; saj sami vedo, da jaz nikdar nisem kandidiral, in prepričani naj bodo, da bo 14. maja zame največja neljubav, ako do-bim tudi en sam glas; zakaj škoda bi ga bilo, ker vsakega odločno odklanjam. S takimi kandidati, kakor sva z gospodom Rudežem, itak ni nič; jaz sedim doma, mesto da bi ho-dil po shodih nabirat glasov, in se glasov ote-pavam ter se smejem gospodu Rudežu, ki tu-di sedi doma in vodi svojo kupčijo. Torej je v celem okraju le, en resen kandidat — gosp. Jaklič. Za zaupanje ribniškimi kmetom še en-krat — hvala! »Nova Doba«, ti pa zdrava ostani in glej, da ne zmrzneš! 14. maja pa naj tudi v ribniški dolini visoko zaplapola zasta-va S. L. S., kakor je vihrala ponosno vedno doslej!

Anton Skubic.

Tedenski pregled.

Opisal ga je, V nedeljo, 14. t. m., je bila velika dvorana »Unionska« pozorišče živahne zabave. Volivci S. L. S. so bili zopet napol-nili zborovališče ter so se z nepričakovano pozornostjo in z vidnim veseljem zatopili v go-

vor dr. Šusteršiča, ki je mojstrsko razjrgal in pokazal v pravi luči kandidatni govor žu-pana Hribarja. Dokazal je, kako je »veliki Slovan« zatajil liberalno stranko in liberalni program, ki se skorajda vjema s programom francoskih jakobincev. Tega doslej svet ni vedel, da je načelnika stranke sram progra-ma svoje stranke. V popolnem protislovju z liberalnim programom je rekel Hribar: »Moj program, to sem jaz.« Mož, ki v Ljubljani na ta način takorekoč prezira narodno-napredni program, je hotel s svojim nastopom igrati vlogo modrijana; kajti dobro ve, da bo treba, če bi bil izvoljen, potrkati na vrata krščan-sko-demokratskega kluba za vsprejem. V Ljubljani buržoa, — na Dunaju krščanski de-mokrat! Gospod govornik je spretno opisal značaj liberalnega kandidata, ki hoče igrati vse barve, in jih že igra. Ovrgele je njegove trditve, kakor da bi bil zagovornik splošne in enake volivne pravice; kajti, ko se je šlo za deset novih ljudskih mandatov v deželnem zboru, je Hribar bil med tistimi, ki so igrali na lajno in vihteli kravje zvonce.

Glede odpisa potresnega posojila, o ka-terem je govoril Hribar, je zaklical dr. Šu-steršič: »Dne 14. maja mora cela Ljubljana z glasovnic demonstrirati proti tisti stranki, ki je nastopila leta 1901 po svojem poslancu dr. Tavčarju proti odpisu.« Ni prostora, da bi ponovili vse posamezne, točne in odločne »kontre«, ki jih je dobil kandidat župan Hri-bar iz ust govornikovih in iz grl zavednih in navdušenih volivcev S. L. S. Upati je, da se dani že tudi v krogih svetne inteligence in uradništva, ki naj ne pozabi, da živimo v dobi splošne in enake volivne pravice in ki naj brez obotavljanja zaupa možu poštenega dela in krščanskega prepričanja; kandidatu S. L. S. Ivanu Kregarju. — »Slov. Narodu« privo-ščimo veselje, da je videl na shodu samo 800 ljudi, med njimi pa samo 50 ljubljanskih vo-livcev. Če je to res, potem pa ni treba vpitja in skrbi, pa tudi ne agitacije za kandidata, ki je »sam sebi program«.

Dežela je zopet govorila za kandidata S. L. S. Številno obiskani shodi so se zopet vršili minolo nedeljo po mnogih sosseh naše domovine. Brez ugovora in z navdušenjem so se odobrili kandidatje, ki jih je postavil za-upni shod. Zanimivi in živahni so bili shodi na Trati, v Toplicah, v Logatcu, v Smartnem pri Litiji, v Zagorju ob Savi, pri sv. Gregoriju, v Javorjah, v Vremah, v Košani, v Begunjah, v St. Gothardu, v Hotederšici, na Raki, na Studencu.

V Logatcu se je predstavil kandidat Go-stinčar v spremstvu dr. Šusteršiča. Nasprot-niki so hoteli delati razpor in nemir, a so bili vsled moške zavednosti poštenih Logatčanov sramotno poraženi. Zborovalci so dolgo časa prirejali burne ovacije za S. L. S. Župan Mu-ley se je moral s shoda odstraniti. — Enako se je godilo v Žiréh, kjer je bila blamirana stranka idrijskih in ljubljanskih liberalcev. Pristaši S. L. S. so napolnili zborovališče. Idrijski notar je s svojim Grudnom hitro opravi-l ter odšel; naši so »gospodom« napravili špalir, potem pa sami zborovali. Kakor idrijski notar, tako je tudi ljubljanski Hribar iste-ga dne opoludne moral zaključiti shod in se umakniti.

Občinske volitve v Ljubljani. Magistra-tovci so se tresli vsled nastopa socialnih de-mokratov. Deset izvoščakov jim je vozilo ljudi na volišče, a klub temu niso spravili v III. razredu skupaj s pooblastili vred nič več kot 566 glasov, dasi je vseh volivcev 2490. So-cialni demokratje so podlegli. V II. razredu je 994 volivcev preziralo volitve; oddanih je bilo samo 518 glasovnic; nekaj za socialne demo-krate, ki so poslali vsem volivcem priporočilo — nekaj več pa za magistratovce. V prvem razredu je šlo na volišče dobrih 200 volivcev, oziroma pooblaščenec; 534 posestnikov je ostalo doma.

Cesar v Pragi. Vsa avstrijska javnost se peča z obiskom cesarjevim v Pragi. Cesarja so na čeških tleh povsod priskrbeno pozdrav-

ljali. Veličasten je bil sprejem v Pragi; v me-sto je došlo na tisoče in tisoče tujcev. Ko se je kralj pripeljal, so zagromeli topovi in za-orili »Na zdar«-klici, nagovoril ga je župan dr. Gross. Sodijo, da se po cesarjevem obisku omilje nasprotstva med Nemci in Čehi. — Vla-dar si je ogledal več znamenitosti praških. Mestni svet je bil zaslisan v četrtek; pri tej priliki so cesarja prosili, naj bi prišel vsako leto za nekaj časa v kraljevo mesto Prago, kar je kralj odobril. — Slavnosti poveljuje s svojo navzočnostjo tudi prestolonaslednik nadvojvoda Franc Ferdinand. — Praška pev-ska družba so priredila cesarju sijajno sere-nado; navzočih je bilo čez tisoč pevcev. —

V odbor »Dramatičnega društva« ni bil pri zadnjem običnem zboru izvoljen noben li-terat. Za predsednika je postal notar Hudo-vernik. Blagajnik je tožil, da ni denarja in da brez deželne podpore ne more izhajati. Izgu-ba zadnje sezone znaša 5000 K. Pri zborova-nju so govorili razni nezadovoljneži, olaj-šala sta si srce zlasti intendant prof. Juvancič in g. Kobal. — Občni zbor se bo še enkrat sešel.

Tisočletnica krščanstva. Bolgarija se pri-pravlja na veliko narodno slavnost. V maju bo namreč tisoč let, ko so Bolgari pod knezom Borisom sprejeli krščanstvo. Odbor najve-ljavnejših mož dela velike priprave za to slav-je, ki bo 15. maja v Sofiji. K slovesnosti bodo povabljeni zastopniki vseh slovanskih naro-dov in tudi slovenski časniki.

Shod kranjskih krošnjarjev na Dunaju. — Dne 17. t. m. so se sešli slovenski, hrvaški in kočevski krošnjarji na posvet na Dunaju; po-vabili so tudi več pristajačih krščanskosocialne stranke na Dunaju, med njimi tudi dr. Gess-manna. Govorniki so naglašali, da bodo vo-lili krošnjarji krščanskosocialne kandidate v nadi, da bo stranka podpirala njihovo obrt; skrbeti hoče o tudi za to, da bodo njih sorod-niki in znanci v kočevskem okraju volili kr-ščanskosocialnega kandidata.

Stavka. V Odesi se ne more izložiti bla-go s 15 parnikov, ker stavkajo tudi delavci v skladiščih. Blago, ki je došlo z železnico, leži vsled stavke železniških delavcev v vozovih.

Raznoterosti. K pogrebu nesrečnih treh mrličev družine Škof v Rožni dolini pri Ljubljani se je zbralo do 15.000 ljudi, ker je bila ravno nedelja. — Na čast profesorju in šol-skemu svetniku A. Vestru, ki se je poslovil od gimnazije in stopil v pokoj, je priredil učiteljski zbor poslovilno slovesnost. Dve dija-ški deputaciji sta izrekli g. slavljenca zahva-lo. — V Mehiki je bil 16. t. m. potres: dva kraja sta popolnoma razrušena ter je veliko oseb ubitih. — Uradniško društvo »Naša zve-za« je imelo občni zbor, ki se ga je pa udele-žilo le kakih 20 članov, znamenje, da nima ognja. Društveni tajnik, kontrolor se je pred stvarnim poročilom pečal z nedeljskim shod-om dr. Šusteršiča ter gladil pot kandidatu Hribarju. — Dne 16. t. m. je preteklo deset let, odkar je dr. Lueger župan dunajski. Na Dunaju so ta spominski dan dostojno prosla-vili. Mestni svet je sklenil, da naj se imenuje krasni prostor pred mestno hišo »Dr. Lueger-jev trg.« — Iz Lovrana se poroča, da zdravje dunajskega župana ne napreduje. — Na Kitaj-skem narašča lakota; stradajočih je že nad 10 milijonov. Vsak dan umrje vsled lakote do 5000 ljudi. — Italijanski kralj Viktor Emanuel se je pripeljal 17. t. m. v Gaeto. Spremlja ga sredozemsko italijansko brodogoj. Iz Malte se je pa odpeljal v Gaeto angleški kralj s svojo soprogo. Nemškemu časopisu je napovedani sestanek zaprl sapo ter napada Bülowa, ki ne more v vnanji politiki pokazati uspehov. Sestanek v Gaeti je gotovo velike važnosti za nadaljni razvoj svetovne politike. — Ob le-tošnjih vojaških vajah v St. Vidu na Koroškem bo cesar obiskal naš Bled, — morda tudi Bohinj. — Na progi Trbiž-Ljubljana bomo dobili s 1. majem postajališče Belapeč. — V enem tednu je bilo v Opatiji tuje gospe 4175. — Trst ima po najnovejšem šteju 200.962 prebivalcev brez voštva. Proti vo-lilnemu imeniku je vloženih ondi 4757 re-

klamacij. — Pretečeni teden je bila sodnijska cenitev zemljišč, koder bo tekla tržiška želez-nica; posredoval je poslanec Pogačnik in prid posestnikom. — Operacijsko ozemlje letošnjih italijanskih vojaških vaj bo ob švicarski meji tik simplonskega predora.

Godovi prihodnjega tedna: Nedelja 21. aprila: Varstvo sv. Jožefa, Anzel, Bruno; ponedeljek 22.: Soter in Kaj; Oportuna; to-rek 23.: Volite, Viljem; sreda 24.: Jurij, Pi-delis; četrtek 25.: Marko, Ermin; petek 26.: Marija dobrega sveta, Klet, Marcelin; sobota 27.: Cita, Anastazij, Peregrin.

Gospodarstvo.

g Sadlarski tečaj na Fužinah pri Ljubljani. Kakor smo že svoječasno poročali, se usta-novi jeseni tega leta na Fužinski graščini ne-kaka zimska kmetijska šola, v katero se bodo sprejemali kmetski mladeniči iz nevinorodnih krajev naše dežele, da se v kratki dobi po možnosti teoretično in praktično v najvažnej-ših kmetijskih stvareh izvečajo. Ker se to posestvo že sedaj v te namene prireja in ker se ravnokar zasajajo novi sadovnjaki z raz-ličnimi sadnimi drevesi ter preurejajo stari nasadi, prireditelja podpisani in g. J. Legvart enodnevni sadlarski tečaj v četrtek, 25. aprila, Dopoldne od pol 10. do 12. ure bo teoretičen pouk, popoldne od 1. do 6. ure pa praktično izvajanje na prostem. Po šestih bo ogledova-nje hlevov in živine, Dopoldanski teoretičen pouk, in sicer od pol 10. do 12. ure, bo ob-segal naslednje točke: 1. Fiziologija sadnega drevja. 2. Vzgoja podlog s pomočjo semena, ključev, grobanic in koreninskih izrastkov. 3. Sredstva za zboljšanje sadnega pridelka. 4. Oskrbovanje sadnega drevja. 5. Obiranje, hranjenje in razpošiljanje sadja. 6. Praktično vlaganje in zavijanje sadja. 7. Priporočljive sadne vrste za kupčijo in za napravno mošta. 8. Opis in pokončevanje ferzikladija in raka ter krone uši in cvetetera. — Od pol 12. do 12. ure: Pomen in osnivanje sadlarskih in moštarskih zadrug. — O tej točki bo preda-val mlekarški nadzornik g. J. Legvart, o prvih osmih točkah pa podpisani. — Popoldne od 1. do 6. ure se bo pod vodstvom podpisane praktično izvajalo naslednje: 10. Različni načini cepjenja. 11. Iztkanjenje novih na-sadb ter sajenje sadnih dreves na stalno me-sto. 12. Sajenje špalirjev ob stenah in formi-ranje teh. 13. Vzganjanje visoko- in poldebelnih dreves, špalirjev in pritlikavcev. 14. Pravilno obrezovanje visokdebelnih in pritličnih dreves ter špalirjev. 15. Presajanje in precepljevanje starih dreves. 16. Gnojenje z umetnimi gno-jili. 17. Škropljenje in zimsko oskrbovanje dreves. — Na željo udeležencev se bo ta po-uk nadaljeval še v petek, dne 26. t. m. Pouk je brezplačen ter se ga lahko vsakdo udele-ži. Število udeležencev je neomejeno. Ker so Fu-žine od mesta preoddaljene, da bi se moglo priti do ene popoldne zopet v graščino, bo najbolje, ko bi vsi udeleženci na Fužinah obe-dovali. V neposredni bližini graščine sta dve prav dobri gostilni. Da se pa more prirediti primerno velika soba za pouk ter da ne pri-deta gostilničarja glede kosila v zadrego, pro-sim vse one, ki mislijo se udeležiti tega tečaja, da javijo to podpisane, in sicer najkasneje do srede. Ako bi v četrtek deževalo, bo pouk v petek. — Fr. Gombač, komisar za vinstvo in sadlarstvo v Ljubljani.

g Izseljevanje in narodno premoženje. Zedinjene države so izdale izkaz o izseljen-cih iz katerega je razvidno, da je lani prišlo 534.272 Hrvatov, ki so prinesli s seboj 582.503 dolarje; to je 2.847.564 kron. Če računamo da je vsakega stala pot 200 kron, tedaj so od-nesli izselenci iz svoje domovine čez 11 mi-lijonov kron! Kdaj toliko povrnejo domovini?

g Zadrugištvo na Moravi. Lansko leto je bilo na Moravskem v »Osrednji zvezi go-spodarskih društev moravskih« 620 članov z 2345 deleži, in sicer 99 mlekar, 66 nakupnih in prodajnih društev, 236 posojilnic. Od leta 1899 je zrastle število društev za 431.

»Ali je priljubljen med ljudmi?«
»Nikakor ne. Odkar je napadel gospoda Milforda ne govori nihče več z njim.«
»Da je napadel gospoda Milforda pra-vite?«

»Da. Bila je dražba v mestu in gospod Milford in Dorsey, bi bila oba rada dobila ne-ko stvar. Slednjič se je to posrečilo gospodu Milfordu in nato ga je Dorsey napadel.«

Sedaj sem vedel, kolikor sem mogel tu zvedeti. Po kratkem prevdajanju sem skle-nil, da se takoj napotim v Linden-Manor-Hou-se, da vidim z lastnimi očmi novega posest-nika.

Kmalu sem dospel do hiše; odločno po-zvonim in zahtevam, da se me pelje pred gos-poda Oliverja Milforda. Čez nekaj časa sem že stopil v njegovo sobo. Oliver Milford je bil mož elegantne postave, ali precej odurnega obraza. Dve stvari zlasti sta vzbudili mojo pozornost: na eno nogo je šepal in bil je tudi iako nervozen človek.

»Oprostite, gospod Milford! Slišal sem, da mislite Linden-House prodati. Če je to res, bi ga jaz morebiti kupil.«

»Vraga, kdo pa vam je to povedal?« je vprašal jezno.

»Neki prijatelj.«

»Torej je vaš prav pošteno nalagal! Milford se je zelo razburjal, zato sem se po-slovil in odšel. Šel sem v Milfordov hlev; za-kaj, bo bralec kmalu spoznal. V hlevu sta stala dva lepa konja in pri njih je bil vesel Irec.

»Lepa žival,« sem dejal, ko sem vstopil.

»Mislim, da,« je odgovoril Irec ponosno. »In konja sta gotovo tudi v praktičnem oziru dobra in uporabna?«

»Zadeli ste. Vi bi ju morali videti, ko sta prišla iz Newyorka. Tri ure sta hodila in no-bena dlaka ni bila mokra.«

»Iz Newyorka sta prišla? Torej nista bi-la last umrlega gospoda Milforda?«

»Ne. Gospod Oliver Milford jih je seboj pripeljal.«

»In konja nista bila prav nič utrujena od potovanja?«

»Pravim, da sta bila čila, kakor da bi bila pravkar iz hleva prišla.«

»Ali je prišel gospod Milford podnevi.«

»Ne, prišel je ponoči.«

»Vidim, da ste iz dobre, zelene Irske. Tu imate šiling in pijte na moje zdravje! Z Bogom!«

»Z Bogom! Bog naj vam povrne, gospod, vsi svetniki naj vas varujejo!«

Poizvedoval sem, kje prebiva priča te-stamenta. Pokazali so mi majhen otoček, ki je bil njegova last. Vzel sem čoln in veslal proti otoku. Ker je bila reka ozka, sem kmalu dospel na svoj cilj. Pustil sem čoln v malem pristani in stopil na suho. Komaj sem nare-dil par korakov in zapazil sem v snegu raz-ločne sledove konjskih kopit; jasno je bilo, da so tu vkrcavali konje. Otok je bil čisto majhen in tako z drevesi porašen, da nisem mogel skoro nikamor videti. Sledovi kopit so me privedli do starega, skoro razpalega poslopja, ki je bilo čisto zapuščeno videti. Pozorno sem ga opazoval, a nobene žive duše

ni bilo nikjer. Ali kmalu sem nekaj razkril, kar je moj trud obilo poplačalo. Poleg glavnega uhoda sem namreč zapazil sledove šepaste noge, in to mi je pričalo jasno dovolj, da je gospod Oliver Milford pogosto zahajal k Dorseyu.

Potegnil sem za zvonec in ko nisem do-bil nobenega odgovora, sem odprl nezaklenje-na vrata. Prva stvar, ki je vzbudila mojo po-zornost, je bil svečnik s škatljico žveplenk; soba je bila le slabo opravljena. Čeprav je bil dan, sem prižgal svečo in pričel hišo preis-kovati. Pregledal sem vse kote, vendar ni-sem našel nič posebnega ali sumljivega. Toda sveča mi je pričala, da moje preiskavanje ne more biti brezuspešno. Slednjič sem se na-potil še v klet in nisem se imel za seboj šest stopnic, kar začujem slabotno zdihovanje. Hi-tum naprej in v temni, vlažni luknji najdem gospoda — Herberta Milforda. Ležal je na otepu slame; roke in noge je imel ubogi, stari mož uklenjene. Posvetil sem ujetniku v obraz; videl sem, da spi. Prav v tem trenutku pa začujem za seboj korake, obrnem se in za-gledam Oliverja Milforda, ki se je vrgele name kakor razsrčen tiger.

Vnel se je obupen boj. Ker pa sem bil mla-ši in krepkejši, se mi je nazadnje ven-darek posrečilo, da sem lopova premagal in mu celo nataknil prav tiste verige, s katerimi je bil uklenil svojega ubogega brata.

Nepopolno je bilo veselje starčkovo. V malo besedah mi je pojasnil vso stvar. V tisti usodni noči sta ga napadla brat in Dorsey ter ga naglo odvedla. Ko je bil na varnem, sta

ga s smrtnimi groznjami prisilila, da je pod-pisal neki dokument, katerega vsebina mu ni bila znana. Dorsey ali njegov brat sta ga ob-iskovala dan na dan in mu prinašala potreb-nega živeža.

Izkazalo se je vse, kakor sem bil slutil. Tresoč podpis na testamentu je pričal, da ga je pisala roka proti svoji volji. Herbert Mil-ford torej ni bil mrtev, ampak skrit in sa-motnem kraju. To skrivališče ni moglo biti daleč od njegove hiše, ker bi bila daljša vo-žnja nedvomno vzbudila pozornost. Bil sem tudi prepričan, da se je mudil Oliver Milford že dolgo pred svojim navideznim prihodom iz New Yorka tu v bližini. Da bi pa o tem čisto natančno poizvedel, sem šel v hlev.

Z velikim veseljem so sprejeli ubogega, starega gospoda domači in kmalu je prihitela tudi dobra njegova hčerka njemu v naročje. Nedolžnost gospoda Henryja je bila sija-čno dokazana.

Kaka dva meseca po tem veselem izne-nadenju sta se poročila Elize Milford in Henry Waring. Oliver Milford je bil obsojen v do-smrtno ječo; a umrl je že čez štiri leta. Dor-sey je ušel; nikdar ga nisem videl.

Najbrže je čul o odkritju zločina in jo je še o pravem času popihal. Skoro se mi ne zdi potrebno omenjati, da sta Oliver Milford in Dorsey napadla mladega Waringa in mu vtaknila v žep uro in denarnico svoje žrtve, da bi se potem sumilo, kakor da je on v zvezi z zločinom.

Idrijske novice.

i Liberalni poštenjaki so se zopet pokazali v lepi luči. Kakor smo zadnjič omenili, prinesel je liberalni listič »Notranjec« v 13. številki dopis iz Idrije, v katerem se dopisnik norčuje iz več narodnih naprednjakov, tajnika Grabnerja v Logatcu pa naravnost obrekljivo napada. Liberalci so se obrnili na uredništvo, ki jim je rokopolis poslalo. Ob enem je v 14. številki »Notranjca« zopet objavilo dopis: »Iz Idrije. V zadnji številki smo priobčili dopis »Iz Idrije«, v katerem je bilo poleg par resnih poročil, tudi par dovtipov. Dopis je bil podpisan od oseb, ki so jim lokalne razmere do pičice znane, — vsak list mora pripustiti lokalno taktiko tamošnjemu zapniku. Priobčili smo ga brez zlega namena. Izkazalo se je pa, da je nek neznani fahot ponaredil podpis, da nas je mistificiral. Vsek tega obžaluje preklicujemo imenovani dopis.« — To izjavo je sestavilo najbrže uredništvo »Notranjca« samo, dasi jo je objavilo pod naslovom »Iz Idrije«. Razvidno je iz te izjave, da je bilo pod dopisom več podpisov. In kaj je storil »Narod«? Prinesel je dopis »klerikalna brezvestnost«, ter dolži le eno osebo, oziroma izrečno nekega uradnika, ki prav gotovo ne more imeti najmanjšega stika z »Notranjcem«. Spominjamo se, da so liberalci na imenovanega uradnika precej hudi od zadnjih volitev; že vedo zakaj. Ali bi ne utegnil bit popolnoma neupravičeni napad na nepristranskega tajnika Grabnerja s tem sovraštvom v zvezi? V »Narodu« napadenemu uradniku se je od znanega terorista med idrijskimi naprednjaki prerokovalo, da bo prestavljen iz Idrije. Pretekli so trije meseci — ni bil prestavljen, zopet trije — še ni bilo nič, po novih treh mesecih smo pa čitali v »Notranjcu« napad na tajnika Grabnerja, obenem pa v »Narodu«, da je ta napad pritekel izpod peresa liberalcem: tako neljubega uradnika, čegar nadzornik je napadeni Grabner. Da skoro gotovo nismo na napačni sledi, je razvidno iz besedi v »Narodu«: »Sodeč po pisavi ima mistifikacijo na vesti neki klerikalni uradnik, ki je že pri zadnji občinski volitvi hotel delati zdražbe med uredništvom.« Zadnjih občinskih volitev torej res niso liberalci še pozabili, kakor tudi ne tistih, ki so jim bili količkaj na poti. In pisava? »Narodov« dopisnik je »sodeč po pisavi« kar obsodil neljubega uradnika. Videli sicer nismo sami pisave, a vprašali smo pri osebah, ki dobro poznajo pisavo od »Naroda« napadenega uradnika ter so videle tudi pisavo »Notranjčevega« dopisnika, jeli sta res enaki. Zvedeli smo, da o kaki enakosti obeh pisav ni niti govora, celo o veliki sličnosti ne, le posamezne poteze da so si podobne. Kdo nas more siliti tedaj v vero, da je od »Narodovega« dopisnika napadeni uradnik potvoril pisavo; prav tako lahko mislimo, da je uradnikovo pisavo kak njegov nasprotnik prav slabo ponaredil, tem bolj smo lahko prepričani o tem, ker »Notranjec« pripoveduje o zaslišavanjih v novih davčnih prostorih, kojih priča ni bil nikdar napadeni »klerikalni« uradnik, ker biva že nad pol leta v Gorici na dopustu; ker so liberalci še premalo prefrigani, pomagajo si, kakor si morejo, če so izrekli nad kom smrtno obsodbo: »Iti pa mora!« Odjenjajo ne, če je izgubljen celo naprednjak — somišljenik, ako ga obsodi idrijski terorizem, pa ne bo vsako sredstvo dobro, ko se gre v boj proti nasprotniku. Kdor tega ne veruje, ne pozna idrijskih teroristov. Zato se bojujemo proti temu terorizmu že leta in ne bomo odjenjali, dokler ga ne stremo. Padli bodo liberalci še po enem ali drugem, padli bodo pa tudi sami.

i »Vaterland« je sramotil napredno uredništvo idrijsko, brezvestno laže v istem hipu »Narodov« dopisnik, ko zabavlja čez brezvestnost klerikalcev. Ali ste čitali dopisa v »Vaterlandu«? Če ste ju čitali ter pri primerjali z dopisom v »Notranjcu« prišli do zaključka, da so izšli vsi dopisi iz iste roke, potem pa odložite pero in ne pomučite več, da pišete

o politiki, pojdite z Grogom v grob. »Notranjec« se norčuje iz uradnikov, v katerem dopisu pa se je iz uredništva norčeval »Vaterland«? Prvi dopis smo čitali v »Vaterlandu«, ko so uradniki pri volitvah v odseke popolnoma prezrli vse naše občinske odbornike ter mesto krščanskega delavca rajši volili vsakega drugega. Kako prav je imel »Vaterland« da je tedaj obsodil ravnanje narodno-naprednih uradnikov, pokazalo se je kmalu, ko so najbolj liberalni možje morali sami predlagati celo med pregledovalce računov našega moža, pokazalo se je tudi, ko so vsi priznali, da so naši možje še najbolj bili sposobni za delo v občini. Drugi dopis je bil v »Vaterlandu« radi občin, gospodarstva. Kdo se je norčeval kaj v tem dopisu tudi le iz naprednega uredništva? Stvarno je bilo v kratkem opisanu isto, kar je »Slovenec« natančno dokazal glede občinskega gospodarstva. Ob uradništvu se je zadel dopisnik »Vaterlandov« le toliko, da je omenil, naj se volijo v odbor res moške, ki se bodo zanimali za gospodarstvo. Ali vas to peče? Dalje, ko primerjamo dopis v »Notranjcu« in surovost v »Narodu«, bolj se nam zdita blizo oba dopisnika.

i Zbarbarja — to pot socialnodemokratska. Vrli župan Stanonik v Horjulju je dobil nekaj dni po shodih v idrijski okolici pismo iz Idrije. Na zavritu je bilo zgornj napisano: Krščansko politično društvo Idrija. Te besede so bile podčrtane, kakor bi odposlalo to društvo to pismo. Naslov na zavritu se glasi: Gospod župan občine horjulske nad Ljubljano. Naslov je pisan z levo roko. V zavritu je bila znana papež — Kristanova razglednica z naslednjim poročilom: Dobro doš! Gosp. župan se vam zahvaljujemo da ste prišli s p. gosp. Gostinčarjem pomagati »mokračem« program uresničiti se en tak shod pa bo Gorenja Kanona usa rudeča Torej pozdravljan župan Herjulske. — Temu poročilu drugega ne želimo, nego da ga ponatisne »Domoljub«. Se bodo vsaj v Gorenji Kanoni nekoliko smejali. Kaj si ljudstvo misli o Stanoniku, so kmetje povedali že v mnogih razglednicah, ki so mu jih poslali iz naših krajev, posebno bodo povedali pa dne 14. maja.

i Godbeno društvo priredi ob ugodnem vremenu dne 30. aprila t. l. ob pol 9. uri zvečer prvi letošnji promenadni koncert na mestnem trgu.

i C. kr. učitelja gg. Rafael Gostiša in Leopold Baebler sta šla dne 15. t. m. v Ljubljano, da bodeta tam obiskovala trimesečni risarski tečaj za učitelje obrtno-nadaljevalnih šol. Nadomestujeta ju gosp. Fran Levstek in gdč. Klementina Novak.

i Odbor »Katol. d. družbe« je v svoji zadnji seji definitivno nil, da si družba že letos omisli društveno zastavo. Ker pa potrebna svota še ni zbrana, obrača se odbor do vseh društvenikov in prijateljev društva, da po možnosti prispevajo; za vsak najmanjši dar jim bomo zelo hvaležni. Ako ne bo kakih izrednih ovir, se bo blagoslovljene zastave vršilo dne 29. junija t. l.

Jeseniške novice.

i Misijon ne da miru jeseniškim svobodomiselcem. V »Narodu« so izlili ves svoj žolč nad njim in misijonarji. »Vse misijonarso delo ni bilo drugega, kakor navadna politična agitacija za državnozbornske volitve«, tako žalostno zdihujejo. »Oskrunjenje cerkve« jim je, ako misijonarji uče, da je človek odvisev od Boga in ima dolžnosti do Boga ne samo v privatnem, ampak tudi v javnem življenju.

i Velikostna manifestacija verskega prepričanja je bila ob sklepu misijona procesija s sv. Rešnjim Telesom. Čeravno je padel dež, šla je ogromna množica ljudstva, na stotine mož v procesiji in so javno pokazali svoje krščansko prepričanje.

i Nesramna demonstracija socialnih demokratov, ki so ob vrodu Počivavškovega hotela pokriti stali in se smejali, ko je procesija šla mimo in se niso odkrili pred sv. Rešnjim Telesom, pokazala je ljudstvu jasno, ka-

ko socialna demokracija vzgaja. Marsikomur, ki ni še poznal bistva socialne demokracije, odprše so se ob ti demonstraciji oči. Socialni demokrati se ne sramujejo vpriči tisočerne množice ljudstva kazati, da ne verujejo, da je v zakramentu sv. Rešnjega Telesa Jezus, pravi Bog, pričujoč, posmehujejo se celo množici, ki kaže to vero! To si je treba zapomniti in socialnim demokratom poklicati v spomin, kadar bodo zopet trdili, da je vera zasebna stvar, da pustijo vsakemu svojo vero! Zakaj zasmehujejo tiste, ki verujejo? Zakaj ne spoštujejo verskega prepričanja drugih?!

i Organizacija socialnih demokratov, v čem obstoji? Kristan je nedavno izjavil na shodu v Mariboru: »Proč s prokletimi svetimi daritvami, proč s malikovavstvom (molitvijo, češčenjem sv. Reš. Telesa)! To je naša organizacija!« Da, da, to so pokazali socialni demokrati tudi na Jesenicah ob misijonski procesiji dne 14. aprila 1907. To je povedal tudi že sedanjí socialnodemokratski kandidat dr. Dermota, ki je bil v nedeljo, dne 14. aprila 1907 sklical v Počivavškov hotel volivni shod. Njegove ovčice so zasmehovale procesijo. Ko še ni bil doktor, izjavil je na ustanovnem shodu »Akademije« dne 26. oktobra 1904: »Kulturno delo je vse, s čimer pobijamo reakcijo. Revolucijonirali bomo duhove.« To je socialnodemokratska organizacija! Zasejati hočejo upornega duha med ljudstvo. V prvi vrsti naj se ljudstvo upre Bogu, pobija delovanje katoliške cerkve, ker to je »reakcija«, to je »kulturno delo« po nazorih socialnih demokratov. Kaj pa zboljšanje bednih socialnih razmer? Kaj to? Delavski stanovi naj čakajo, da se izvrši prej revolucija duhov, da prej vera izgine iz človeških src. Potem ko ne bo nihče več veroval v Boga in posmrtno življenje, potem pride šele na vrsto skrb za to, da se omogoči vsakemu nebesa na zemlji! Torej v verski boj tirajo socialni demokrati svoje pristaše, na nebesa na zemlji pa morajo čakati. Resnično, to je stranka čakanja!

i Tema, grozna tema je še na Jesenicah, vzdihujejo liberalci in socialni demokrati. Dokaz temu, ker je bilo ob misijonu na Jesenicah obhajanih 3100 oseb in se je procesija sv. Rešnjega Telesa udeležila neštetna množica ljudstva, ko je dr. Dermota čakal in čakal, da bi kdo prišel na njegov shod k Počivavšku.

i Popolno brezverstvo razširja v »Narodu« jeseniški dopisnik. Čuditi se je, da se sme kaj takega tiskati. Gorje tistemu, po katerem pride pohujšanje!

i Višjemu poštarju Alojziju Schreyu na Jesenicah v album. Vaše pismo, ki ste ga v »Narodu« objavili, da ga »Slovenec« dene v album, je vredno, da se ohrani pozabljivosti. To pismo je dokaz, kako drzno hočete utajiti, da niste virilista Jakoba Perjana nagovarjali, da je pooblastil črevljarija Artelja za tisto slavno občinsko sejo, pri kateri je pel kravji zvonec. Jakob ePrjan je sam to pravil pred pričami, ki so na razpolago. Tudi to je res, da se je obstrukcija godila v vaši navzočnosti in niste mazinca ganili pri seji, da bi obstrukcija prenehala. Ko so hoteli razgrajati pivo piti, skočili ste brž zraven in na vašo besedo so razgrajati odnehali in pivo pustili pri miru. Ali bi ne bili vi lahko ravno z isto resnobo nastopili proti obstrukciji, ko bi bili hoteli? Vi izjavljate, da ste bili vi edini tisti v vaši stranki, ki se je izrekel proti obstrukciji. Torej je bil po vaših besedah tudi učitelj Fabinc za razgrajanje pri seji v šoli in tudi župan dr. Kogoj, ker sta oba vaše stranke. To naj si dobro zapomnijo merodajni faktorji! Po vaših besedah tudi nimate toliko vpliva več v stranki, da bi preprečili obstrukcijo, ki se vam zdi nekaj tako sramotnega, da očitajte infamnost onim, ki trdijo, da ste obstrukcijo odobraval ali vsaj trpeli, in jih zmerjate z umazanci in nesramnimi obrekovalci. Naše največje sožalje! Menili smo dosedaj, da imate v svoji stranki vendar še kaj veljave.

Novice iz Gorij pri Bledu.

V nedeljo pride deželni poslanec Pogačnik, da se pogovorimo zaradi planin in nam tudi takoj sestavi prošnjo. Veseli ga bomo, saj so vendar planine za našo občino življenjskega pomena.

Zakaj blejski župan in tajnik Repe nista bila pri shodu, ki ga je imel Pogačnik na Bledu tudi zaradi planin? Ker so blejski naprednjaki milostno dovolili Pogačniku, da sme prošnjo pač sestaviti, toda govoriti pa ne bi bil smel ničesar. Ker pa Pogačnik ni hotel biti igrača, je napravil shod v stari šoli, kjer je smel prosto govoriti. In potem se ti ljudje še bahajo, češ, pri nas je prostost, pri vas je pa ni. Ob enem so pa s tem blejski liberalci najlepše pokazali, da jim je res požrtovalnost le na jeziku.

Blejski hočejo imeti vodovod. Potrebni so ga, ker nimajo pitne vode v svojem okolišču. Kupili so pri nas studenec, da si jo napeljejo. Ta studenec je tako močen, da zadostuje ne le za vse Bled, temveč tudi našo občino lahko preskrbuje za vse potrebe. Toda Blejski kupujejo tudi druge studence pri nas. Zakaj? Mogoče za Bled, ker jim je oni preslah? Kaj še! Neki jud hoče kupiti naše vodne sile, da bi jih izrabili, in naši za občni blagor in za domovino tako vneti naprednjaki so takoj slutili, da se dá tukaj napraviti dober »kšeft«. Seveda tega ne povedo javno, ker toliko sramu imajo vendar še. Pa povemo jim, da »iz te moke ne bo kruha«. — Mi ne damo svojih zakladov židom.

Slišimo tudi, da hoče tvrdka Filip Zupančič kupiti svet za izdelovanje opeke. To je oni svet od Vintgarja tja do Leskovčeve opekarne. Vedeti morate namreč, da imamo pri nas obilo one »gline«, ki daje najboljši »Portland-cement«. Nadinženir g. Žužek izrazil se je, da je veliko boljše od one v Mojstrani. Seveda jim to diši, ko vidijo velikanse dobičke. Železnica blizu, vodna sila pri rokah, torej vse, kar je potrebno za tako industrijsko podjetje. Ali naj se res tujec masti na naših zakladih? Ali ne bi mogla Ljudska posojilnica lotiti se takega podjetja, ki bi neslo velikanske procente? Naj bi morda naša »Gospodarska zveza« malo pobrigala se za to stvar. Rešimo, kar je mogoče rešiti. Vi Gorjanci pa! Ako imate kaj narodne zavesti in ako hočete sami sebi dobro: tujcu niti pedi zemlje! Ako vam kdo ponuja, vprašajte vedno, za koga kupuje, in če ne veste, imate za to občinski urad, na katerega čelu stoji zaveden župan, in imate posojilnico, ki vam bo rada povedala, kako in kaj.

Novo cesto dobimo iz Gorjan na kolodvor. Delavci že pridno delajo, tako, da bo do poletja izgotovljena. To cesto in pa stroške, ki jih bo povzročevala, zahvaliti imamo našemu gorjanskemu baronu. Da njega ni, imeli bi danes kolodvor za Grimšičarji, kar bi bilo na korist Bledu, Gorjam in železnici sami.

Naši ljudje se jeze, ker jim je Wölflingov lovec toliko psov in mačk zastrupil. Ali ni to največja brezbržnost, da se tako blizu poslopij nastavlja strup lisicam? Naj kak otrok dobi slučajno tako reč v roke! Zares, naša lovska postava se bo morala korenito popraviti!

Neki podjeten Gorjanec, to je naš g. poštar, namerava napraviti vzgledno prešičrejo. Zato je povabil za nedeljo potovalnega učitelja g. Legvarta, da mu napravi načrt. Gotovo hvalevredno, da se s tem domačinom pokaže, kako se taka reč praktično mora gojiti. Da bi le našel posnemovalcev!

Tržiške novice.

i Birmovanje smo imeli dne 14. t. m. Presvetli knezoškof so prišli že 12. t. m. popolne in so isti in prihodnji dan obiskali naše šole. Tudi k Sv. Ani pod Ljubelom jih je peljala njih pastirska gorečnost. Prvi iz družva sv. Jožefa so presvetlemu napravili podkornico. Šolska mladina je pozdravila knezoškofa pred šolo. Učenka Marija Premrov je nago-

Pismo Boltatuga Pepeta.

Gespud redehter!

Jest na zastopm tega, kuku je tu, de ljdje na zapupadeja, de lohka edn, če je državni puslanc, zares lohka dela za use ldi glih. Nej s uja hišn puslanci, mesar, pejmotari al pa karkul, če ma edn dobra vola in pa de zna dobr gu-

vort, maja usi lohka ne ud nega.

Uni sa se tud norca delal iz gespuda žepana deželnga stolnga mesta Iblane, k je ubluhu na Cirkelpohumu shode u Mestnomo dome, de u delu za use ldi in de u tud za use ldi, nej s uja kakršnga profesjona kol, dobr naredu. Negau program, kukr je pravu, je tak, kokr ud kašnga urfeuma; usak člouk ma zravn špas: kerga kašn kuzovci in premetavajne zannimaja, ma pr kuzouch špas, kerga spet petje

kašnh kupletu zannima, tud naide neki za soja lšt; u tem prugrame je tud muska in tku naprej; kratk in mal use, kar t sree puželi. In tak prugram je gespud žepan deželnga stolnga mesta Iblane, sam.

Vidja, ta prugram ud urfeuma je sam ena prglihnga, de se lohka res usm ldem ustreže, če se če in če ma vola in jest na mislem iz tem, de u kerkat gespud žepan deželnga stolnga mesta Iblane tud u državnmu zборе muska špilu, kokr jo je u deželnu, če u zvolen za puslanca. Jest tud na mislm, de b kerkat gespud žepan deželnga stolnga mesta Iblane zapeu u državnmu zборе kašne kuplete, recima: »Jaka Zeuleinasit.« Usega tega jest res na mislem, kokr tud na mislem, de b kerkat u državnmu zборе res kašne kuzouze prebraču, kokr ih punavad u urfeume prebračaja, ke mislem, de u ja Iblančani že tulk pametn, de ga na uja pustl tku matrat se pu Duni, ampak de uja gledal, de u lepu u Iblan ustou in varou tiste hiše, ke ih je nam pu putres seziđu, drgač nazadne se lohka tku pride, de spet use hiše skp pupadeja, zatu, ke je tku use tu negav zaslugu, kokr sam prau, de u Iblan sploh kašne hiše stujeja, de ni treba ldem bt u kurnkeh al pa u zeunateh sodeh u kvarteri. Na Duni pa gespud žepan deželnga stolnga mesta Iblane tku na u imou ta prauga uprauka, zatu, ke tam uja soje hiše že Duničani sami pustavl, kulkr ih uja nual. In Iblana b bla u ta nar večmo lebet, ke b na ta viža zgebiła ceu soj prugram in b na znala ne naprej, ne nazaj. Tku naumn pa nisma Iblančani de b pušilal teb nč men nč soj prugram, ke sma s ga iz velika mu'a prduhl, na Duni. In če b se nubedn druh čez tu gor na držu, b saj Hri-

barju Zancek na biu iz tem cefridn. Kua b pa tud pol delu Zancek u Iblan brez gespuda žepana deželnga stolnga mesta Iblane, in kua b gespud žepan delu na Duni brez Zanceka. Budima vnder tku pametn in ih pestima skp, ke sta se že tku lepu druh na druga prvdla, Zancek Hribarjuveh sitnast, Hribar pa Zancekuve ferbčnast. Zancek lohka gespude žepana deželnga stolnga mesta Iblane tud velik pumaga u Iblan, ke se na use zastop, na Duni b pa nč na zalegu. Prou za prou je pa Zancek tud sam že reku, de na pesti gespuda žepana ud sebe na Duni; če b bli pa Iblančani res tku nausmlen in puslal prugram res na Duni, pol pa tud Zancek na ustane nubene menute več u Iblan, če se usi na glava pustauma, ampak u šou prec iz prugramam na Duni, de u lohka tam pr kašnmno menistre kašna dobra beseda za žepana bleknu in pa, de se u lohka žepan bl puštreku, ke u mou Zanceka pr seb.

Jest sem tud teh misl, de b na blu dobr za nas Iblančane, če b zgubl prugram, zravn pa še Zanceka; zatu ke u Iblan že lohka gverama iz tem prugramam in iz Zancekam, za na Duni b pa use glih na pasu. Pa tud drgač b bla velika škoda za Iblana, če b nas prugram zapustu in se šou za nas na Duni matrat, ke b biu vs negau martir zastojn. Ki pa more tud en člouk, ke ma že tulk butar na sojem hrhte, k je žepan, k je prugram, k je deželni puslanc, k je u trgousk zbornic, pol u železnškm svete, načelnik neizvršenga ud-bora ta narodne napredne stranke, pr kreditn bank, u Mestn hranilnc, derehtar banke »Slavije«, špekulant iz zemla in hišam in tku naprej brez konca in kra'a, tu vas prašam, ki pa more tak srumak še taka težka butara

državnga puslanca na hrhte prenašat. Tu ga more bt konc, če b znou še tulk šprah in kedr b ga blu konc, pol b pa cmihal za nim in se kisal. Le nekar preveč na pugervima ud enga člueka, de ga na spruama cegunt. A ni bl pametn, če pupadema usak ena butara, pa ja putrežliv nosma, kokr pa če use butare enmo na hrbet nalužema, sami pa lepu kamot zravn maširama. Tu b na blu kršansk in enkat b se gvišn še kesal take nausmlenast. Tist je že res, de zna gespud žepan devet šprah, al kukr prauma pu dumače, devet jeziku, in de zdey use te soje butare nos vsaka na enmo jezik in de s misl zdey še ta deset jezek prdubit, na kermo u nosu butara državnga puslanca; ampak pumislit morma, kua b blu pol, če b mu tkula edn al pa ta druh jezek upešu, al pa če b se mu nardila kašna prsadna pika na enmo al pa na ta drugmo jezik, kam uma pa pol te butare naloži? Dohtar Trillar b gvišn na biu ta prau moč za take butare prenašat, tu je že p.kazu unkat iz Kristanam in iz tistmo sucjaldemokratarškm kumprumisam, ke je taka zgaga prep naredu, de sa mogl elu Cirklopoharja iz kla'strpemzlam na pumuč puklicat, de u leberalna stranka spet mal skp pufluku in ja diau u kašne nove platnice. Seveda Cirklopohar na nuca za tu nubenga prugrama, de b se mu le kašne bezgauke na urate na naredle, de u lohka iz glava kimu, kedr u treba, pa u use dobr in leberalci uja spet za en cajt puflukan. Če ih u pa dohtar Trillar še kerkat u kašn tak lebet spravu, sa s pa naprej uzal, de mu uja dal torba na usta, al ga uja pa za zmeri puslal u Nica, de u tam blebetou, ke ga nubedn zastopu na bo.

vorila in podala knezoškofu krasen šopek. V imenu Marijine družbe je nagovorila knezoškofa L. Marenk. Birmancev je bilo 411, med temi 378 domačinov.

t Hranilnica in posojilnica v Trzinu je imela 18. t. m. občni zbor. Kakor razvidimo iz računskega zaključka za leto 1906, hranilnica vrnje napreduje in ji »Trziška posojilnica« nikakor ne škoduje. Prometa je imela 334.788 kron 17 vin. Hranilne vloge znašajo 287.020 kron 24 vin. Hranilnica si je kljub temu, da vsako leto precejšnje svote dá v dobre namene, nabrala rezervni zaklad, ki znaša že 6.504 K 45 vin. Lepa prilika za štedenje. — Uradne ure so ob sobotah od 10. do 12. ure in ob nedeljah od 9. do 10. ure.

t Volitve se bližajo. Zelo bi bilo potrebno, da se tudi v Trzinu priredi kak shod volivcev. Zaradi tega prosimo S. L. S. in njegovega kandidata, naj priredi volivni shod v Trzinu, ki bodo večinoma za kandidata S. L. S., a bati se je, da se bodo mnogi volitve vzdražali.

Novice iz Zagorja ob Savi.

z Kap je zadela vdovo Katarino Hoffmann. Ni še dolgo, kar je umrl njen mož naglo, nepričakovane smrti.

z Šolske vesti. Začasno umirovljeno gđ. Škerjanec nadomestuje v zagorski šoli gosp. Hladnik. Učitelj toplaške šole gospod Pelko se udeležuje risarskega nadaljevalnega tečaja. Namesto njega uči sedaj na novo došla gđ. Hafner.

z Spomini na nedeljski shod. Socialno-demokratskim in liberalnim razgrajajem ni bilo prav, da je bil shod S. L. S. zaupen in da se je vršil v najlepšem redu. Saj oni niso mogli zraven, da bi bili delari zgago s svojimi surovim obnašanjem. Ker drugega niso mogli, so začeli agitirati proti udeležbi. In pri nekaterih, zlasti pri manj odločnih so res imeli uspehe. — Mirno so dohajali na zborovanje poštini moške iz Zagorja in okolice v večjih in manjših skupinah. Ob poti so pa bili tupa-tam nastavljeni kričalci, da so volivce zbadali, jim prigovarjali, naj ne hodijo na shod, ali pa so se jim za hrbtom zaničljivo posmehovali in dajali neke živalske glasove od sebe. Pred zborovalno dvorano so naglasi skupaj neodrskih, večinoma šolskih otrok in jih hujskali zoper volivce. Najbolj se je odlikovalo nekaj Sokolov, njim na čelu Prosenčev, Jesihov in pa Firmovi, ki so »meketali«. Večina mož se za njih izzivanje ni hotela nič meniti. Le par dobrih so čuli nazaj. Govori pa se sedaj, da to obnašanje meče slabo luč na sokolsko društvo in njega voditelje in morda še na koga drugega.

z Tudi po hribih hodijo zagorski socialni demokratje ter prodajajo Čobalovo in Cankarjevo modrost. Pa jim ne gre nič kaj dobro v denar. Večinoma prinašajo kisle obraze domov. Na par krajih so jo že prav dobro izkupili.

Volivni boj.

(»Slovensko društvo« v Ljubljani.) Ljubljana, dne 19. aprila 1907. Blagorodni gospod dr. Ivan Šusteršič, odvetnik itd. v Ljubljani. Velečeni gospod doktor! »Slovensko društvo« v Ljubljani sklicalo je za bodočo nedeljo ali dne 21. aprila 1907 na 10. uro v veliko dvorano »Mestnega doma« v Ljubljani shod volivcev narodno-napredne stranke, na katerem nastopita kot govornika državnozborni kandidat naše stranke, g. Ivan Hribar in deželni poslanec g. dr. Ivan Tavčar. Ker se bode državnozborni kandidat g. Ivan Hribar na tem shodu oziral na vaš zadnji nedeljski shod v hotelu »Unionu« in pri tem tudi odgovarjal na vašo nedeljsko izvajanja, vabi vas podpisano »Slovensko društvo« s tem uljudno, da se tega shoda tudi vi udeležite. Ker smo prepričani, da vam bode gotovo ljubo, slišati osebni odgovor od pristojne strani na vašo nedeljsko izvajanja, pričakuje-

Le pametn budima, lde boži, in mejmo iz sojmo bližnjmo usmlejnje, ke je res usmlejnja putrebn. Usak nejs tulke na rama naluži, kuker lohka nese, ne pa tulke, kulkr vid; ke men se tu glih tku zdi, kokr tist, ke s je prou velik na talar nametu, pol pa snest ni mogu, k je blu preveč. Iz gspudam žepanam se zna glih tku zguditi; zdej iz ush piskru in skled heti zajemat in s na soj talar kidat, pol pa snest na u mogu, nam u pa ustala pol tista maneštra, ke na u za nekamr.

Predn pulužim štilček iz rok, nej še ubčinske vultive mal u misu uzamem.

Nej pumislja, gspud redehter, dva glasa sm dubu, kokr dohtar Triller, pa tista glasa nista nč gultala, ampak sa jh škartiral, zatu ke nism dohtar. Dohtar Žane z Iblane je dubu pa sam en glas, pa sa ga za dobr gof uzet, zatu ke je dohtar in ke iz frakrim drži. A ni tu krevica! Pa jest jim um že ura naviu in če grem du samga gspuda Ivana Hribarja, moja dva glasa pa jorta ubvelat, če ne jim um pa nagaju pr ubčinsk sejah in um hodu notr na kravi zgone zgunit, de jim u use skus ušesa letel; pa še gspuda žepana um naprosu, de m u mal pumagu, ke je že bl vajen. Grofa Lihtnberga sa tud nahter tli spraut u ubčinsk svet, zdei k Hribar grad kumendira, pa se ga tud bujeja na rotuž, de b jm na preuzeu slava, ke b Grad mal pukumnderu in naredu iz nega ta prava figura. Sej zdej more glih tku use zrihtat gor, slava u pa le Hribar uživu in na tisti tabl, ke ja uja gor ubesl, gvišn na u stal: »Ta grad se je puštimu za cajta, ke je biu grof Lihtnberg tuki v kvartiri«, ampak... »za cajta, ke je biu Ivan Hribar žepan iblanski!«

Boitatu Pepe iz Kudeluga.

mo tudi zanesljivo vašega prihoda in črtamo z odličnim spoštovanjem za »Slovensko društvo« v Ljubljani: A. Kokalj, t. č. predsednik, Eng. Franchetti, t. č. odbornik. — Dr. Šusteršič nam je izročil to pismo. Sam ima nujnejšega in pametnejšega dela, nego da bi hodil po shodih »Slovenskega društva«. Iz navedenega pisma je razvidno, da bi liberalci radi imeli dr. Šusteršiča za pajaca, ki naj bi poslušal, kako bi Hribar motal kurja čreva in bi rjula vmes njegova garda, besede bi pa ne dobil. Vabijo ga zelo previdno, samo naj pride poslušat. Liberalce predobro poznamo, da bi ne spoznali njihovih nakan. Dr. Šusteršič bo že drugod zvedel o Hribarjevi modrosti in jo bo tudi na pravem mestu o pravem času pojasnil. Poslušat ga pa ne bo!

(Liberalne skrivnosti.) Liberalni vojvode so se te dni razgovarjali, kako naj agitirajo pri naših volivcih v Ljubljani. Nekdo izmed »naj-inteligentnejših« je predlagal sledeči način: na vsakem shodu naj kdo izmed liberalcev govori tako-le: »Vi nesrečni zapeljanci, ki morate voliti, kot se vam ukaže; vi zaslepljeni, se nam smilite, toda kako naj vam pomagamo?« Med slušatelji bo razburjenje, trdili bodo, da volijo po lastnem prepričanju itd. A zdaj naj pa agitator izjavi: stavim, kolikor hočete, da bode volili tako, kot se vam ukaže, ker morate tako voliti vi zaslepljeni! Po mnenju liberalnih backov bo to volivce tako razburilo, da ne bodo volili »klerikalca«, ker se bodo sramovali očitani, da so »zaslepljeni backi.« — Nam pa se zdi, da se liberalnim backom že mehačo možgani in le bati se je, da jih bo na dan volitve tako sram svojega liberalizma, da bodo šli volit — klerikalca. Sicer pa smo lepo besedo »backi« mi v »Slovenca« prvi rabili o liberalcih. Naučili so se od nas. Liberalni backi naj bodo uverjeni, da so naši delavci bolj razumni v političnem oziru, nego njihovi doktorji. To bo še smeja!

(Katoliško politično društvo za idrijski okraj) napravi volivne shode S. L. S. v nedeljo, dne 28. t. m., ob 7. uri zjutraj v Ledinah, po veliki maši okoli 11. ure v Spodnji Idriji in ob 1. uri popoldne v Idriji pri Didiču.

(Iz žužemberško-ribniškega okraja) piše ugleden mož: Agitacija nekaterih za kandidata, ki ne kandidira, preseda že vsakemu. Zdi se, da igra tu precejšnjo vlogo užajena samozavest nekaterih naših mož. Vodstvo stranke je zvedelo, da je treba mnenje vseh zavednih volivcev vpoštevati. To je vspeh, ki so ga dosegli Ribničani. Toda to je tudi vse, kar je umestnega v tej volivni praksi. In če bi pa šlo dalje, bi se ne ravno politično razsodno. Zakaj zmeda v nebiestnih stvareh bi rodila pri mnogih, ki ne ločijo jedra od lupine, mržnjo, kar bodo nasprotniki, ki že sedaj to mržnjo namenoma goje, znali spretno porabiti. In dalje vsakdo ve, da sila povzroči nasprotno silo. Ako se razmere ne ublaže, se zna zgoditi, da se žužemberški in velikolaški okraj se tesneje spoji in posledice naj lokalni politiki pripisejo samim sebi! G. Skubic je javno izjavil, da pod nobenim pogojem ne sprejme kandidature. Čemu toraj toliko besed? V volivnem boju imejmo skupne cilje pred očmi! Vsi pojdemo složno na volišče za Jakliča!

(Nekaj podrobnosti z logaških shodov.)

1. V Gor. in Dol. Logatcu so priredili dvakrat socialni demokratje, enkrat liberalci shode; naša stranka jih ni motila, ker je v resnici svobodoljubna. A shoda naše stranke bi radi razbili, ko bi mogli. Sramota! 2. Na shodu v Gor. Logatcu se je socialni demokrat Kristan iznebil nesrečne trditve, da je gospod dr. Šusteršič kriv, da so se davki zvišali; vpeljal se je en sam nov davek na železniške karte in proti je glasoval on in vsa njegova stranka. Trdil je, da je dr. Šusteršič zakrivil, da je meja za živino iz Rumunije in Srbije zaprta, da zdaj kranjski kmet svoje živino drago prodaja, a gospoda drago meso je. Pri teh besedah »neodvisna« kmeta »velečeni« Fr. Semrov iz Jerina in pa Kobal iz Žiberi, po domače »Kavka«, tako vpila nad dr. Šusteršičem, da sta bila zelena kot kuščar in slinasta kot polž. Bog vedi zakaj? 3. Gospod župan Mulley je razburjen rekel, da shod zaključil, ker se zunaj tepo, in je tudi sam dobil sunek v nogo — stal je zraven c. kr. vladnega komisarja — in ni niti tega vedel, da vpriču vladnega komisarja nima on nobene oblasti kot župan nad shodom, pa že toliko let načeluje občini. Res moder župan to, zato je tudi bežal s shoda, da so ga komaj noge dohvale. 4. Pri obeh shodih je bil tudi neki penzionist Vončina samozato, da je z medklici bodril svoje liberalne backe. No, bežal je tako s shoda, da je bilo grdo. 5. Kristan je mislil, da bo v Dolenji Logatcu bolje opravil, kot v Gor. Logatcu, zato se je potrudil z idrijskimi mokranci trdi na drugi shod, a vrgli so ga naši možje iz sobe in potem je šel kar v skok noter do trgovca Degleria. 6. V Gor. Logatcu imamo tudi kramarja-analfabeta Jurija Mrovla. Ta je pa dejal v Lenasijevi pivnici prav lepe besede: »Najbolje bi bilo, da se farovž in cerkvenija zažgeta.« To so besede nalašč za državnega pravdnika. Še tega se nam manjka, da nam bodo prihajali v faro s požigom grozili. Kaj bi storil državni pravdnik, če bi kak prišast S. L. S. izustil kaj podobnega? 7. Penzionist Vončina je baže zapisaval tiste, ki so metali liberalce s shoda in tudi njega napodili. Če pa začne državni pravdnik proti komu postopati, mora nega, kot šuntarja, prvega prijeti. On ni imel na shodu nič iskati. — Ljudstvo logaško pa zdaj lahko vidi in spozna, za kaj se gre. Gre se za pravo svobodo, katero liberalci hočejo samo zase, a je drugim ne puste. Gre se za občni blagor, katerega so liberalci toliko časa zanemarjali, gre se

za krščanstvo, katerega ta grda stranka iz dna duše sovraži.

(Iz Šmartna pri Litiji.) Dne 14. aprila je bil volivni shod pri nas. Po prvi sv. maši je prišel naš vrli župan g. L. Hostnik našega prihodnjega poslanca g. vodjo Povšeta. V župniški dvorani in po hodnikih se je zbralo nad 300 vrlih mož S. L. S. Mnogo jih je moralo oditi, ker ni bilo prostora. Zeleli smo na prostem shod prirediti, a je vreme nagajalo. Razen par ni bilo nasprotnikov na spregled, dasi smo vabili vse brez izjeme. G. dekan, kot sklicatelj pozdravi vrle zborovalce in predstavi g. kandidata, kateremu da besedo. Ta v 1 in pol uri trajajočem poljudnem govoru obrazloži svoj program, ki je program S. L. S. Kot kmečki sin kandidira za slovensko ljudstvo. Najprej pojasni, zakaj je on in njegova stranka glasovala za volivno reformo. Ker smo odslej vsi enaki, odpade, da bi poslanec le za en stan skrbel. Kmetje, rokodelci, tržani, obrtniki, uradniki in delavci vsi smo sinovi naroda. Težko bo vsem ustreči. A ena podlaga je: krščanstvo, ki je pravično vsem slojem. Nato razvija program S. L. S., zlasti z ozirom na kmete. Kmet najbolj potrebuje podpore; on je najbolj zadolžen. Treba bo skrbeti za razdolževanje. Treba skrbeti za živinorejo. Domači trg bodi domačim odprt. Armada naj kupuje od domačinov. Važno je poselsko vprašanje, zlasti pa starostno zavarovanje. Tukaj je g. poslanec strokovnjak prve vrste, ker je sam izdelal načrt za starostno zavarovanje. Ljudstvo ga je z zanimanjem poslušalo in mu pritrjevalo. Ko je g. dekan dal njegovo kandidaturo na glasovanje, je bila jednoglasno sprejeta, ni eden ni nasproti roke dvignil. Tako veljavo ima naš g. poslanec. Ko so še nekateri volivci izrazili svoje želje, se je lepi shod zaključil. Še enkrat pravimo: žal, da ni bil shod na prostem. Tedaj bi nas bilo nad 500. — Sprejete so bile na shodu soglasno sledeče resolucije: 1. Volivni shod v Šmartnem pri Litiji izreka zaupanje S. L. S. za njeno uspešno delovanje v državnem in v deželnem zboru; izrečno, da je prišla na dan splošna volivna pravica. — 2. Volivni shod zahteva splošno in enako volivno pravico tudi za deželni zbor. — 3. Volivni shod z veseljem pozdravlja kandidaturu g. svetnika Fr. Povšeta, ki je strokovnjak v kmetijskih zadevah in ljudski prijatelj. — 4. Volivni shod naroči S. L. S., da se v delovanju strogo drži načel, izraženih v volivnem oklicu, bodisi v verskem, bodisi v gospodarskem vprašanju, ter jih skuša uresničiti, med njimi zlasti starostno zavarovanje, za katero se je tako krepko zavzel g. Povše v deželnem zboru. — 5. Volivni shod se izreka za dveletno vojaško službo.

(Velikovec.) Nemški nacionalni kandidat Nagele sam agitira za slovenskega kandidata Ellersdorferja. Zadnje nedeljo od slovenske strani napovedan shod v Grebinju so nasprotniki prepričali s tem, da so zasedli na zborovališču vse prostore. A kljub temu bi se bil shod mogel vršiti ako bi naš govornik dr. Müller prišel in kot poblaščenec političnega društva otvoril shod, ker bi bili nasprotniki morali iti. Kakor se sliši, so potem nasprotniki, ki so pa bili večidel Velikovčan, a ne Grebinčani, sami zborovali. Kmetie iz grebinske okolice so to Nagelu tako zamerili, da vlada sedaj med njimi upravičeno ogorčenje, zlasti ker sta si oba kandidata obljubila, da si shodov ne bosta motila. Št. Peter in Grebinj je med kmeti Nagelu silno škodoval. Živel Nagele, prvi agitator za Ellersdorferja!

(Roš v Laškem trgu — pogorel.) Kandidat »narodne stranke« gospod Ferd. Roš je napravil dne 7. t. m. dopoldne shod v Laškem trgu. Došlo je okrog 150 oseb, med temi več kot sto odločnih naših volivcev. Pri volitvi predsedništva se je dogodil prvi fiasco, ker zaporedoma dva izvoljenih nista hotela sprejeti mesta predsednika. Šele tretji izvoljenec se je usmilil g. Roša. Roš je govoril kot navadno zelo nesrečno. Vprašal je kmete, ali imajo rajši, da se kanoni odpravijo, ali da se učiteljem plače povišajo. Tedaj zaori po dvorani: »Mi imamo rajši kanone!« Roš je najbrže skušal pridobiti vsaj nekatere, a se je uračunal. Končno se je glasovalo o kandidaturi; dvignilo se je par rok. Nekateri so jih naštel deset, dr. Kolšek le šest. Zato se je še enkrat glasovalo, toda glei, dvignilo se je le tri roke. Gospoda Roša je shod tako poparil, da jo je domov odkuril in pozabil (?), že napovedani shod na Loki napraviti.

(Dr. Benkoviča vabi »Narodna stranka«) v Trbovljah na svoje protestno zborovanje dne 21. t. m., popoldne ob 4. uri pri Fortetu na Vodi. Istočasno ima dr. Benkovič volivni shod pri g. Pustu v Trbovljah. Nai le protestirajo pri Fortetu; 14. maja bode ljudstvo z volivnim listkom izreklo svoj protest zoper divjaško postopanje »narodnjakov« na shodu naše stranke dne 24. sušca t. l. In ista »narodna stranka«, katere pristaši so uprizorili skandale dne 24. sušca, predzrne se dr. Benkoviča vabiti v svojo sredo. Kako so gospodje navjni! Gospod dr. Dimnik, kaj nimate nikakega posla, da svoj čas ubijate s takimi šalami? Kolikor nam znano, ste bili še ne dolgo temu odvetniški kandidat, sedaj pa dragi čas ubijate s svojimi otroškimi mahinacijami. Razložite nam!

(O g. Rošu) se je neki liberalni učitelj izjavil po zaupnem shodu na Zidanem mostu dne 14. marca 1907: »Ljudje ga bodo že volili; saj ga ne poznaio!« No, lepo priporočilo za kandidata g. Roša!

(Pet volivnih shodov) v laškem okraju napravi »Kmečka zveza« v nedeljo, dne 5. maja t. l. Na treh se predstavi kandidat dr. Benkovič.

(Dvoran svetnik dr. Ploj) je od influence in njenih nasledkov toliko okrevaj, da bo prihodno nedeljo, dne 28. t. m. lahko začel z volivnimi shodi.

(Dr. J. Povaje) priredi v nedeljo, 21. t. m. popoldne v veliki dvorani »Narodnega doma« v Celju zaupni shod volivcev iz celjske okolice. Radovedni smo, ako pridejo sedaj zopet žalski »Sokolci« s Kukcem in Piklom na čelu mestne fakine nadomestovat; no, pa to pot jim menda ne bo šlo tako gladko naprej, kakor na Jožefovo. Na svidenje!

(V Celju) v gostilni pri »Kroni« priredi danes v soboto 20. t. m. socialnodemokratski volivni odbor volivni shod, na katerem poroča njihov kandidat Karol Sonnleitner iz Gradca o zahtevah socialne demokracije.

(Kandidatje ptujskega »Stajerca«) so: za okraj Ptuj-Ormož Jožef Ornič, župan v Ptuju; za okraj Maribor (levo obrežje) Franc Senekovič, posestnik v Leitersbergu; za okraj Maribor (desno obrežje) Ludovik Kresnik iz Črešnjevca; za okraj Celje in Vransko Jos. Vodopivec, oskrbnik graščine Schönegg v Polzeli; v okraju Brežice, Sevnica in Laško Alfred baron Moscon; v okraju Rogatec, Šmarje, Kozje Andrej Drofenig iz Kačjega dola pri Podplatu; na Koroškem v okraju Borovlje Frid. Seifritz.

Krajske volitve.

V Ribnici godi se čudež: Kandidira Anton Rudež. Če dobi kak glas, sevé, to se danes še ne vé.

Kandidat Staré se muja, kmetom krepko se ponuja: »Vsi Dolen'ci zame, auf! bom odvil vam davčni šrauf!«

Oče Muley že v Logatcu priča bil je svojmu padcu, Grudna pa obšel je strah, govor zgubil je na mah.

»Vsi volite le Dekleva!« Babčev fantek to zahteva. Notranjec se pa smeji, Krepko z Žitnikom drži.

»Strašna naša bo blamaža,« toži oče Žužamaža. Z zvoncev klavirno zvoni, Kot k pogrebu se glasi.

Škoda tebe, Ivan Cankar, ker si sicer dober člankar, da se boš zastoni potil in nazadnje tinto pil!

Na Gorenjskem vreme krasno, na planinah je vse jasno. Krika pika pač Sršen, a brez žela, ni strpen.

Neče Krajna, zlata mati, liberalcem se podati; kadar pride tak snubač, jo odkuri urnih krač.

Malo kremžil, malo pačil, slednjič vdati se je račil Ivan Hribar, naš župan, po nedolžnem žrtvovan.

Oče Hribar se omaše, gre na agitačne vaje. Kak pa učni je uspeh, nam 'pokazal je v Zireh.

Oj Ljubljana, lepa bela, kot nevesta razcvetela sramežljivo zarudiš, li še dvomiš, se bojiš?

Skleni pametno poroko, ljudstvu sezi hrabro v roko! V naši slogi tvoja čast narodu bo v slavno rast!

AVSTRIJA.

Cesar v Pragi.

Praga, 19. aprila. Po obisku moderne galerije je cesar dejal dr. Kramarju: »Veseli me, da na tem polju napreduje med obema narodnostima smisel za sporazum. To sem opazil tudi že pri drugih napravah, kjer se za zvišene cilje emotne domovine deluje skupno.«

Praga, 19. aprila. Cesar je obiskal češkoslovanski narodopisni muzej, kjer ga je sprejelo občinsko zastopstvo Smihova. Nato se je podal v dekleško vzgojevališče sester sv. Srca Jezusovega.

Praga, 19. aprila. Dvorni krogi računajo, da bo cesar svoje bivanje v Pragi znatno podaljšal. Cesarju se v Pragi izvanredno zelo dopade, poleg tega pa je krepak in zdrav.

Praga, 19. aprila. Minister Beck konfira dalje z vplivnimi osebami in politiki. Med drugimi je sprejel tudi profesorja Masaryka. Vršilo se je posvetovanje med ministrskim predsednikom, češkim ministrom Pacikom in poslanci glede na sodnijska imenovanja. Deputaciji državnih uradnikov, ki se je prišla zahvaliti zaradi izboljšanja plač, je minister dejal, da bo vlada tudi začela akcijo glede na razdolženie uradnikov in službeno pragmatiko.

Praga, 19. aprila. Nemci zelo tožijo, ker bosta baje zopet dva Čeha, sodnijska pristava dr. Vozický in dr. Sindelarz pozvana v justično ministrstvo. Nemci zahtevajo, da se v pravosodnem ministrstvu, ker vedno boli narašča češki vpliv, nastavi tudi nemški kon-

ceptni praktikant. Zadnji čas — piše »Bohemia« — so v Pragi vsa deželno-slovenska mesta zasedli razun treh izključno Čehi.

NAGODBENO VPRAŠANJE.

Dunaj, 19. aprila. Finančni minister Korytowski je sprejel odposlanstvo osrednje zveze avstrijskih pivovarjev, ki so ga prišli prositi, naj pri pogodbah pogajanjih uvažuje, da bi utegnili Ogrri, ako se izvede ločitev skupinega užitinsko-davčnega ozemlja, preprečiti ali vsaj otežkočiti avstrijski izvoz piva v balkanske dežele in Italijo. Finančni minister je dejal, da bo varoval avstrijske interese.

Budimpešta, 19. aprila. V narodno-gospodarskem odseku ogrske zbornice, ki je sprejel en bloc predlog glede na samostojni ogrski carinski tarif, je minister Košut pojasnil sedanje stanje nagodbenih pogajanj. Sedanja nagodbena pogajanja se vrše na podlagi carinske pogodbe, torej na podlagi gospodarske neodvisnosti Ogrske. Seveda bo šele po letu 1917. mogoče ustanoviti dejansko carinsko mejo, toda garancije, da se bo to izvedlo, so že sedaj potrebne.

POVZDIGA DALMACIJE.

Dunaj, 19. aprila. Za povzdigo Dalmacije so posebno potrebne železniške zveze Dagopolje - Aržan, Madonič - Metković in Knin-Zader. Prva proga se bo odcepila od sedanje železnice Split-Sinj in se nadaljevala na bosansko ozemlje. Za to zvezo so izdelani že vsi podrobni načrti. Železniško ministristvo je naročilo železniškokradbenemu vodstvu v Splitu, da naj izdela glavne načrte za ostali dve železniški progi. S temi deli je v zvezi bližnje potovanje železniškega ministra v Dalmacijo.

ANGLEŠKA.

London, 19. aprila. Letošnji finančni ekspozé kancelarja za državni zaklad Asquitha izkazuje sledeče številke: Preostanek iz finančnega leta 1906/07 iznaša 9,399.000 funtov sterlingov. S to svoto se bo reduciral državni dolg. Izdatki v finanč. letu 1907/08 bodo iznašali 140,957.000 funtov sterlingov, 1,664.000 manj kot leta 1906/07; dohodki leta 1907/08 bodo na podlagi novega davčnega sistema znašali 144,190.000 funtov. Preostanek za leto 1907/08 bo iznašal približno 3,233.000 funtov sterlingov.

London, 19. aprila. V angleški gospodski zbornici je prvi lord admiraltete, lord Tweedmouth, izjavil, da uvažuje admiraltete pri svojem mornariškem programu sledeče: Angleška mora ostati prva pomorska moč; začetkom leta 1909 bo imela Angleška devet novih velikih bojnih ladij, vstevši štiri ladje po vzorcu »Dreadnoughta«, dočim nobena druga velevalst leta 1909 ne bo imela niti ene ladje tega vzorca, razun Japonske. V poslanski zbornici je podtajnik admiraltete Robertson izjavil, da bo vlada slej ko prej vzdrževala premoč Angleške na morju in da bo v tej smeri nadaljevala, ako velevalsti ne sprejmejo na haški mirovni konferenci angleškega razoroževalnega predloga.

ITALIJA.

Rim, 19. aprila. »Osservatore Romano« poroča, da je znani duhovnik Romolo Murri suspendiran zaradi neupravičenih napadov na papeževo diplomacijo ob priliki Montagninijeve afere. Murri se je dal intervjuvati od lažnjivega senačnega »Matina« in »Giornale d'Italia«. Murri je dejal, da je afera Montagnini liki napad bersaljerjev na Rim 20. septembra, vsled katerega so se podrli zidovi Rima. »Accademia dei nobili ecclesiastici«, kjer se vzgajajo diplomati kurije, pa da je zastarela naprava, kičur plemenitaški duhovniki lenarijo in drug drugemu kadijo.

Rim, 19. aprila. Tu se razširja vest, da se podasta italijanski kralj in nemški cesar v Madrid.

RUSIJA.

Peterburg, 19. aprila. »Novoje Vremja« objavlja statistiko vseh ljudi, ki so jih tekom marca umorili revolucionarci. Ubili so 322 oseb, 303 pa ranili. K »Zvezji« nagibajoči se list piše ob tej priliki: »Kri ubitih kriči k Bogu. Prenehala je kričati in opozarjati »najboljše moze« (poslanec dume), kajti tem je rdeča megla zastrla oči in zakrknila srce.«

Peterburg, 19. aprila. Zadnje hišne preiskave v Peterburgu so dokazale, da se v Peterburgu nahaja številna organizacija, ki agitira med vojaštvom za revolucijo. Organizacija je imela več tiskarn.

Peterburg, 19. aprila. Politiški ujetniki v neki peterburški kaznili se že tri dni branijo vživati jedi in se tudi nočejo v dovoljenih urah sprehajati. Iz solidarnosti so še ostali kaznjenci začeli stavkati, vstavili delo, se branili jesti ter razbili šipe po oknih. Pred ječo se je nabralo veliko občinstva, dokler niso vojniki napravili reda.

Odesa, 19. aprila. Delavci so sklenili, da bodo proglasili splošno stavko, ako vlada ne bo razorožila članov bojne organizacije »Zveze pravih ruskih ljudi.«

MAROKO.

Tanger, 19. aprila. Rajzuli se baje namerava združiti s pretendentom za kraljevi prestol ter napasti sultanovo armado, ki tabori ob reki Mulja. Baje namerava Rajzuli napasti tudi od Francozov zasedeno Udžo.

FRANCOSKA.

Orleans, 19. aprila. Glede na slavnost v čast devici orleanski se je Clemenceau, ki jo je hotel začetkom preprečiti s tem, da je prepovedal uradnikom in častnikom udeležiti se je, temeljito blamiral. Orleanski socialisti-

ški in liberalni mestni svet je zaradi ministrove prepovedi te starodavne patriotske slavnosti začel veliko akcijo; šli so k Clemenceau-u, mu brzojavljali in protestirali, dokler se zagriženi minister ni vdal. Radikalni socialist, podpredsednik poslanske zbornice Rabier se je posebno zavzel za to, da se slavnost vrši po starem običaju s cerkvenim sijajem; v poštev pridejo tu tudi gmotni interesi, kajti na ta dan pride vse polno tujcev v Orleans. Sedaj je Clemenceau dovolil, da se smejo uradniki udeležiti slavnosti na čast orleanski devici, toda nekorporativno in neoficialno; duhovščina mora stopati za uradniki in tudi ne sme nositi v sprevodu križev, relikvij in drugih »verskih emblemov«. Veliko vprašanje je, ako bo škof Touchet sprejel te poniževalne predloge, na vsak način je vlada vse storila, kar je mogla, da pokvari slavnost. Mestni svet tudi z najnovejšo odločbo Clemenceaujevo ni zadovoljen in misli odstopiti. Na drugi strani se skoro vsi listi brez izjeme hudo norčujejo iz ministra.

Pariz, 19. aprila. Listi se zelo bavijo s papeževo alokucijo v konzistoriju. Listi levice pišejo, da je papež odnehal in da »reterira«. Seveda je to smešno. Kaj bo papež sedaj odnehal, ko je vendar vlada v najhujši zadregi in s svojo cerkveno politiko ne more ne naprej ne nazaj! Če je papež dejal, da spoštuje republiko, oziroma republikansko državno obliko, ni nič novega povedal.

Dnevne novice.

+ Čemu Hribar kandidira? Včerajšnji »Narod« piše, da Hribar zato kandidira, da bi paraliziral na Dunaju politiko Slovenske Ljudske Stranke. Niegov program je ta, da bi »zmešal dr. Šusteršiču račune« in »izolira njegov vpliv«. To je torej program Hribarja, ki si ga ne upa povedati. Samo podirati, kar drugi koristnega delajo, to je liberalno delo. Ali ni Ljubljana takega »dela« že sita iz za zadnje parlamentarne dobe, ko je morala Ljubljana plačati liberalno politiko s svojo lastno škodo? In zdaj imamo s Hribarjem zopet isto nado. Ljubljansko meščanstvo, ki je količkaj politično zrelo, mora z ogorčenjem zavrniti kandidaturo poslanca, ki pravi, da bo svoj mandat porabil za to, da bi »štrene mešal« možem, ki so si krepko delo za korist ljubljanskega mesta in cele dežele zapisali na svoj prapor. Hribar naj doma štrene meša, v državnem zboru rabi Ljubljana drugega moža!

+ Kdo razdvaja liberalno stranko? Ker je Slovenec objavil nekaj dejstev iz za kulis Hribarjeve garderobe, se včeraj hujuje ta nad nami, da hočemo zanetiti razdor v vrstah liberalne stranke. Ne mi, so drugi, ki so razpor že naredili. Hribar ima trdni namen, da bi dr. Tavčarja politično čisto ubil. Dr. Tavčar je delal in je mirno gledal, da je Hribar užival najboljše sadove liberalne politike. Hribar se mu izkazuje hvaležnega s tem, da ga ne izpodriva le iz politike, ampak ga bo tudi gmotno depoziral. Ta namen ima Hribarjev projekt z novim dnevnikom, ki bi bil konkurenca »Narodu«. Ustanovitev takega dnevnika bi Tavčarja hipoma pripravila ne le ob vpliv, ampak tudi ob lep del dohodkov, ker bi ubila »Narodno tiskarno«. Z ustanovitvijo učiteljske tiskarne in po raznih majhnih tiskarnah je »Narodna tiskarna« že hudo udarjena; posebno učitelji so se izkazali liberalni stranki hvaležne s tem, da so »Narodni tiskarni« odnesli najboljše zaslužke. Zdaj drži »Narodno tiskarno« samo še »Narod«. Hribar pa ima že izdelan ves denarni načrt za svoj dnevnik. Če ta načrt uresniči, je »Narodna tiskarna« falitna v kratkem času. Kdo torej dela razdor v liberalnem taboru? Če od druge strani dr. Triller dela na to, da bi Hribar šel na Dunaj in bi se potem izpraznilo županjsko mesto, ali mi delamo razpor? Če se je uradniška »Naša zveza« postavila v službo liberalne stranke in tako kompromitira uradništvo, ki izprevidi, da mu je liberalna politika v kvar, kdo dela razpor med uradništvom? »Narod« pravi, da mi dr. Tavčarja igravamo z zlobnim namenom proti Hribarju. A naša časniška dolžnost je, da konstatiramo, da je Tavčar bolj možat in značajan, bolj pošten in bolj liberalen stvar, kakor Hribar. Kaj moremo mi za to, če je res tako? Dr. Tavčar drži celo disciplino stranke tako, da bo jutri priporočal Hribarjevo kandidaturo, dasi dobro vé, kaj Hribar namerava, in tudi vé, da se Hribar v enakem položaju nikdar ne bi zanj eksponiral. Tavčarju bo hudo, da bo to storil, pa storil bo, dasi sam dobro vé, kako da je. To so dejstva, ki jih mi le pribijamo. Intrigantje niso pri nas, ki stojimo vendar čisto izven te družbe; dr. Tavčar, ki je za čisto volivne dobe iz strankarske discipline prepustil Hribarju besedo, dobro vé, kje so intrigantje. Pride čas, ko bo govoril in intrigante poplačal. Zdaj se pa še zatajuje, ker ga veže beseda. Nam bi s strankarskega stališča Hribarjevo delo bilo všeč, ker on je, ki zanaša razkol v liberalne vrste, a stališče časniškarsko nas sili, da povemo resnico, bodisi komu všeč ali ne.

+ Ivan Hribar — magistratni »Durchfallskandidat«. Proti Ivanu Hribarju stoji za moža dela Ivana Kregarja vsa S. L. S. »Slovenski Narod« piše, da bodo socialni demokratje se ponoči agitirali za Kregarja. »Rdeči Prapor« pa piše, da hočejo Nemci oddati svoje glasove klerikalnemu kandidatu Kregarju. Vsi trije ljubljanski slovenski dnevniki smo torej edini, da naj bo izvoljen ljudski kandidat Kregar proti kandidatu magistratne klike Hribarju. Mislimo, da ima prav »Rdeči Prapor«, ko piše: »Dne 14. maja nima liberalizem drugega poklica, kakor eventualno delati

napoto. Če gospod Hribar ne verjame, se bode pa prepričal.«

+ Kaj vse plača stori. Nekateri ljudje se hočejo blamirati. Med te spada neka gostilniška družba, ki šteje ravno tolko članov, da lahko tarokirajo, če se katerega na pomoč pokličejo, in ti govore v imenu cele Slovenije ter »brzojavljajo« kot »Beljaško omizje v Trstu«. In sicer »brzojavljajo« v »Narod«, da se »klanjajo nazorom župana Hribarja« in »so vznikli«, da se je odločil prevzeti poslanstvo celokupne Slovenije. Kako politično nezreli so pač še neki ljudje, oziroma neka omizja! Katerega nazorom se klanjajo, ko Hribar nazorov sploh nima? To klanjajoče se omizje je pozabilo povedati, koliko piva se je spilo, da se je tako blamiralo. Bilo je pa brez dvoma Hribarjevo žalsko pivo, sicer se mu ne bi bilo tako možgani skisali. Taka »omizja« ljudi, ki anonimno v svet »brzojavljajo« v zaprtih kuvertah, a v javnosti nič ne store za narod, naj le ostanejo pri svoji pijači!

+ Kaj je pravzaprav z Ricmanci? »Edinost« je tajila, da bi bili Ricmanci v deputaciji pri pravoslavnem metropolitu Milošu v Zadru. Ivan Androvič pa v »Hrvatski Kruni« vzdržuje svojo prvotno vest ter pravi, da je bila ricmanjska deputacija pri Milošu februarja meseca. Čemu torej zakrivati resnico? Kdor pošteno misli z Ricmanci, ne bo svojih namer in dejanj skrival pred svetom!

+ Deželni odbor deli zadnje dobrote svojim zvestim. To je pokazal pri globah, katere bi bil imel naložiti sodraskim liberalcem. Petkrat jim je večina obč. odbora naložila kazen. Deželni odbor jih je dveh popolnoma oprostil, obkral brez pravega vzroka. Pri drugi oprostitvi jim je celo pripomnil, da se, ako pridejo zopet s kakimi vzroki, ne bo mogel več nanje ozirati. Pa ljubezen vse pozabi. Zopet pridejo z enakim vzrokom, da namreč ne pripoznajo g. Starca starostnim predsednikom volivne komisije, ker je ta slučajno pripadal večini, dasiravno so iz ex offio krstnih listov videli, da je Starec starejši kakor Drobnič. Se dvakrat so zopet popolnoma ničeve vzroke navedli na svoji prošnji. Deželni odbor je sedaj v največji zadregi. Noben navedenih vzrokov več ne drži. Na eni strani mu zlobni »klerikalci« tako gledajo pod prste, na drugi ga hodi prositi glavni voditelj sodraske napredne gospode, da naj se jih vendar usmili. In res preseka slavnj deželni odbor vojvodine Kranjske na imeniten način gordijski voz. Misli si: »klerikalci« bodo veseli, če liberalci toliko plačajo v občinsko blagajno, kolikor so znašale približno diete kočevskega glavarja, ki je delal štirikrat prazno pot v Sodražico. Saj so »klerikalci« vedno bili potrpežljivi narave, taki so gotovo še sedaj. Liberalci bodo pa tudi hvaležni, če se nekaterim kazni znižajo od 120 na 20 K, drugim od 100 na 10 in enemu od 40 na pet kron. Tako je slavnj deželni odbor tudi storil. Opomnimo pa, da je pri vsi svoji dobrotljivosti vendar krivčen do liberalcev ali pa je slab računar. Če bi šlo vse po pravem ključu, bi morali plačati v razmerju 15:10:5. Zaka! naj plačajo ubogi gospodje Fajdiga in drugi kar po 20 K mesto po 15? Drugi pričakuemo od deželnega odbora poleg dobrotljivosti tudi pravičnosti. Sedaj pa še poglejmo, kako si je za to imenitno rešitev pred tukajšnjo večino umil roke! Mesto, da bi bil vsako pritožbo posebej rešil in kazen ali potrdil ali odpustil, je pa vse tri v eno vrečo vrget. Vzroka za oprostitev ni bilo nobenega. Zato je pa lakonično odgovoril: Iz tega vzroka naj se jim kazen zniža, ker so pravočasno vložili prošnje za pomilosočenje. Ali misli deželni odbor, da smo res tudi mi tako naivni, kakor on na svoja stara leta? Če bi bili rok zamudili, bi prošnji niti odpustili ne mogli in bi bila lahko večina po preteklem roku iztirjala vsakokratno globo. Zares imenitno se je izrazil deželni odbor. Le žal, da bo žel le ne-hvaležnost za tako plemenito delo. Kljub naklonjenosti mu naši liberalci ne bodo zvesti ostali. Imenitnejši se še nekoliko drže »Narodove« stranke, drugi pa silijo že v tabor »mladih«. K sklepu kot vestni poročevalci še povejmo, da so po preteku skoro enega leta, odkar je bil izvoljen občinski odbor, liberalci slednjič popolno kapitulirali. Prepustili so S. L. S. vse svetovalce in tako sedaj občinski odbor zopet redno deluje. Deželni odbor je torej iz zagate. Več mu ne bo premišljevati, kako bi lepše rešil svoje drage neljubih stroškov. Občinsko blagajno je pa vsled svoje nepristranosti oškodoval za 835 K. Obstrukcionisti bi bili namreč morali plačati 980 K, plačali pa bodo le 155 K. Liberalci le še nadalje obstruirajte! Take mahinacije deželnega odbora morajo izkazati največje ogorčenje. Namestu da bi deželni odbor bil zavetišče občinam, je premnogokrat s svojo naklonjenostjo do liberalcev vzrok zmede in nereda. Kakor je tu liberalcem na škodo občine daroval, tako nam je znan slučaj, ko je po krivici pristal S. L. S. hotel odjesti, kar mu gre. Iz novejšega časa so nam pa znane še druge stvari, in za danes le to povemo gospodom v deželnem odboru in sicer vsem od prvega do zadnjega, da pride za vsakega dan sodbe!

+ Kam gre kmečki denar? Kmečka posojilnica ljubljanske okolice je darovala 100 K Malovrhovemu društvu »slovenskih časnika-rijev«. Zavod, ki je obogatel iz kmečkega denarja, podpira ljudi, ki tako sramotno pišejo proti kmečkemu ljudstvu. Svoji k svojim!

+ Zdravstveni svet na Vrhniki. Dne 18. t. m. se je vršila na Vrhniki volitev za zdravstveni svet in sicer načelnika in podnačelnika. Načelnikom je bil izvoljen g. Ivan Stanonik, župan v Horjulu, podnačelnikom pa Karol Mayer, trgovec na Vrhniki. S tem je prišla zopet važna postojanka iz liberalne roke v naše roke.

+ Zakon proti ponarejanju vina potrjen. Z Dunaja smo sinoči prejeli naslednje poro-

čilo: Cesar je 12. t. m. potrdil v državnem zboru sklenjen zakon v varstvo pristnega, poštenega vina in vinskega mošta. Sedaj se vrše še obravnave o potrebni izvršilni naredbi, ki bode ustrezala željam vinorejcev in vinskih trgovcev.

+ Slovenske učne knjige za srednje šole. Lani izvoljeni odbor se je združil z »Društvom slovenskih profesorjev«. Poročevalci za posamezne predmete ostanejo isti kakor dozdaj: prof. dr. Greg. Pečjak za verouk, ravn. Fr. Wiesthaler za klasično filologijo, ravn. dr. Požar za slovenščino, prof. Štritof za nemščino, prof. Orožen za zemljepis in zgodovino, prof. Macher za naravoslovje, ravn. Senekovič za matematiko in fiziko, ravn. Črnivec za modroslovje in vzgojeslovje. Iz društvenega odbora se pridruži k temu »knjižnemu odseku« prof. dr. Tomišek kot tajnik in zapisnikar. Od lanske enketе (21. sušca 1906) so se zgodile sledeče spremembe: Dr. Tomišek je spisal grško slovnico in spisuje vadbe. Dr. Sket je popravil slovensko čitanko za 3. razred po navodilih enketе in je ravnokar izšla nova izdaja te knjige. Prof. Štritof piše nemški slovar za prve razrede, ker se je na lanski enketi pred vsem povdarjala njegova potreba; tretjino ga ima že v rokopisu izgotovljenega. Sicer pa je za nemščino vprašanje odprto, ker se pripravljajo nov učni načrt, katerega morajo sestaviti vsi učitelji nemščine na skupnem posvetovanju. Zemljepis za 1. razred je prevzel prof. Paik in ga upa dogotoviti do leta 1908. Domovino-znanstvo za 4. razred od prof. Orožna je ravnokar izšlo. Prof. Macher je dovršil živalstvo za nižje razrede, knjiga je že recenzirana in bo do jeseni na razpolago. Isti pisatelj spisuje zdaj botaniko za nižje razrede in jo upa do počitnic dokončati. Mineralogijo in kemijo za 4. razred realk spisuje ravn. dr. Beuk. Za nižje razrede je torej vse preskrbljeno in z grško slovnico je storjen važen korak naprej. Za višje razrede pa ni tako ugodno. Vendar je tudi tukaj nekaj napredka. Za verouk sta dr. Svetina in dr. Pečjak spisala knjige za 5., 6. in 7. razred. Za latinski slovar sta le še dva gg. na dolgu s svojimi črkami; če še ta dva vpošljeta, se prihodnje leto lahko prične s tiskom. Za pisanje slovarčkov h grškim klasikom se je prijavil dr. Tomišek. Glede slovenščine še čakamo na odgovor naučnega ministrstva na memorandum, v katerem so profesorji slovenščine predložili nov učni načrt. Zgodovine za stari vek je prof. Pirc spisal polovico. Za matematiko je prof. Matek spisal knjige. Živalstvo dr. Poljanca je že v recenziji; isti pisatelj pripravlja mineralogijo. Prof. Macher mora svojo botaniko, ki je sestavljena še po stari metodi, spremeniti po novi biološki metodi. Somatologijo bo dr. Homan dovršil do počitnic. Propedeutiko za gimnazije je pripravljen spisati dr. Ozvald, če dobi dopust; ponudil se je tudi dr. Rostohar kot sotrudnik. — Vse želje, ki bi jih imel eventualno kateri izmed gg. pisateljev, naj se odslej blagovolijo javiti »Društvu slovenskih profesorjev« v Ljubljani.

+ Dr. Lueger. Krščanskosocialni dunajski meščanski klub je sklenil, da odpošlje odposlaništvo v Lovrano, ki naprosi župana, naj ostane v Lovrani, dokler popolnoma ne ozdravi in naj se zato 28. t. m. ne povrne še na Dunaj. Dr. Lueger je nedavno rekel, da se želi povrniti na Dunaj, ker želi biti navzoč pri državnoborskih volitvah. Brzojavil je zato, naj mu pripravijo 27. t. m. stanovanje. Žele, da ostane dr. Lueger še dva ali tri tedne na jugu, potem naj bi se nastanil v Brik-snu na Tirolskem. Zdravstveno stanje Luegerjevo se je znatno izboljšalo. Dunajski župan je okrepan, tudi vidi zopet boljše. Dr. Lueger je odposlal na Dunaj razglednice z lastnoročnim podpisom.

— Smrt in pogreb vrlega moža. Iz Dolenje Sušice pri Toplicah se nam piše: Dne 14. aprila je umrl oni Franc Senica, posestnik v Dol. Sušicah, ki se je pismeno zahvalil za vabilo na zaupni shod ter z bolniške postelje izrekel zaupanje in priznanje poslan-cem Slovenske Ljudske Stranke, ki se trudijo za blagor kmečkega trpnja. Pismo je končal z besedami: »Ostanem zvest do smrti«. To pismo je dr. Krek javno prečital na shodu zaupnikov dne 28. februarja v veliki dvorani »Uniona«. Marsikomu je zaigrala solza v oči, ko je čul to izjavo zvestobe do smrti od revnega bolnika. Pismo je bilo natisnjeno v »Slovencu« in »Domoljubu« v popisu shoda zaupnikov, in zavedno ostane drag spomenik, kakšnega duha in trdnega prepričanja so naši kmetje. Rajni »Mekina« — tako se pri hiši pravi — ni doživel dneva volitve, kakor je želel, dočkal pa je dan volivnega shoda v Toplicah in še tisti večer umrl. Molil je vseh-skozi na bolniški postelji in v zadnji uri vedno nosil križec k ustnicam, dokler ni roka tako oslabela, ga da ni mogel več prinesiti do ust. — Mož je dovršil 60. leto. Bil je slaboten in velikokrat bolan, a tak poštenjak, da je po pravici nekdo opomnil g. župniku: »V topliški župniji imate mnogo izvrstnih mož, a taki, kot je bil Mekina, so redki.« Iz Ljubljane je prišel g. deželni nadsvetnik Zamida pokropit vrlega moža in tolažiti svojo setro, sedaj žalujoučo vdovo. Pogreb dne 17. aprila je bil veličasten, spremljevalcev obilno število, vmes dva bogoslovca iz sorodstva. Pevci so zapeli pred hišo, v cerkvi in na pokopališču. Gosp. župnik je imel ganljiv govor v čast in spomin občasposlovanemu Mekini. Vzel je iz ome-njenega pisma zadnje besede »ostanem zvest do smrti« in razvijal, kako je bil rajni v resnici zvest Bogu in sv. Cerki, svoji rodbini, sosedom, kmetškemu stanu in onim, ki se trudijo za njegove pravice in koristi. Bil je v resnici zvest do smrti. Rajnika priporočamo v molitev in blag spomin.

— **Priprave za šestdesetletnico vladanja cesarja.** Dunajska občina se že sedaj pripravlja na to slavlje in magistrat dela načrte za razne slovesnosti. Poznavajoč ljudomilo srce vladarjevo namerava občina ustanoviti celo vrsto dobroteljskih ustanov, zavetišč za ljudi brez prenočišča, bolnišnico, več ustanov za preskrbo odraslih in otrok. Dunajska šolska mladina bo napravila cesarju velikanski poklonitveni sprevod, nakar bo vsak učenec dobil spominsko kolajno. Prirejena bo tudi razsvetljava kot leta 1900.

— **Slovenska opera v Varaždinu** deluje dalje v občno zadovoljstvo. V četrtek teden je slovenska opera pela »Traviato«, v soboto bila je repriza ter se je ob burnih ovacijah poslovljen tenorist g. Cammarotta. V nedeljo so peli »Kornevilijski zvonovi«, v sredo in četrtek »Fausta« s praškim tenoristom g. Vlčkom. Prihodnji torek, sredo in četrtek poje »Zrinjskega«. Hrvaško dramatično društvo je prosilo skladatelja Zajca, da pride v Varaždin, da tako tudi Varaždinci proslave njegov jubilej.

— **Iz hrvaškega časnikarstva.** G. dr. A. Harambašić se je zahvalil na uredništvu »Hrvatske«, ki sedaj razpisuje mesto glavnega urednika.

— **Iz bleškega kota.** Umrl je na velikonočni torek na Bledu Jožef Mandelc, rojen l. 1815; nastopil je torej nedavno 93. leto. Ranjki, pravi korenjak, nekdanji gostilničar v Zagoricih pri Mangelcu, sedaj hotel Steidl (prej Peternel) je bil do zadnjega zelo bistrega duha in jako dobrega spomina. Umrl je brez kake posebne bolezni kar naglo. Veliko sredo je bil obhañan za Veliko noč. Zapustil je 12 živih otrok in ženo, s katero je živel nad 53 let v zakonu. Oženjen je bil dvakrat. Otroci so lepo zanj skrbeli in mu po smrti pripravili lep pogreb. — Velikonočni ponedeljek je bil pokopan po obdukciji dveleten otrok d. carja, katerega je po neprevidnosti veliko soboto ustrelil lastni brat. — Zadnji čas je bilo dokaj zborovani. Dne 17. marca je bil občni zbor hranilnice in posojilnice za blejski kot, ki je imela v teku leta nad pol milijona kron prometa. Ker deluje le s 1/2%, pri nekaterih večjih svotah tudi le z 1/3%, zato ne more skazati toliko čistega dobička, kakor druge posojilnice, ki delujejo z 1 do 1 1/2%. Ker odborniki popolnoma brezplačno oskrbujejo vse posle, zato vendar znaša čisti dobiček nad 1.500 kron. Belo nedeljo je imel g. Pogačnik volilni shod in razgovor zaradi planin v dvorani stare šole. Udeležba je bila velika, dasi so izostali od shoda liberalci, ki si tudi žele planin nazaj. Ker zdravilišče Bled, jlasti liberalni volivci nujno potrebujejo tudi vodo, ni bilo posebno pametno, izogniti se shodu. Pomnijo naj, da Bled brez pomoči od strani poslancev Slovenske Ljudske Stranke ne pride tako hitro do vodovoda. Ako hočemo, da zdravilišče procvita, naj se sedanjí načelnik nikar preveč ne postavlja na naprednjakaško stranko. — Na Bledu se zopet mnogo zida. Dva nova zidarska podjetnika Hromek in Stuzma sta začela zidati poleg domačih mojstrov in vsi imajo dovolj dela. Tako bo vedno več prostora za letoviščarje. Nekateri hiše in lope se grade preblizu ceste, a nikdo ne ugovarja. Okrog nove cerkve v Gradu se gradi obzidje. S tem bosta cerkev in Bled mnogo pridobila na lepoti. Zeleti bi bilo, da bi se tudi zdraviliški odbor zanimal za opešavanje prostora okrog cerkve. Kadar bo cerkev še poslikana, potem ji daleč na okrog ne bo para. Da bi se kmalu našel kak dobitnik. — Zdraviški odbor dela novo zdraviliško tako. Je pač težko vsem ustreči. Na eni strani z nizko takso, na drugi pa z vso udobnostjo modernega letovišča. — O občinskih volitvah se še nič ne sliši. Kako se ta stvar po nepotrebnem zavlačuje! — V zadnjem času odhajajo tudi od nas ljudje v Ameriko. Kar trije gospodarji posestniki so jo popihali čez morje iskat sreče. Naj jim bo mila. — G. svetnik je dal postaviti v zadnjem času ob jezeru lopo za čolne. Župnišče je bilo tega zelo potrebno. Hvala g. Muhru, ki je dovolil, da se je smela lopa zgraditi ob njegovem obrežju.

— **Cebelarke vesti.** Logaška podružnica priredi jutri v nedeljo, dne 21. t. m. ob 3. uri popoldne v gostilni g. A. Kunca v Dol. Logatcu čebelarski shod. Predaval bo odbornik gospod nadučitelj Anton Likozar.

— **Kmetijsko predavanje.** Jutri nedeljo dne 21. t. m. ob 10. uri dopoldne predava g. mlekarski nadzornik I. Legvart na Selu pri Bledu o umni živinoreji in o zboljanju planinskih pašnikov. Ker so takšna predavanja za Gorenjsko zelo važna, je želeli obilne udeležbe.

— **Reški guverner** grof Nako je pri svojem odhodu iz Budimpešte opazil, da mu manjka ročna torbica, v kateri so se nahajali biseri njegove soproge, vredni četrtilijona kron. Ker je vlak že odhajal, dal je grof znamenje, nakar so vlak ustavili. Grof je hitel v hotel in tam res našel torbico, ki je bila še nepoškodovana.

— **Španski goljufi.** Že večkrat smo opozarjali na španske sleparje, ki pisarijo lažnjiva pisma križem sveta, da skubejo lahkoverne ljudi. Te dni nam je nekdo poslal tako pismo iz Madrida. Pismo je dobil neki posestnik v Selcih. V tem pismu laže neki Bladislav, da je v Madridu zopet, da pa ima skrito neko listino, s katero more vzdigniti na Dunaju več tisočev denarja. Kdor mu pomaga rešiti to »listino«, dobi tretjino denarja itd. Vse to je navadno sleparstvo. Zato svetujemo, naj nihče n gre sleparjem na led.

— **Letošnji spomladanski vinski semenj na Krškem** bo koj prve dni maja. Dan se še pravočasno naznani.

— **Iz Kranja.** Jutri, v nedeljo, dne 21. t. m. priredi društvo »Kranj« v dvorani na »Novi pošti« ob 8. zvečer družinski večer.

Glavna točka bo predavanje g. prof. Evg. Jarca o »socialnem pomenu vzgoje«.

— **Strojne puške** so se uvečle tudi pri 47. pešpolku v Gorici.

— **100.000 kron** je darovala uprava lajdjedelnice sv. Marka v Trstu ob priliki svojega 50-letnega jubileja v korist podporam za bolne ali dela nezmožne delavce ter njihove vdove in sirote.

— **Cigani so napadli s sekirami in revolverji 25 kmetov** iz Gotne vasi in okolice, ki so hoteli cigane mirno prepoditi. V petek 19. t. m. se je v tem slučaju vršila prva obravnavna. Več o tem še poročamo.

— **Sodrugaropasa** v Gorici so aretirali. Dolže ga vlečidaje. Aretacija se ni izvršila na podlagi kake denunciacije, ker se je Ropasov shod vršil že pred tedni. O shodu se je mnogo govorilo in tako je čulo tudi orožništvo, ki je stvar naznanilo. Sodišče je sklenilo, da se Ropas pridrži v zaporu. Ropas se je proti temu odloku pritožil v Trst. Ropas trdi, da ni kriv in da je govoril le o ljudovladi kot modernejši državni obliki.

Za ljudski sklad so darovali: N. N. duhovnik ljubljanski 50 K; Zorko Fr., m. kaplan St. Peterski 10 K; dr. Demšar Josip, profesor St. Vid. 6 K; Zavbi Ivan, kaplan, Žužemberk. 20 K; Sašelj Ivan, župnik, Adlešiči, 10 K.

Ljubljanske novice.

VIŠJI IN NIŽJI SLOJI V LJUBLJANI.

Ivan Hribar, ljubljanski župan, je mogočen gospod. To je znano. Znano pa tudi, da je prešinel zadnje čase sem ljubljanskega župana moderni socialni duh. Ne vemo zakaj. Vedno pa gospod župan le ni bil tak. V občinski seji dne 31. decembra je ljubljanski župan javno v občinski seji ozmerjal delavce. Rekel je: »Ne morem izreči dosti graje, da velika večina mestnih delavcev tako zanikrno opravlja svoje delo.« Kako mogočno to doni! Seveda za tistih 80 krajarjev na dan naj ti garajo liki črna živina. Je li bil ljubljanski župan upravičen, da je tako govoril? Kaj še. Naj bi bil skrbel za mestno delavstvo tako, kakor se mora in se dejansko skrbti za delavstvo po modernih mestnih občinah, kjer nimajo socializma le na jeziku, marveč dejansko socialno delujejo. Naš sedanjí ljubljanski župan pa za mestno delavstvo še prav nič storil ni. Za mestne delavce je napravil to, da jih je zmerjal v javni občinski seji. Če hoče ljubljanski župan, da mu bodo delavci delali z veseljem, naj tudi skrbi zanje tako, kakor to zahteva naš moderni socialni čas. Misli li ljubljanski župan, da mestno delavstvo ne ve za socialno krivico, ki se mu godi po ljubljanski občini? Na slabšem kakor drugi so ljubljanski mestni delavci. Niti za slučaj bolezni jih ne dá zavarovati socialni ljubljanski župan. Že razumemo zakaj. Ubogo ljubljansko delavstvo ne spada k frakiriji. In le frakiriji cveto rožice na ljubljanskem magistratu. Ti ubogi ljudje pa spada med nižje sloje ljubljanskega prebivalstva. Mislilo se je pač zanje nekaj storiti. A le mislilo. Prereševali so že ljubljanski mestni očetje predloge o ureditvi razmer mestnim delavcem. Dobili naj bi bili nekako razsodišče in nekako preskrbnino za starost. Tiste načrte je izdelal bivši policijski svetnik Podgoršek, popravil jih je pa župan Hribar. Bilj so celo natiskali. Kaj je zdaj s tistimi lepimi načrti, nam ni znano. Občinski svet se ni bavil z njimi. Stvar je zapala. Če bi imel ljubljanski župan nekoliko socialnega duha, bi ne smela zaspati. Za zdaj zadostuj. A s »socialnostjo« ljubljanskega župana nasproti ljubljanskim mestnim delavcem se bomo že še pečali. Socialista Hribarja morajo spoznati takega, kakoršen je, oni nižji sloji, ki jih ljubljanski župan tako ljubi in prezira, da jih zmerja. Druga slika. Pečali smo se že z razmerami tistih revežev ljubljanskih užitrinskih paznikov. Dobro vemo, kakšni reveži so to, kadar obole. In socialna ljubezen gospodarja ljubljanskega užitrinskega zakupa je tako velika, da jih ne zavarujejo pri okrajni bolniški blagajni. Grajam, da nima za slučaj bolezni župan, glava ljubljanske občine, zavarovanih mestnih delavcev, ker to ni socialno. A vemo, da postava ne silí zavarovati glede bolezni občinskih uslužbencev. Prav odločno pa obojamo, da niso zavarovani glede na slučaj bolezni sploh vsi uslužbenci ljubljanskega užitrinskega zakupa. In to grajam tembolj, ker nam je jako dobro znano, da bi jih gospodar ljubljanskega užitrinskega zakupa župan Ivan Hribar moral zavarovati. Pa vprašanje je danes rešeno. Upravno sodišče je svoj čas razsodilo, da se uslužbenci ljubljanskega užitrinskega zakupa morajo zavarovati za slučaj kake bolezni. Če župan Hribar misli, da se motimo, ga pozivljamo, naj povpraša svojega svetnika Šeška, ki mu potrdi, da je res, kar mi trdimo. Ker je pa ljubljanski magistrat po postavi tudi nadzorovalna oblast bolniških blagajn, pozivljamo mestni magistrat, naj prisili ljubljanski užitrinski zakup, da zavaruje za slučaj bolezni vse svoje uslužbence, kakor je to spoznalo za prav svoj čas dunajsko upravno sodišče. Zdej pa nekaj o magistratnih višjih slojih. Magistrat opravlja posle okrajnega glavarstva v prenešenem delokrogu. Poleg teh poslov pa ima skrbeti, da rabimo uradniški izraz, tudi zato, da se v redu izvrše posli občine. Za danes se nočemo pečati z vprašanjem, če je primerno število magistratnih uradnikov za posle, ki jih izvršujejo. Pečati se hočemo zgolj nekoliko s plačami, ki jih imajo »najvišji« na magistratu. O županovih dohodkih 13.000 kron je »Slovenec« že pisal. Zanimajo nas pa druge stvari. Okrajni glavarji, predstojniki okrajnih glavarstev, imajo letne plače od 4800 do 6400 kron, aktivitetne doklade ima okrajni glavar v Ljubljani na leto 966 kron. Ravnatelj mestnih magistrat-

nih uradov Ivan Vončina ima pa letne plače 8000 kron, aktivitetna doklada njegova pa znaša 800 kron. Ljubljanski ravnatelj mestnih magistratnih uradov dobiva torej tako plačo, do kakršne imajo pravico sekčni svetniki in vladni svetniki, predsedniki okrožnih sodišč. Recite kar hočete, za ne ravno bogato ljubljansko občino je ta plača previsoka. Okrajni glavarji imajo večje dolžnosti, kakršne ima ravnatelj ljubljanskih magistratnih uradov. Plačani pa so slabše, kakor on. Jako visoko plačo ima tudi magistratni svetnik Šešek. Ima namreč na leto 6700 kron. Tudi ta gospod ima višjo plačo, kakor večina okrajnih glavarjev. Niegov delokrog je pa precej omejen. Saj ima nakazane samo obrtne zadeve, bolniške blagajne in deloma zadeve o delavskih neizgovah. Njegova plača je višja od plače ravnateljev srednjih šol. Dvomimo, da je to razmerje pravo. Slabo tudi nista plačana nova gospoda magistratna svetnika extra statum Evgen Lah in pa dr. Milutin Zarnik. Dobita namreč na leto vsak po 5500 kron. Več ne dobi večina okrajnih glavarjev. Stavbni svetnik Ivan Duffe dobi na leto 6700 kron. Slabše od njega so plačani višji inženirji, podrejeni železniškemu ministrstvu, ki dobivajo tako plačo, kakršno ima mestni inženjer Prelovšek. Zato pa ima mestni knjigovodja Fran Trdina samo 6450 kron na leto. Razmeroma s plačo preje navedenih mestnih svetnikov je pač ta plača prenizka. Priznamo, za višje sloje je in zna skrbeti ljubljanski župan!

✕ ✕ ✕
— **VOLIVCI!** Jutri, v nedeljo, je v zadevi volivnih reklamacij uredništvo »Slovenca« celi dan na razpolago. Potrudite se v uredništvo, Kopitarjeve ulice št. 2., preko dvorišča nad tiskarno.

I ljubljanske občinske volitve so se torej dovršile in razkadle magistratno glorio. V vseh treh razredih je volivcev 4695, magistratna stranka je pa dobila skupaj s pooblastili 1237 glasov, torej je za magistratove na volišče prišlo komaj 700 meških volivcev — 3458 glasov pa ni hotelo nič vedeti za magistratno stranko!! In še to, kar je magistratna stranka naredila, je morala podpreti s pijačo. Dva dni se je zastoj pilo — prepričanje. Občinski svetnik Josip Turk je plačal pri Škriancu pijačo, ki se je popila pred volitvijo, med volitvijo in po volitvi, dasi pravi zakon o volivni svobodi tudi glede občinskih volitev v § 4.: »Kdor daje ali naroči dati na dan volitve volivnim upravičencem v gostilnah, v krčmah ali na drugih javnih prostorih jedila, pijače ali druge užitke brezplačno ali po navidežnih cenah, ga je kaznovati, ako ne predloži učin volivnega podkupovanja, z redno kaznijo 10 do 200 kron.« — V ponedeljek zvečer so v »Narodnem domu« zavedni liberalni volivci zastoj pili pivo. Taki stranki bo dne 14. maja odklenalo. Bolčev Pepe naj kar zanj pripravi svoj voz za smeti!

Ij **Veliki koncert »Glasbene Matice«**, Dne 7. in 8. maja priredi »Glasbena Matica« veliki koncert, pri katerem se bode izvajal Verdijev Requiem. Pri tem koncertu bode sodelovalo okrog 210 pevcev in pevk in pomnožen orkester, broječ 60 do 70 mož.

Ij **Lovski pisatelj — aretiran.** Lovski pisatelj dr. Hans Kadisch je poneveril nižje, avstrijskemu lovskemu društvu 7.000 K ter pobegnil. Včeraj so Kadischa v Gradcu aretirali, ko je ravno zajutrkoval v neki kavarni. Kadisch je bil nedavno nekaj dni tudi v Ljubljani.

Ij **»Glasbeni Matici«** je naklonilo splošno kreditno društvo v Ljubljani podporo 25 K.

Ij **Podčastniki** tukajšnje garnizije prirede danes, dne 20. t. m. v kazinskem salonu obiteljski večer, združen z vojaškim koncertom, komičnim predavanjem in šaljivo pošto.

Razne stvari.

Bivši državnozbornski predsednik medicinel, Grof Vetter napravi 16. t. m. v zavodu dvornega svetnika Weixelbauma izkušnjo iz patološke anatomije in histologije. Praktično izkušnjo za notranjo medicino je grof Vetter že napravil.

Nova luč. Na londonski motorski razstavi je sedaj razstavljen nov svetilni plin, ki utegne izpodrinuti elektriko in navadni plin. Novo izumljeno svetilo sestoji iz navadnega zraka in 100% petroleja. Užge se le tedaj, ako je napeljana skozi poseben stroj. Luč je rdeče modrikasta, če se pa plamen obda z belo zaveso, postane luč jako močna in bela, vendar pa ne utruje oči, in prekaša celo elektriko in plinovo luč. Novi svetilni plin si lahko vsakdo sam v svojem stanovanju pripravlja s strojem, čigar cena je odvisna od njegove velikosti. Pri tem pa se prihrani 70 odstotkov. Stroj zavzema prav majhen prostor, stoji lahko na mizi in daje razsvetljavo za 20 sob. Tisoč kubičnih čevljev plina stane le 50 fenigov.

Dobro šalo so naredili časnikarji v francoski zbornici. Ker so menili, da se zbornica predolgo posvetuje glede hazardnih iger, so premaknili kazalec ure, viseče pod njihovo tribino nasproti sedežu ministrskega predsednika, naprej za 40 minut. Ura je seveda kazala sedaj poludeseti, kar so opazili poslanci in izjavili, da je seja trajala že predolgo in so takoj obravnavli točko, stoječe na dnevnem redu. Toda stvar s tem še ni bila pri kraju. Tajniki in stenografi, ki urejajo sejne zapisnike, smejo zahtevati posebno odškodnino, ako seja traja čez 9. uro. Seveda so se poslužili te pravice, sklicujoč se na uradni sejni zapisnik, kjer stoji črno na belem, da je seja trajala do poludeseti. Toda načelnik tajniškega urada je izvedel za časnikarsko šalo in nikakor ne izplačati odškodnine. Stvar nikakor še ni rešena, vendar upajo, da se ugodí steno-

grafom, ker bi bilo sramotno, da bi se dokazalo »pomota« uradnemu zapisniku.

Darila za hiše in najemnike. V Elberfeldu je toliko stanovanj, da jih hišni posestniki niti oddati ne morejo. Da bi oddal stanovanje, je priobčil neki posestnik v časopisih sledeči razglas: Kdor pri njem takoj ali v najkrajšem času vzame v najem stanovanje, mu bode povrnil stroške za selitev, če pa sklene pogodbo vsaj za tri leta, dobi posebno darilo. Odškodnina se izplača koncem leta, ali pa odračuni od najemnine.

List, ki ga pišejo vladarji je ustanovil v Londonu Harrisworth. Imenuje se »Prestol.« Išla je že prva številka, v kateri se nahajajo članki švedskega in portugalskega kralja, italijanske kraljice Margarete, papeža in različnih drugih članov najvišjega plemstva in vladarjev.

Požrtvovalna smrt zdravnika. V Parizu so 32letnega zdravnika dr. Rabuela, ki je bil radi svoje prijaznosti in človekoljubnosti zelo priljubljen, poklicali k neki materi in njenemu otroku, ki sta obolela na davico. Ker pa je bolezen že zelo napredovala, ni bilo več mogoče, zdraviti jih s serumom. Oba bolnika sta bila že na tem, da se zadušita. Zdravnik si je takoj vedel pomagati. S svojimi usti je iz grla bolnikom izsesaval zrak in s tem oba rešil. Toda čeprav je potem izpolnil vse, da zabrani škodljive posledice, je vendar dva dni kasneje obolel za davico in umrl.

Urad za samomorilce so otvorili v Londonu ter hočelo na ta način vplivati nanje. Nastavljena sta dva izkušena častnika in dve ženski. Urad sprejema nesrečnike, jih tolaži in jim daje svete. Po privatnih zadevah in predživljenju jih ne sme nihče izpraševati. General Booth, ustanovitelj tega urada, je izdal na vse one, ki se nameravajo umoriti, oglas, naj se zaupljivo obrnejo nanj; gotovo bodo našli tolažbo in se prepričali, da je mogoča zanje še druga tolažba nego samomor.

Muhe ameriškega milijarderja. O mehiškanskem milijarderju Pedru Alvarado poročajo, da je ponudil vladi 40 milijonov mark, iz katerih obresti naj bi se vzdrževal polk, čigar naloga naj bi bila, da uniči Jaguis Indijance. Že dvakrat se je ponudil, da poplača svoji domovini vse dolgove, a so njegovo ponudbo hvaležno odklonili. Svoji pokojni soprog je dal postaviti spomenik, za katerega bodo porabili 40 stotov srebra. Mož je bil pred 20 leti še ubog rudar, sedaj pa je najbogatejši človek na svetu. Imel je srečo, da je našel velike sklade srebra, ki mu donasajo sedaj tedensko 400.000 mark.

Ubita prgi telefonu. Iz Amerike javljajo da je v Malborigu v državi Massakusset pri telefonu od električnega toka bila ubita gospica Greuwod. Hotela je namreč po telefonu govoriti z neko svojo prijateljico, a ker je bila pri telefonu tudi električna luč je ponesrečenka nameravala istočasno odpreti luč in telefon. Ker je pa imela na rokah zapestnice in na teh bakrene zaponke so iste prišle po neopreznosti v dotiko s kraji svetilke in telefona, v hipu so vse električne svetilke v hiši ugaasnile gospica pa je mrtva obležala, zadeta od električnega toka.

Posledica dremavice. V Berlinu je umrla 15letna Friderika Glanz, na brže vsled dremavice. Pred dvema letoma jo je prvič napadla bolezen, ki jo je mučila skoro cel teden. Vsak dan je morala deklica razen nočnega spanja spati povrh še štir do pet ur. Nedavno je deklica vstala ob 7. uri z utraj a morala ob 8. zopet nazaj v posteljo ki je spala do 6. ure zvečer. Nekaj trenutkov nato pa je umrla. Truplo bodo sodniško preiskali.

Največji slapovi na svetu niso več nararski in viktorijski, kot se je doslej mislilo, ampak takozvani Ygnassu, ki so jih šele sedaj našli. Vzrok temu, da so bili tako dolgo neznani, je ta, da leže sredi pragozdov, od najbližjega mesta oddaljeni več kot 1500 kilometrov.

Telefonska in brzolajna poročila.

PRETEP NA DUNAJSKEM VSEUČILIŠČU.

Dunaj, 20. aprila. Katoliški dijaki so ustanovili te dni zvezo vseh katoliških akademskih društev. To je nemška nacionalce tako raztogotilo, da so danes hoteli katoliškim dijakom zabraniti vohod na univerzo v barvah. Nastal je pretep. Kamenita balustrada na levi strani se je podrli in je ločila stranki. Več dijakov je aretiranih.

POSLANEC DYK UMRL.
Praga, 20. aprila. Bivši državni poslanec Dyk je umrl.

SNEŽNI VIHARJI.
Inomost, 20. aprila. S Tirolskega prihajajo poročila o novih velikih snežnih viharjih.

POVODNJI.
Osek, 20. aprila. Drava je prestopila bregove.

Sarajevo, 20. aprila. Med Brodom in Sarajevom je vsled povodnji nemogoč promet.

UPORI NA RUSKEM.
Peterburg, 20. aprila. Na Aleksandrovi gimnaziji so gimnazijci peli maršezlezo. Ravnatelj so sprejeli z življgi. V gimnaziji je bilo več eksplozij. V Lodzu so novi nemiri.

OGNjenik PUYEHUE V ČILI.
Cile, 20. aprila. Ognjenik Puyehue v Čile strašno deluje. Odprlo se je devet novih odprtin. Škoda je strašna. Dežuje vroči pepel. Zemlja se ziblje. Posušenih je več potokov.

FRANC JOŽEFOVA grenka voda.

Poslano.

Glede na „Poslano v Slovenskem Narodu“ z dne 3. t. m. se strani gospoda L. Grünfelda, ki je bil svoječasno akviziter pri glavnem zastopu c. kr. priv. občne zavarovalnice „Assicurazioni Generali“ v Ljubljani, sedaj pa deluje za konkurenčne zavode, — je centralno ravateljstvo v Trstu izdalo naslednjo izjavo.

V Trstu, 18. aprila 1907.

Gospod **J. N. RÖGER ml.**
ravatelj glavnega zastopa za Kranjsko
v Ljubljani.

Z ozirom na Vaše poročilo o napadih na Vašo osebo v „Slovenskem Narodu“ z dne 3. t. m. izjavljamo Vam radovoljno, da smo zadevo preiskovali in se prepričali, da ni nikakega povoda postopati proti Vam, ter da naše zaupanje do Vas po teh napadih ni prav nič omajano.

Veselo poštovanjem

Za c. kr. priv. Assicurazioni Generali
generalni tajnik:

916 3-1

pl. RICHETTI l. r.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze srčnega sočutja povodom prerane smrti naše ljubljene, nepozabne soproge, matere, hčere i. t. d. gospe

Franice Rihar roj. Gostiša

kakor tudi vsem udeležencem od blizu in daleč, za obilo spremstvo k zadnjemu počitku, izrekamo tem potom svojo najsrčnejšo zahvalo.

Zlasti se prisrčno zahvaljujemo vsem darovalcem prekrasnih vencev, slavnemu gasilnemu društvu v Gorenjem Logatcu za častno stražo in spremstvo k pogrebu ter č. gospodom pevcem za prekrasno v srce segajočo petje.

Vsem skupaj in vsakemu posebej „srčna hvala“.

GOR. LOGATEC, 19. aprila 1907.

913

Rodbina Rihar.

Milostiva gospa,

ali veste, zakaj morate pri nakupovanju sladne kave izrečno podurjati ime „Kathreiner“?

Ker se Vam sicer utegne primeriti, da dobite manj vreden posnemek brez vsehrlin, s katerimi se odlikuje Kathreinerjeva kava.

Zakaj le
**Kathreinerjeva Kneippova
sladna kava**

ima aprilo posebnega načina svojega proizvajanja vonj in okus zrnate kave.

Zapomnite si torej natanko, milostiva gospa, da dobivate pristno Kathreinerjevo kavo zgolj v zaprtih izvornih zavojih z napisom: „Kathreinerjeva Kneippova sladna kava“ in s sliko župnika Kneippa kot varstveno znamko.

2 krojaška pomočnika,

vajena dela za prodajalno sprejme takoj
**Fran Sitar, Kolodvorske ulice
35, Ljubljana.** 888 1-1
V zalogi imam

100 hktl. vina

lastnega pridelka, letnika 1906, renske graševine (Rheinrisling), 11-12 volum. (10 stopinj). — Vino je belo-zelene barve, popolnega okusa, iz povsem zdravega grozdja. Vino se nahaja blizu Zagreba v Mikuliču. Ogleda se lahko na licu mesta. Cena **24 gld. za 100 litrov** pri vseh 100 hktl., postavljeno na kolodvor Zagreb. Več se izve pri upravitelstvu vinogradov **Miletič, Mikulič, pošta Zagreb, Ilica 73.** 919 3-1

Meščanski hotel „Lloyd“

Ljubljanska društvena
godba
priredi v nedeljo, dne
21. aprila 1907

KONCERT

za člane. Nečlani plačajo
40 h. Začetek ob 1/28. uri.
K mnogobrojnemu obisku
vabi

915 1-1 **Tausas Karl.**

Razpis.

Za zgradbo jedne **kapnice**, z vsebino 100 m³, v vasi **Jakovca**, politični okraj Postojna, na **6000 K** proračunjena dela in dobave, se bodo oddale potom

javne ponudbene razprave.

Pismene, vsa dela zapopadajoče ponudbe z napovedbo popusta ali doplačila v odstotkih v enotne cene proračuna naj se predlože do **1. majnika t. l. ob 12. uri popoldne** podpisnemu občinskemu uradu.

Ponudbe, katere morajo biti kolkovane s kolkom za jedno krono, doposlati je zapečatene z nadpisom:

„Ponudba za prevzetje gradbe kapnice v Jakovci.“

Ponudbi mora biti dodana izrečna izjava, da pripozna ponudnik stavbne pogoje po vsej vsebini in da se jim brezpogojno vkloni.

Razven tega je dodati kot vadij še 5 odstot. stavbnih stroškov v gotovini ali pa v pučilarnovarnih vrednostnih papirjih po kurzni ceni.

Podpisani občinski urad si izrečno pridrži pravico, izbrati ponudnika ne glede na višino ponudbene cene, oziroma če se mu vidi potrebno, razpisati novo ponudbeno razpravo. Oddaji ima končno pritrditi deželni odbor.

Načrti, proračun in stavbni pogoji so na ogled v občinski pisarni občine Vrabče.

Občinski urad v Vrabčah, dne 18. aprila 1906.

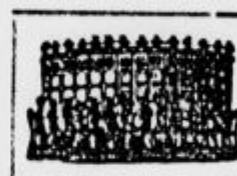
Fran Seražin,
župan.

Ženitbena ponudba.

Udovec brez otrok, star 32 let iz Hamnika na Gorenjskem, želi stopiti v zakon z deklico dobre družine, tudi udove brez otrok. Nekaj premoženja se želi. Mladenke iz ljubljanske ali celjske okolice imajo prednost.

Pisma s sliko naj se naslovijo na naslov **Harol Tajdiga** Spielstrasse 5, in Horbeck. 914 Rheinland.

Panorama Kosmorama

v Ljubljani
Dvorni trg šte. 3.
pod „Narodno kavarno“.
Električna razsvetljava.

Od 21. aprila do vstevši 27. aprila 1907:

Angleško brodovje.

KUHARICA,

izurjena v gospodinjstvu in v kuhinji, ki je že dalj časa služila v župnišču, želi dobiti službo v mestu ali na deželi. — Ponudbe pod **»kuharica«** na upravnishvo tega lista. 897 2-1

Velika gostilna z mesarijo,

sobo za tujce, gospodarskim poslopjem in pripadajočim zemljiščem se proda takoj radi rodbinskih razmer pod ugodnimi pogoji. Pojasnila daje g. Ant. Priboschitz, Ljubljana, Franc Jožefova cesta 7. 907 2-2

Pomočnike:

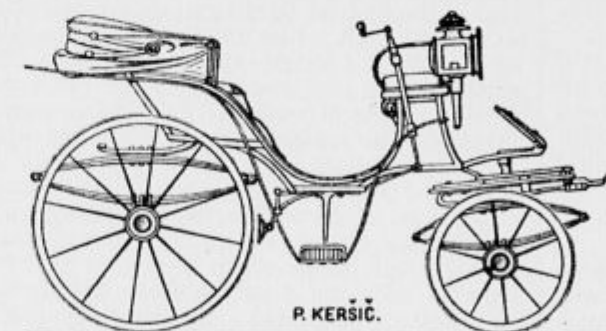
**kolarske, kovaške
::: in sedlarske :::**

920 sprejme 2-1

PETER KERŠIČ,
SPODNJA ŠIŠKA tovarna vozov SPODNJA ŠIŠKA

Lepa, čisto nova hiša

je na prodaj v krasni Savinski dolini na Štajerskem. Leži samo 5 minut od postaje in ima krasen vrt, kar je posebno za letoviščarje velike važnosti. — Natančnejše informacije se dobe vsaki dan med 11. in 2. uro pri lastnici v **Ljubljani, Elizabetna cesta 8, I. nadstr.** 902 3-1

SPODNJA ŠIŠKA

tovarna vozov

SPODNJA ŠIŠKA

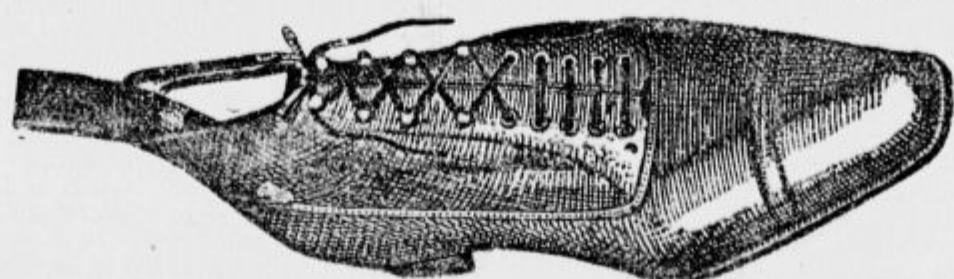
Učenci

k spadajočemu obrtu se sprejmo s pogojem: plača na dan do 1 krone, v času učenja se plača zboljša.

Poštenemu načelu, da svoje

ČEVLJE

Elegantna prilžnost! Priporočamo nastopno označene vrste: Odlična kakovost!

Specialiteta: „Goodyear svetovni“ čevlji in škornji prav odlične popolnosti. Največja izbira damskih polčevljev vseh vrst, dalje deškega, otroškega in dekliskega blaga najboljše kakovosti po izredno zmernih cenah.

ALFRED FRÄNKEL, kom. dr.

Zastopnica: **JOSIPINA HERRISCH** v Ljubljani, Stritarjeve (Špitalske) ulice 9.

Moški štifljtni, močno delani	gl. 3'50
Moški štifljtni, iz prav dobre kozlovine, jako ceno	4'60
Moški čevlji na trakove, pripravi za trpež	3'75
Moški čevlji na trakove iz izvrstne kozlovine	4'74
Moški čevlji na trakove, usnja la box-calf, orig. Goodyear šivani	6'25
Moški čevlji na trakove, usnja la box-calf, American-Style	7'50
Moški polčevlji na trakove iz dobrega, voljnega usnja	3'—
Moški drilasti polčevlji z usnjem obšiti, črni, rjavi in sivi	1'10
Isti za dame	1'—

Damski salonski čevlji iz črnega usnja divje kože	gl. 1'50
Damski polčevlji, chevreau, lahki in solidno delani	3'75
Damski čevlji na trakove iz stanovitnega črnega usnja	3'25
Damski čevlji na trakove iz dobrega rjavega usnja, moderna oblika	3'40
Damski čevlji na trakove iz izvrstne kozlovine z lakastimi kapicami	4'25
Damski čevlji na trak. iz vel. box-calf, eleg. pom. čevlji, Goodyear šivani	5'75
Damski čevlji na trakove iz najfinešega chevreau, Goodyear šivani	6'—
Damski čevlji na gumbe iz izvrstnega črnega usnja	3'40
Damski čevlji iz la chevreau, Goodyear šivani, prav elegantni	6'—

910 10-1

Skrij-Eternit

Patent

Hatschek

asbestni cementni škrlj
Eternit tovarne
LUDWIG HATSCHEK

Najboljša streha sedanosti. Varna pred ognjem in viharji, kljubuje vsem vremenskim vplivom, ne potrebuje poprav, je lahka, lična in ceno. **Najdalekosežnejše poročstvo.** Spričevala prve vrste. Zahievajte vzorce in prospekte! — Glavno zastopstvo za južne pokrajine: Delniška družba tvornice portlant cementa Dovje in v Trstu, via Geppa 2. — Vprašanja naj se naslavlja na založnika **Teodorja Korn**, krovca in kleparskega mojstra v Ljubljani, kjer se izvršujejo tudi **strelovodne naprave, kleparska in krovka dela** z različnimi materialijami

582 26-5

Vedno napreji!

posteljno perilo.

perilo za dame, gospode in otroke,

posteljno perilo.

ANTON ŠARC,

Št. Petra nasip 7.
Pralnica in sušilnica: Kolodvorske ulice 8

Vedno napreji!

Še vedno najceneje in v VELIKI IZBIRI

se dobijo **traverze, železne šine, cement, štorje, trombe, cevi, mlatilnice in trijerji, štedilniki, orodje, slamoreznice, pajkeli, brane, mreže in žica za ograjo, okov,**

kuhinska oprava in vsa druga železnina.

SCHNEIDER & VEROVŠEKA

v Ljubljani, Dunajska cesta 16. — Edina za'loga ameriških strojev za kositi iz Čikagel

Franc Keber

urar in trgovec z zlatino in srebrnino

Ljubljana, Dunajska cesta št. 12.

Zahtevajte veliki najnovejši **cenik**, ki ga vsak dan razpošiljam brezplačno in poštne preste.

2636 52-22

Ugodna ponudba.

Vsled silnega pomanjkanja prostorov smo prisiljeni razširiti še to leto svojo prodajalno. Da si pa kolikor mogoče olajšamo dvakratno selitev, smo se odločili oddajati spodaj navedene knjige za nekaj časa po **zdatno znižani ceni**. Te cene pa veljajo samo do selitve, t. j. do 30. aprila tekočega leta. Po preteku tega termina je vsaka znižana cena popolnoma izključena, ker bodo novi lokali ustrezali vtoliko našim potrebam, da nam v svrhu pridobitve prostora ne bo več treba oddajati knjig v zbugo.

Nevesta Kristusova ali podučna in molitvena knjiga za pobožne krščanske device. Poslovenil B. Bartol. Šesti natis 1894. Rdeča obreza (mesto K 248) samo K 2—, zlata obreza (mesto K 340) samo K 260, s poštnino 20 vin. več; rjavo usnje, okovane platnice (mesto K 5—) samo K 3—, fina bela vezava (mesto K 540) samo K 320. Izvrstni molitvenik s potrebnimi poduki.

Pot v nebesa ali življenje udov tretjega reda sv. Franciške Serafinskega, ki med svetom živi. Spisal O. Nikolaj Meznarič. Peti pomnoženi natis 1899. Rdeča obreza (mesto K 180) samo K 130, s poštnino 20 vin. več. To je celoten molitvenik, ki pa obsega poleg tega tudi vsa potrebna navodila itd. za tretjerednike, katerim ga zelo priporočamo.

Sv. Franciška Saleškega Filoteja ali navod k bogoljubnemu življenju. Po izvorniku poslovenil Anton Kržič. Rdeča obreza (mesto K 180) samo K 150, zlata obreza (mesto K 240) samo K 190, s poštnino 20 v. več. Zlata knjiga, ki kaže za vse med svetom živeče stanovne, visoke in nizke, najlajze in najzanesljivejšo pot skozi totransko življenje v srečno posmrtnost: knjiga ni-troga, temveč upiva samo blažino in tolažilo ter je še danes najboljša svoje vrste.

Rafael ali nauki in molitve za odraslo mladino. Spisal Jozef Kerčon, duh. svetovalec. Drugi natis 1895. Rdeča obreza (mesto K 160) samo K 1—, s poštnino 10 v. več.

Kruh Nebeški ali navod pobožno moliti in častiti presveto Rešnje Telo, s trojno mašo in drugimi navadnimi molitvami. Na svetlo dal Janez Zupancič, župnik. Četrti natis 1890. Šagrin-usnje, okovano z zlato obrezo (mesto K 360) samo K 2—, s poštnino 20 vin. več.

Trojna božja pot s svetimi stopnicami na Kranjskem. Uredil Anton Žlogar. Broširano (mesto 60 vin.) samo 30 vin., vezano (mesto 120 vin.) samo 60 vin., s poštnino 30 vin. več.

zamo (mesto K 120) samo 50 vin., s poštnino 5 vin. več.

Kmetom v pomoč. Narodno-gospodarska razprava. Spisal Ivan Belec, župnik, 1885. Broširano (mesto K —40) samo K —20, s poštnino 5 vin. več.

Psalmi. Preložil Ivan Vesel 1892. Broširano (mesto K 2—) samo K 150, s poštnino 20 vin. več.

Zgodovina cerkijanske fane. Spisal Ivan Lavrenčič. Založil Anton Golobič, 1890. Broširano (mesto K 160) samo K —90, s poštnino 20 vin. več.

Bisernice iz belokranjskega narodnega zaklada nabral Ivan Šašel, 1906. Broširano (mesto K 2—) samo K 150, s poštnino 20 vin. več.

Vojska na daljnem Vzhodu. Uredil dr. Evgen Lampe, 1906. Broširano (mesto K 480) samo K 380, vezano (mesto K 6—) samo K 490, s poštnino 30 vin. več.

Za duhovniško porabo:

Zbirka lepih zgledov. Duhovnikom v porabo v cerkvi in v šoli zbrala Anton Kržič in Alojzij Stroj. I. in II. zvezek. Broširan (mesto po K 6—) samo po K 3—, vezan (mesto po K 750) samo po K 450. II. zvezek konča v alfabetu z besedo „Ljubosumnost“.

Duhovski poslovnik. Sestavil Martin Poč, župnik, 1900. Broširano (mesto K 4—) samo K 280, vezano (mesto K 520) samo K 390, s poštnino 30 vin. več.

Katoliško zakonsko pravo z ozrom na državne avstrijske pravice. Spisal Fran Kosec, župnik, 1894. Broširano (mesto K 2—) samo K 1—, vezano (mesto K 320) samo K 220, s poštnino 30 v. več.

Razlaga velikega katekizma ali krščanske nauka. Za cerkev sestavil Anton Vetrnik, župnik. Štiri zvezki broširani (mesto K 9—) samo K 690, vezani (mesto K 1220) samo K 980.

Jezusovo trpljenje in sedanji čas. Spisal in govoril dr. R. Neuschl. Poslovenil F. Hiersche. Broširano (mesto K 120) samo 80 vin., s poštnino 10 vin. več.

Duhovni Pastir (za pridigarje). S sodelovanjem več duhovnikov urejuje Alojzij Stroj, preje Anton Kržič. Letnik 1887, 1891, 1892, 1893, 1894, 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 (mesto po K 8—) samo K 4—, s poštnino 30 vin. več.

Kakor že povedano, velja znižana cena samo do 30. aprila t. l.

509 14

„KATOLIŠKA BUKVARNA“ v Ljubljani.

Najcenejša in najhitrejša vožnja v Ameriko je s parniki „Severonemškega Lloyd“ iz

Bremena New-York

s cesarskimi brzoparniki **Kaiser Wilhelm II., Kronprinz Wilhelm, Kaiser Wilhelm d. Grosse.**

Prekomorska vožnja traja samo 5—6 dni.

Natančen zanesljiv poduk in veljavne vozne listke za parnike gori navedenega parobrodne družstva kakor tudi listke za vse proge ameriških železnic dobite v **Ljubljani edino-le** pri 2518 52-22

Edvard Tavčar-Ju, v Kolodvorskih ulicah št. 35.

nasproti občeznane gostilne „Pri starem Tišlerju“.

Odhod iz Ljubljane je vsak torek, četrtek in soboto. Vsa potovanja se tikajoča pojasnila točno in brezplačno. Postrežba poštena realna in solidna.

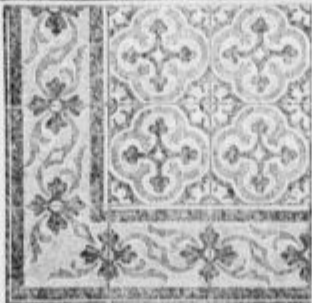
Potnikom namenjenim v zapadne države kakor: Colorado, Mexiko, California, Arizona, Utah, Wyoming, Nevada, Oregon in Washington, nudi naše društvo posebno ugodno izvanredno ceno čez Galveston. Odhod na tej progi iz Bremena enkrat mesečno.

Tu se dobivajo pa tudi listki preko **Baltimore** in na vse ostale dele sveta, kakor: Brazilija, Kuba, Buenos Aires, Colombo, Singapore, v Avstralijo itd. itd.

Cementarna na Pešati **A. ZAJEC** p. Ool pri Ljubljani.

Slavnim cestnim odborom in županstvom priporočam **zalogo cementnih cevi** (6, 10, 15, 20, 25, 30, 40 cm svetlobe) za napravo vodotokov, vodovodov itd., miljne in kilometrske kamne po jako ugodnih cenah.

Preč. cerkvenim predstojništvom, zasebnikom in podjetnikom nudimo kot najcenejši, a elegantni tlak za cerkve, zakristije, veže, kuhinje in hodnike, krasne **mozaik plošče** v raznih barvah (do 5) in okusnih vzorcih po K 3—5 za 1 m².

Izdelujem tudi **„marmornate mozaik plošče“**, ki prekašajo v lepoti vse druge tlakove, m² po K 6—12. Trotoar krog cerkvenega zidu (K 3 za m²) zabiranja vlago v cerkvah. — Izdelujem tudi raznovrstne stopnice, podboje, oklepe za okna, krasne križe poljubne velikosti z vdelanim železjem za na pokopališča iz imitiranega granita in marmorja, grobne spomenike in okvirje, korita za živino in drugo cementno blago.

641 4

Proračuni zastoj in franko. Geniki in vzorci na zahtevo.

DELNIŠKA DRUŽBA ZDRUŽENIH PIVOVAREN ZALEC in LASKO

TRG v Ljubljani, telef. št. 163. — priporoča svoje

izborna pivo v sodcih in steklenicah.

Zaloga v Spodnji Šiški, telefona števil. 187.

Pivovarna J. PERLES
LJUBLJANA, Prešernove ulice 7
priporoča
izvrstno marčno pivo
v sodcih in steklenicah.

Najstarejša svedarska tvrdka. — Ustan. pred 100 leti

Fr. Šupevc

priporoča velečastiti duhovščini ter slavnemu občinstvu
zajamčeno pristne čebelno-voščene sveče
za cerkev, bogoslovje in procesije,
voščene zvitke, izborni med-pitanec
ki se dobiva v steklenicah, škivah in škafih v poljubni velikosti ter poceni.
Kupuje se tudi vsak čas med v panjkih, sodcih, kakor tudi vseh
in suho snovje, po kolikor mogoče visoki cen.
Za obila naročila se toplo priporoča in zagotavlja točno in
pošteno postrežbo.

1550 52-9 LJUBLJANA,
Prešernove (Slonove) ulice 7. Perlesova hiša.

Naznanilo.

S' av. občinstvu v Ljubljani in okoli-
lici si usjam najvljudneje naznaniti,
da sem prevzel z današnjim dnem

prevažanje : pchištva :

ter vsakovrstne druge vožnje ter po-
dobna opravila. Zagotavljam vsikdar
najtočnejšo postrežbo po primerno naj-
nižjih cenah, ter se priporočam v naj-
obilnejša naročila. 853 2-2

velespoštovanjem

Ivan Zupančič,
Ljubljana, Rožne ul. 8.

Zahtevajte brezplačno dopisiljatev mojega
ilustr. cenika z nad 1000 sli-
kami. Jamstvo več let. Vsako nepopolno blago
se vzame nazaj za popolni znesek.
Slika 1/2, nav. velikosti. 611 52-5

Št. 365	srebrna dam-	
	ska remont gl	3-50
Št. 322	srebrna moška	
	remont.	3-50
Št. 337	srebrna s sidro	
	15 kamnov gl	5-
	dvojni plašč gl	6-50
Št. 341	srebrna s sidro	
	dvojni plašč	
	15 kamnov, posebno	
	močna gl.	7-9-50

Anton Kiffmann

največja tovarniška za-
loga ur, zlatine in srebrnine. Izvoz v vse dežele.
MARIBOR L. 5 — Štajersko.

Vir zdravja

SO

!!! brezalkoholne pijače !!!

mej temi s pomočjo Marsnerjevih šumečih limonadnih bombonov,
okus malin, citron, jagod, črešenj, dišečih jagod, prirejene

šumeče limonade

nedosežne. Edino pristne s to varstveno znamko. — Vsakoletna poraba nad
40 milijonov. — Edini izdelovalec:

Prva češka akcijska družba

orientalnih sladkornih in čokoladnih izdelkov

Kraljev. vinograd, prej A. Maršner. — Glavni zastop. Dunaj VI., Theobaldgasse 4,
590 10-6 blizu Naschmarkt-a.

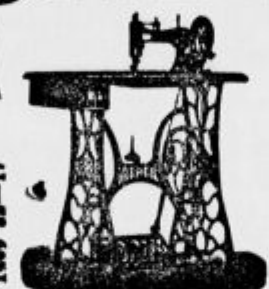
PFAFF-ovi šivalni stroji

so najboljši za rodbinsko porabo.

Šivajo, gotijo in pletó

neprekosno za obrtne namene
šivajoč sem in tje (Kugellager).

Glavno zastopstvo: **FRAN TSCHINKEL**
Ljubljana, Mestni trg 9. Kečevje, v gradu.

Najkrajša in najcenejša vožnja Ameriko

z modernimi, velikimi brzoparniki iz
Ljubljane čez Antwerpen v New York

je proga

rdeče zvezde „Red Star Line“.

Na naših parnikih: „Finland“, „Kroonland“,
„Vaderland“, „Zeeland“ in „Samland“, kateri
v-ak teden v sobotah oskrbujejo redno vožnjo
med Antwerpenom in New Yorkom, so snažnost,
izborna hrana, vijudna postrežba in spalnice, po
novem urejene v kajite za 2, 4 in 6 oseb,
za vsakega potnika eminentnega pomena, in
traja vožnja 7 dni.

Odhod iz Ljubljane vsak torek popoldan.

Naša proga oskrbuje tudi po večkrat na
mesec vožnjo čez Kanado, katera pa je
izdatno cenejša kakor na New York.

Pojasnila daje vladno potrjeni zastopnik

FRANC DOLENC
v Ljubljani,

Kolodvorske ulice odslej števil. 26. od juž-
nega kolodvora na levo pred znano gostilno pri
„Starem tišlerju“. 320 14-6

Steckenpferd- lilijskomlečno milo

Bergmanna & Co. Draždani in Tečín n. L.
je in ostane glasom vsak dan došlih pri-
znanic naj uspešnejše vseh medicinal-
nih mil proti mazuljem kakor tudi v dosego
in ohranitev nežne, mehke kože in rožnate
polti. — Dobiva se po 80 vin. komad v vseh
lekarnah, drožerijah, parfumerijah, trgovinah
mila in brivnicah. 434 50-2

Najcenejše

dežnike in solnčnike domačega izdelka

priporoča po najnižji ceni in najboljši
kakovosti slavnemu p. n. občinstvu in
preč. duhovščini

JOSIP VIDMAR

v Ljubljani

Pred škofijo števil. 19. — Stari trg števil. 4.
Prešernove ulice števil. 4. 163 52-11

Popravila točno in očno.

Ne kupite nobene ure

dokler niste prejeli mojega velikega cenika

niel. Roskopf uro	gl. 1-50
srebrno	3-
z dvojnimi pokrovom	4-
z 3 srebr.	5-
plask. jeklene ure	3-50
prave „Omega“ - patent.	9-00
srebr. oklepne verižice	1-
14karatne zlate ure	8-50
14karatne zlate verižice	10-
14karatni zlati prstani	2-
stenske ure 70 cm	3-50
z bit em liki zvonu	5-
z godbo	6-
s kukavico	2-50
kuhinjske ure	2-20
budilke	1-20
budilke ponoči svetee	1-60
z dvojnimi zvonce	1-50
budilke z bitjem in	
zvonenjem liki zvonu	2-50

Triletno pisмено jamstvo za neprimerno denar nazaj.
Razpošilja po povzetju urar, zaprišeži sodni centlec
Maks Böhmel, Dunaj, VI., M. rgarethenstr. 27
(v lastni hiši). Zahtevajte moj cenik
z 2000 slikami zastoj in poštnine prosto. 785 02-7

Velik uspeh! : : : : :

Nepričakovan učinek!

1000 in 1000 dam in gospodov, med temi umet-
nice svetovne slave, kot **Emmy Destinn**, kr. pr.
dvorna operna pevka v Berlinu, **Gabr. Horvath**,
kr. oerna pevka v Pragi, **Marija Ziegler**,
operetna pevka v Novem Yorku; veliko število
zdravnikov, ki se odlikujejo na kosmet. polju,
potrjujejo, da je **Feigl-ov**

Manol
milo brez sode

edino in doslej nedoseženo sredstvo v dosego čiste,
cvetoče polti, brez peg, lišajev, agrcev.

Manol se dobiva v škatljah po **K I -**, **K 2 -**

v lekarnah, drožerijah in parfumerijah.

Čudovito velik promet. Povsod sijajno uvedeno.

Glavna zaloga: **Fran Vitek in drug.**

Praga, Vodičkova ulica 548.

V Ljubljani se dobiva pri **A. Kancu** in
Ant. Korbarju, drožeriji. 568 25-5

„Vzajemna zavarovalnica“

Dunajska cesta št. 19.

v Ljubljani

Medjatova hiša.

zavaruje

1. Proti požarni škodi vsakovrstna poslopja, zvonove, premičnine in pridelke.
2. proti prelomu zvonove in
3. za življenje oziroma doživetje in proti nezgodam.

Edina domača slovenska zavarovalnica!

Svoji k svojim!

2985 12-4

Pred. št. 351. Usnje za voščanje s
močnimi podplati K 9-50.
Pred. št. 361. Boxcalf s angloškimi
podplati K 12-50.

Pred. št. 690. Irhovina s šivanimi
podplati K 6-—.
Pred. št. 720. Isti iz lakovine K 6-30.

Prva in največja zaloga na Kranjskem FRAN SZANTNER

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4

dobavlja kot znano **najboljše čevlje.**

Pri naročilih zadostuje pred. številka.

Zunanja naročila proti povzetju.

Ceniki brezplačno in poštne prosto.

Nepriležni izdelki se zamenjajo.

Pred. št. 747. Cheorette s šivanimi
podplati K 9-—.
Pred. št. 745. Glasgow Chevreau s
močnimi podplati K 11-—.

Pred. št. 553. Sabakid K. 10-50
567. Boxcalf K 13-—
610. Lakovina K 12-—
(1323 19)

Zal žnik c. kr. avst. drž. v. nih ur. dnikov.

Klobuke, cilindre in čepice

v najnovejših faconih in v velikih izberah
priporoča 112 52-13

Ivan Soklič.

Pod trančo št. 2. Postaja elek. železnice.

IVAN DOGAN,
mlazski mojster,
v Ljubljani, Medjatova hiša št. 19.
Cene brez konkurence!
priporoča **svogo bogato zalogo hišne opreme.**
Spalne ter jedilne sobe za salone. Divane vsake vrste.
Modroce, žimnice na peresih, podobne, ogledala, otročje
vozičke itd. 579 6
Naročila se točno izvršujejo.
Cenik s podobami zastoj in franko.

HLODE!!

kupuje po najugodnejših cenah
proti gotovini parna žaga **DEGHENGHI**
v Ljubljani, in sicer:

smrekove od 30 cm debele naprej kub. met.	K 19-50
jelkove " 30 " " " "	K 18-50
borove " 30 " " " "	K 18-—
brastove " 30 " " " "	K 38-—
" plohe " 8 " " " "	K 70-—

pod mero in sicer od 22 do 29 cm de-
bele in škartne hlode 1/3 manj.

Postavljeni franko Ljubljana, državni kolo-
dvor Šiška. 225 31

Pri nakupovanju
= **suknenega** =
in **manufakturnega**
blaga
se opozarja na **tvrdko**

HUGO IHL

v Ljubljani

Špitalske ulice št. 4.

Velika zaloga =

suknenih ostankov.

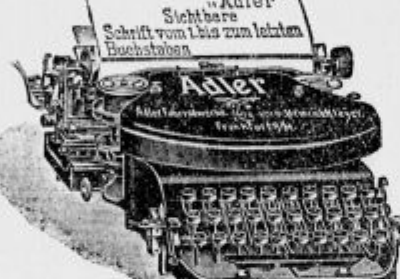
OSREDNJA BANKA
Vloge na knjižice in račun 4 s in 4 s. 5.
Kupovanje in prodaja vredn. papirjev.
Uprava in čuvalna zaloga brezplačno.

Marija Sattner,
Ljubljana, Dunajska cesta št. 19, II. stop., II. nadstr. (Medjatova hiša).
se priporoča pred. duhovščini za
izdelovanje
cerkvenih
para-
mentov.

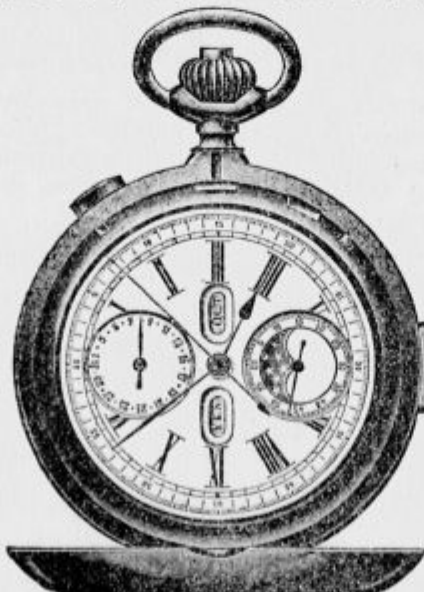
Izdeluje cele ornate
kazule v vseh liturgičnih
barvah, pluvijale, obha-
jilne burke, stole in vse
za službo božjo potrebne
stvari, priproste in najfinije,
kakor se glasi naročilo, v
svilnatem in slatem vese-
nju. — Izdeluje tudi
bandere in baldahine
ter izvršuje vsakovrstno
cerkveno perilo in
pristnega platna. Vporablja
samo dobre blage, cene po
mogočnosti nizke, zagotavlja
trpečno, vestno delo in hitro
postrežbo. Prenovljenje sta-
rih paramentov tudi zado-
voljno prevzame.

Ivan Jax in sin
Dunajska cesta 17, Ljubljana.
Kolesa iz prvih tovarn Avstrije:
Dürkopp, Styria (Puch), Waffenrad.
Šivalni stroji
izborna konstrukcija in elegantna izvršitev iz tovarne v Lincu.
Ustanovljena leta 1867. **Vezenje** poučujemo brezplačno.

Adlerjevi
pisalni stroji.
Ceniki zastoj in franko.

FR. ČUDEN,
urar in trgovec v Ljubljani. Samo nasproti frančiškanske cerkve.

Častiti 99. ženini in neveste!
Največja in najbogatejša zaloga **lepih**
zakonskih prstanov, uhanov
s krasnimi briljanti itd.
Lepe stenske ure in bu-
dilke, jako lepe in nove oblike.
Največja izbira **namizne opre-**
ve, nastavkov itd. v pravem srebru
in China-srebru. Vse po **najnižjih**
cenah in najlepši obliki.
Na zahtevo veliki cenik s koledarjem in
posebej še cenik za China-srebro tudi po pošti
franko in zastoj.
Zlata 14 kar. anker rem. ura, bje čet-
rtinke in ure **gld. 75.**
Ista s trojnim zlatim pokrovom **gld. 95.**
Sliki enaka 80 g v zlatu težka, s tremi
močnimi pokrovi, bje minute, če-
trtinke in ure, kaže mesece, tedne,
dni in luno **gld. 230.**
Vabi in se priporoča za obilni obisk
Fr. Čuden,
urar in trgovec na drobno in debelo v Ljubljani
samo nasproti frančiškanske cerkve.

Trgovina z oblačilnim blagom!
Marija Rovšek,
Ljubljana, Kolodvorske ulice št. 35
nasproti „Tišlerjeve gostilne“. Največja za-
loga izgotovljenih oblek, zimskih sukenj in havelokov
domačega izdelka. — Velika izber klobukov,
kovčgov, dežnikov, čevljev, perila in raznega
druzega blaga. — Ker dobivam blago naravnost iz
tovarn, mi je mogoče postreči z najboljšim in svežim
blagom po najnižjih cenah. Priporočam se prav toplo
preč. duhovščini, p. n. občinstvu iz mesta in z dežele,
posebno vsem potnikom, ki odhajate v Ameriko ali
prihajate nazaj, — Predno si nakupite obleko, ogledajte
si mojo zalogo in prepričali se bode, da prodajam
najboljše blago po zelo nizkih cenah brez konkurence.
Z veselo poštovanjem 2519 52-28
Marija Rovšek, trgovka,
Kolodvorske ul. 35, nasproti „Tišlerjeve gostilne“

Velikanska kvedlinburška
pesa
amerikanski zgodnji **grah,**
amerikanski **Willkomm-**
oves, jeruzalem. goli **ječ-**
men, rusko Riga-laneno
seme, stotne **buče,** vsake
vrste **deteljno, travno**
in **zelenjadno seme,**
zanesljivo kaljivo pri
PETER LASSNIK-U
427 9-7 v Ljubljani
nasproti frančiškanske cerkve.

Prodaja na debelo in drobno.

Firnež
le iz kranjskega lanenega olja
1619 100-74 prodaja
Adolf Hauptmann
v Ljubljani
prva kranjska tovarna oljnatih barv
firnežov, lakov in steklarskega kle-
ja. Največja zaloga
karbolineja in gipsa.

OSREDNJA BANKA **CESKIH HRANILNIC,** Podružnica: DUNAJ,
L., Wipplingerstr. 22.
(Ustřední banka českých spořitelén)
Posojila okrajem, mestom, občinam in drugim javnim korporacijam proti amortizaciji na
4, 4 1/2 in 5, upravne pristojbine. **Financiranje javnih podjetij.** Emisija lastnih 4%, ban-
kovnih obligacij, katere uživajo pupilarno sigurnost in se smejo rabiti za vsakovrstne kavcije.

V najem se želi vzeti
dobro vpeljana ali pa ne še vpeljana
TRGOVINA
s špecerijским blagom, najraje
blizu Ljubljane. Ponudbe na upravnishvo
„Slovenca“.

Automobil
5-6 HP. pravi „dion bouton“
se radi smril ceno prodaja.
Stari trg 7, Ljubljana.

Stanovanje
s tremi sobami in
pripadki je od-
dati takoj ali za
termin maj. — **Komenskega ulice**
št. 26.

Orehe . . .
suhe gobe
kumino . .
oves . . .
sploh vse **dež. pridelke**
kupi **Anton Kolenc v Celju.**

Kdo
bi imel na razpolago za več let
do 15 tisoč kron?
Za popolno varnost se jamči. — Obresti po dogo-
voru od 6-10 %, polletno naprej.
Dopisi prosijo se pod „Varnost“ na upravnishvo
„Slovenca“.

Hiša stavbišče
na prodaj.
izve se v **Streliških ulicah št. 26.**

Gospodična
se sprejme na stanovanje in hrano v boljši
družini. Cena zmerna. — Naslov se izve
v upravnishvu tega lista

Hiša na prodaj.
Pritlična hiša se proda iz proste roke blizu
farne cerkve v Mengšu pod jako ugodnimi
pogoji. Hiša je na novo zgrajena ter ob-
sega v pritličju vežo, 2 lepi sobi, kuhinjo,
prostorno klet in shrambo za jedila ter ne-
koliko vrta. — V podstrešju sta 2 sobi in
kuhinja. — Pripravna je posebno za kakega
vpokojenega gospoda. Več se izve pri last-
niku **Valentinu Gregorcu v Mengšu.**

Več
stanovanj
z eno, dvema in s tremi sobami se odda
tako ali ob kvartalu v novih hišah
Ilije Predoviča na Selu.
Natančneje se poizve na **Ambro-
ževem trgu št. 7 v Ljubljani.**

Sprejme se takoj
učenec za mesarsko obrt
za goveje, telečje in svinjsko meso
pri **Jožefu Koprivec, Martinova**
cesta 22.

Sekire, domačega izdelka, pojek-
lene z izvrstnim jeklom,
za drvarje, tesarje, me-
sarje in kolarje, prodam po zmerni ceni.
Nobeno tovarniško delo.
Obrabljene sekire se pojeklijo dobro
n po ceni. — Sprejem tudi takoj dva
močna iz zdrava fanta kot
kovaška učenca s triletnim učenjem
brez vplačevanja de-
narja za učenje, pač pa z obleko. **Sebas-
tian Schiestl,** kovaški mojster, Seebach
pri Beljaku (Koroško).

F. M. NETSCHEK
g. kr. dvorni dobivatelj
„PRI VELIKI TOVARNI“
Resljeva cesta 3 LJUBLJANA Sv. Petra cesta 37
priporoča svojo
velikansko zalogo pomladanske konfekcije
za gospode, dame, dečke in deklice.
Najnižje cene. Postrežba solidna.
A. LUKIĆ, poslovodkinja.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice
registrovana zadruga z neomejeno zavezo
Ustanovlj. 1. 1882. v Ljubljani Ustanovlj. 1. 1882.
podrejena skontraciji „Združne
zveze“ v Celju
na Dunajski cesti št. 18, na vogalu Dalmatinovih ulic
obrestuje hranilne vloge po
Poštno-hranil-
ničnega urada
št. 828.406. **4 1/2 %** Telefon št. 185
brez odbitka rentnega davka, katerega posojilnica sama za vložnike
plačuje.
Uradne ure od 8.—12. in od 3.—4. ure popoldne.
Hranilne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom hranilničnega urada.
273 38 Upravno premoženje kmetske
posojilnice 31. dec. 1906. **K 11,325.728.62.**
Stanje hran. **K 11,060.020.20.** Denarni **K 50,486.935.14.**
vlog promet
Varnost hranilnih vlog je tudi zjamčena po združnikih.
Posojuje na zemljišča po 5 1/2 %, z 1 1/2 % na amortizacijo ali pa po 5 1/2 %, brez amortiza-
cije; na menico po 6 %. Posojilnica pa sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizo-
vanja dolga.

Hamburg-Amerika Linie
Vožnja traja
dni 6 dni
izvrstna prilika za potovanje
je in ostane
z najnovejšimi leta 1905 in 06 zgrajenimi velikanskimi parniki
„Amerika“ 24,000 ton
„Kaiserin Augusta-Victoria“ 25,000 ton
toraj še enkrat večji
kakor do sedaj veliki parniki z 8-12,000 tonami
Pojasnila daje zastopnik:
Fr. Seunig,
Ljubljana Kolodvorske-ulice št. 28
Odhod iz Ljubljane vsaki ponedeljek, torek in četrtek v tednu.

Naznanilo.
Podpisani naznanja slavnemu občinstvu v mestu in na deželi, da
ima veliko zalogo različnih
krst (mrtvaških trug)
katere bode od danes naprej vedno po najnižjih cenah prodajal
Obenem še omenja, da ima tudi veliko izber
pohištva iz mehkega in trdega lesa
na zalogi. — Za cenjene naročila proseč, zagotavljajoč najsolidnejšo po-
strežbo, beleži z odličnim spoštovanjem
Anton Drukar, mizarski mojster v Kranju št. 56.

Jasna glava
Močni živci
2970 7-7 a **Zdravo spanje**
se dobe po stalnem uživanju
brezalkoholnega
Ceres - jabolčnega
soka
Nova frigatev
znatno cenejša!
Najfinjša in najprijetnejše osveževalna pijača
na zabaviščih.
JURIJ SCHICHT A.-G.
oddelek „CERESWERKE“, Ustje n. L.

Stavbeni prostor.
V Spodnji Šiški nasproti šoli je
na prodaj **več lepih parcel** po ceni.
Prodaja ga lastnik **Fran Lesko-
vio, Florjanske ulice št. 1, Ljub-
ljana.**
Nove pesmi za Šmarnice!
Devetnajst Marijinih pesmi
za mešan zbor, solospve in orglje, zložil
Ign. Hladnik, op. 51. Cena 2 kroni.
Dobe se v Katol. bukvarni in pri
Schwentnerju v Ljubljani in pri skla-
datelju v Novem mestu, Dolenjsko.

Sprejem takoj zanesljivega, strogega
hišnika
Plača po dogovoru.
ILIJA PREDOVIČ,
Ljubljana, Ambrožev trg št. 7.
Stanovanje
s 3 sobami (1 s posebnim vhodom), z
vsemi potrebnimi pritliklinami in posebno
kletjo, ozir. tudi z oddelkom vrta, se
za avgustov termin poceni odda
v novi hiši v Ilirskih ulicah pri
Sv. Petru. — Poizve se pri učitelju
Jegliču, Pred Prulami 23.

LOKAL
za prodajalno
z opravo vred, na lepem prostoru pri
državni cesti in novem kolodvoru se odda
s 16. majem. — Več pove **Ant. Čebulj,**
Jesenice, Gorenjsko.

prodajalnica
zraven tudi 2-3 skladišča z opravo in pravico za
žganjetoč. Hiša leži pri glavni cesti na najlepšem
prostoru. Prevzeti je od 1. julija t. l. Več se poizve
pri lastniku **Anton de' Schiava, Ljubljana,**
Dunajska cesta 32.

Najme se več
drvarjev
proti dobri plači za celo leto.
Naslov: **Oskrbništvo graščine**
Boštanj, pošta Radna. Kranjsko.

Katoliška Tiskarna
priporoča raznovrstne
vizitnice
po niški ceni.
V novi vili v Zgornji Šiški
se odda takoj **moderno**
stanovanje
s tremi velikimi sobami, kopalno
sobo in drugimi pritliklinami. V vili je vpe-
ljan vodovod, zraven se nahaja tudi lep vrt.
Več se poizve v gostilni pri **Pavšiču**
v Zg. Šiški ali pa pri gosp. **Ivanu**
Zakotniku v Ljubljani, Dunajska
cesta št. 40.

Kranjska hranilnica v Ljubljani.

Izkaz o dobičku in izgubi

za leto 1906.

Dati

Imeti

		K	h			K	h		
Izgube.						Dobiček.			
Hranilnični zaklad.						Hranilnični zaklad.			
I.	Račun obresti hranilnih vlog	2,705.745	27	3,060.576	78	XI.	Račun posojilnih obresti	1,723.231	67
II.	obresti vlog starostne hranilnice a	24.444	87			XII.	obresti lombarde	408	40
III.	" " " " b	9.079	26			XIII.	menjičnih obresti	25.442	90
IV.	" plač	116.608	86			XIV.	obligacijskih obresti	1,149.466	37
V.	stroškov	29.710	80			XV.	tekočih obresti	132.186	45
VI.	davkov	104.863	88			XVI.	raznih dohodkov	1.653	54
	balance	70.123	84			XVII.	zamudnih obresti	23.304	19
Rezervni zaklad.						XVIII.	zastavnice	3.289	99
VII.	Račun dobrodelnih darov	177.856	38	327.144	97	XIX.	obligacij	1.593	27
VIII.	" o upravi penzijskega zaklada	3.484	44			Rezervni zaklad.			
IX.	" o prinosu realčnega poslojja	1.064	97			XX.	Račun obligacijskih obresti	241.841	—
X.	" o prinosu poslojja starega strelišča	1.017	55			XXI.	dohodkov hranilničnega poslojja	185	88
	balance	143.721	63			XXII.	dohodkov poslojja na sv. Jakoba trgu	2.442	31
						XXIII.	dohodkov poslojja na Erjavčevi cesti	1.333	98
				3,387.721	75	XXIV.	dohodkov poslojja Haydnhof	42.004	07
						XXV.	dohodkov poslojja v Cerkvenih ulicah	15.999	82
						XXVI.	dohodkov poslojja v Trstu	20.864	83
						XXVII.	dohodkov posestva Noghera	2.473	08
								327.144	97
								3,387.721	75

Račun bilance

koncem decembra 1906.

Aktiva

Pasiva

		K	h			K	h			K	h
Hranilnični zaklad.						Hranilnični zaklad.					
I.	Račun hipotečnih posojil	37,877.422	48	75,328.162	59	XXV.	Račun hranilnih vlog	K 68,496.342'98	69,347.730	43	
II.	posojil občinam in korporacijam	1,405.050	07			XXVI.	hran. vlog starostne hranilnice a	622.993'99			
III.	3% občinskega posojila	574.532	36			XXVII.	hran. vlog starostne hranilnice b	228.393'46			
IV.	posojilnih obresti lombarda	383.905	07			XXVIII.	obresti od posojil	187.880			
V.	obresti lombarda	7.860	—			XXIX.	lombardnih obresti	30			
VI.	menjic	148	08			XXX.	menjičnih obresti	8.123			
VII.	obligacij	738.000	—			XXXI.	zaloge	3,332.034			
VIII.	obligacijskih obresti	26,726.798	60			XXXII.	zaklada starostne hranilnice	93			
IX.	obligacijskih obresti zastavnice	236.876	98			XXXIII.	dobrodelnih darov	74.431			
X.	zastavnice	209.173	57			XXXIV.	upnikov	2,146.542			
XI.	kreditnega društva	910.489	25			XXXV.	ženske bolnice v Novem mestu	15.000			
XII.	dolžnikov	2,419.408	72			XXXVI.	ustanovnega zaklada	450			
XIV.	prodanih posestev	3.575	88			XXXVII.	gotovina zaloge	2.000			
XV.	predujemov	14.525	25			XXXVIII.	izgube in dobička:				
XVI.	hranilničnih premičnin	11.242	97				Čisti dobiček:				
XVII.	premičnin starega strelišča	820	—				hranilnega zaklada K	70.123.84			
XVIII.	zaloge	3,332.034	69				rezervnega	143.721'63			
XIX.	blagajne	476.298	62					213.845			
Rezervni zaklad.								47			
XX.	Račun obligacij	6,250.487	50	9,210.985	99	XXXIX.	Račun spec. rezervnega zaklada za kurzne difference	1,530.948	7,474.627	24	9,210.985
XXI.	obligacijskih obresti	19.656	67			XL.	spec. rezervnega zaklada za prodana posestva	41.209			
XXII.	posestev	2,920.893	49			XLI.	spec. rezervnega zaklada za potresno posojilo	164.200			
XXIII.	blagajne	19.948	33			XLII.	rezervnega zaklada: lastno premoženje Kranjske hranilnice				
Penzijski zaklad.											
XXIV.	Račun obligacij	553.000	—	566.248	26	XLIII.	Račun lastnega premoženja koncem decembra l. 1906		566.248	26	
	obligacijskih obresti	1.866	66								
	Kranjske hranilnice	11.381	60								
				85,105.396	84					85,105.396	84

Upravno premoženje koncem decembra 1906:

Hranilni zalog K 75,328.162-59
Rezervni zalog „ 9,210.985-99
Zavarovalni zalog „ 566.248-26

Skupaj K 85,105.396-84

Obresti za vloge: 4% — Rentni davek plača hranilnica.

„ za hipotečna posojila: 4½%; za hipotečna posojila na Kranjskem do 600 K: 4%.

„ za eskomptovanje menjic in lombard: 4½%.

Ravnateljstvo Kranjske hranilnice.

Mednarodna panorama
Ljubljana, pod Trančo 2.
Podružnica iz Berolina.

Razstavljeno od 21. aprila
do vstetega 27. aprila 1907:

Južna Amerika.
Peru.

F. M. Netschek, Ljubljana
c. kr. dvorni dobavitelj

„Pri veliki tovarni“
Resljeva cesta št. 3, Sv. Petra cesta št. 37
priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo velikansko zalogo **na-rejenih oblek** za gospode, dame, dečke, deklice in otroke.

Cene nizke! Solidna postrežba.
Veseloštevjanjem 873
A. Lukić, poslovodkinja.

Ker se postavijo Bergmann-ovi motorji
se ceno oddajo sledeči, skoraj novi

Siemens-Schuckert-ovi motorji:

1 motor na istomerni tok 3 1/2 PS.	300 volt	750 obratov
1 " " " " 3/4 "	150 "	1800 "
1 " " " " 1/2 "	300 "	1400 "
1 " " " " 1 "	300 "	1200 "

Naslov pove upravništvo. 845 3-3

Ugodno in ceno se prodaja lepa enonadstropna hiša,
obstoječa iz 14 prostorov, vrtom, hlevom in vodnjakom, 8 let davka prosta, pri veliki cesti, v bližini Bleda. Na vplačilo K 6000, ostalo ostane lahko vknjiženo. — Več se izve pri lastniku **Anton Por-u, Rečica 15, p. Bled.** 784 20-9

Štampilije
vsake vrste, paginir. in numer. stroje, kaučuk tiskarn, itd. itd. dobavlja v solidni izvršitvi

J. Lewinson,
Dunaj, 1/25, Adlergasse Nr. 12. Telef. 12179
Filiala Odesa. Cenik zastoj in franko. Zastopniki se iščejo. 421

Podružnica v Spljetu.
Delniška glavnica: K 2.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani
ponuja vsakovrstne srečke po dnevnem kurzu proti poljubnim mesečnim odplačilom, dovoljuje predjame na srečke in druge vrednostne papirje.
Zamenjava valute in novce po dnevnem kurzu, diskontuje kulantno devize v laških ltrah.
Vloge na knjižice in v tekočem računu obrestuje od dne vloge do dne vzdiga po **4 1/2 %** Rentni davek plača banka sama.

Tržne vesti.

20. marca 1907.

V pretečenem tednu nam razna tržišča niso nudila večjih sprememb, ter se premika kupčija in promet v ozkih mejah. Trajajoče deževno vreme ni pomaglo ogrski spekulaciji na noge in ker se je vreme jako ugodno spremenilo, sta konsum in kupčija se otesla vsakih skrbi ter se rezervirata in izogibljeta pozorišč.

Setve z majhnimi izjemami niso trpele vsled dolge zime ter so vsa poročila ugodna. Tudi napredujejo v ugodni meri poljska dela.

Promptna kupčija je neznatna, tendenco lahko označimo kot nestalno, cene popuščajoče. Vse spremembe se vrste okoli 5 do 10 vinarjev, in še teh bi ne bilo, ako bi Budimpešta ne rogovčila s svojo terminsko kupčijo. Dokler aprilski engagementi niso pokopani, efektivna kupčija ne bo zvršila večjih transakcij.

Aprilski egagementi, ki so provzročili toliko razburjenja, so večinoma poravnani in vsled tega nismo pričakovali posebnih kurz-nih sprememb. Sicer se je govorilo, da so si hosisti prihranili svoje »šlagerje« za drugo polovico aprila in kazalo je, da bo deževno vreme in vsled tega slabe ceste pospeševale njih namene, ali vreme se je spremenilo ter so postale pozicije hosistov slabše.

Budimpeštanska terminska kupčija ima zopet jako nemiren teden za seboj ter so se kurzi jako spreminjali. Pravega vzroka ni in vsled tega se zadnji poviški tudi ne bodo vzdržali.

Inozemska tržišča so istotako brez življenja in zategadelj tudi brez posebnih sprememb.

Pšenica ne živi zanimanja, ker mlini ne čutijo potrebe se založiti z blagom, ker kupčija z moko je jako slaba. Dovozi so neznatni, vendar zadostujejo. Tendence je vsled tega mlačna. Z ozirom na dvigajoče se trmiske kurze Budimpešte je nastopila pšenica koncem tedna z višjo ceno, ali ta je le nominalna ter se ne da realizirati. April 8-40 do 8-41, maj 8-15 do 8-16, oktober 8-43 do 8-44.

Rž nam je javila višje cene in to tudi z inozemskih tržišč, in to z ozirom na večji konzum, ki se je pojavil. Ni pa pričakovati, da bo ta okrepitev vztrajala. April 6-60 do 6-61, oktober 6-88 do 6-89.

Oves je za april znatno poskočil koncem tedna, da pa konsum se ne bo sprijaznil s tem nenavadnim poskokom, je gotovo. April 7-75 do 7-76, maj 7-71 do 7-72, oktober 6-71 do 6-72.

Turšica nam ni nudila večjih sprememb, pač pa je tendenca stalna. Promet neznaten. Maj 5-44 do 5-45, julij 5-45 do 5-55.

Moka dela mlinom skrbi, ker konsum je vkljub znatnim spremembam Budimpešte in višjim zahtevam mlinov ostal hladnokrven ter noče poseči po blagu. Novih zaključkov ni ter obsega promet le stare sklepe. Da se zaloge mlinov preveč ne pomnože, zato skrbijo mlini delavci s štrajki in mlini z reduciranim obratom. Temne vrste primanjkujejo. Edino

Otrobi so naklonjeni mlinom, ker so tako stalni v ceni.

Petrolej. Kakor vse kaže, bode prenehal s koncem aprila tudi kartel, ne da bi se rafinerije v kateremkoli oziru zjediniše. 25. t. m. bodo imeli na Dunaju plenarno sejo, v kateri bodo sklenili, ali se pogodba preneha definitivno ali pa se doseže provizorij in s tem pridobi čas za nadaljna pogajanja. Rafinerijam samim ni veliko na kartelu, ker ako tudi cena petroleja pade, je zaslužek pri postranskih izdelkih znaten. Ker je eksport petroleja znaten, bo gotovo pariteta eksportnih cen najnižja meja tuzemskih cen in onih nizkih cen z leta 1902 ne bomo doživeli.

Sladkor. Rafinada ne živi zanimanja ter je kupčija neznatna. Tudi druga roka ne more napraviti kupčije.

Spirit je nastopil z višjimi zahtevami, katerih pa ne more doseči, ker se konsum ne more sprijazniti z višjim cenami, ker ne vidi vzroka za zvišanje.

Svinjska mast. Stagnacija še vedno traja ter bode oživila kupčijo šele sprememba cen.

Kava si nikakor ne more opomoči, ker ta letina bode veliko bolj, kakor se je pričakovalo.

Vinska postava je bila 12. t. m. sankcionirana, nakar opozarjamo vse interese.

Židana nit je v ceni poskočila za 15 odstotkov ter se še nadaljna zvišanja pričakujejo, ker so sirovine baje za 25 odstotkov dražje.

Živina (Dunaj). Nizke cene zadnjih tednov so napotile lastnike, da so prignali manj živine na trg, tako da blago tudi neznatnemu konsumu ni zadostovalo. Vsled tega so cene poskočile in so morali kupci vkljub vsemu obotavljanju plačati višje zahteve. Kupčija je bila tedaj jako mrtva. Da se višje cene ne bodo vzdržale, je z gotovostjo pričakovati, ker so se dosegle na umetni način. Pomanjkanje krme sili lastnike, da prodajajo živino.

V Postojni se prodaja zaradi smrti lastnika na glavnem trgu stoječa

HIŠA

v kateri se nahaja že nad 60 let dobro idoča trgovina.

Dotične ponudbe naj se pošljejo do 15. maja t. l. na H. Janešič-Orešek v Postojni št. 76.

892 3-1

Dobro in ceno!

ANTON SCHUSTER
Ljubljana, Stritarjeve
ulice št. 7

911 12-1

priporoča

! novosti !

konfekcije za dame in deklice, bluz, deških oblek, modnega blaga za dame in gospode, voile, batist, levantin, garniture, najboljše belo blago za perilo in vsakovrstne preproge.

Uzorci na zahtevanje poštine prosto!

Solidna postrežba! Najnižje cene!

Dobro in ceno!

Dr. Ljudevit Jenko
(na Jurčičevem trgu št. 3)

ordinira zopet od 10. do 1. ure vsak dan razun nedelj in praznikov. 893 3-2

radi prevelike zaloge blaga

obleke in površniki za gospode in dečke

jopice za dame in deklice, paletotij, krila i kostume

kakor tudi klobuki in slamniki

v angleškem skladišču oblek
O. Bernatovič, Ljubljana Mestni trg 5,
9.3 12-2

Najcenejša vožnja v Ameriko.

E. Kristan
oblastveno koncesijonirana potovalna pisarna

Ameriko
v Ljubljani Kolodvorske ulice št. 41

71 52 13

Najcenejša vožnja v Ameriko.

Odlikovan z zlatim zaslužnim križcem s krono.

C. kr. priv. tovarna

Ustanovljeno 1869.
3—5 letno jamstvo.

orgelj in harmonijev
tovarna J. Tuček-a, Kutnabor, Češko

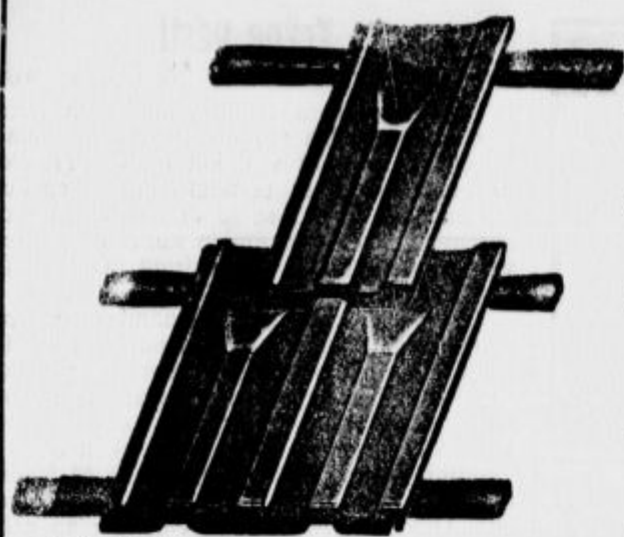
gradi in dobavlja:

orglje vseh velikosti, sistemov in slogov harmonije sistema na pihala (Cottage orglje) piano in pianino najmodernejshe konstrukcije.

Nizke cene. Tudi na obroke.

Od ustanovitve je bilo izgotovljenih 6000 instrumentov. Ilustrovani prospekti o orglah, harmonijah in pianini zastoj in franko. 912 26-1

Podružnica v Celovcu.
Rezervni fond: K 200.000.

F. P. Vidic & Komp., Ljubljana
opekarna in tovarna peči, nudijo vsako poljubno množino patentiranih

zarezanih strešnikov

„Sistem MARZOLA“ (Strangfalzzegel) „Sistem MARZOLA“

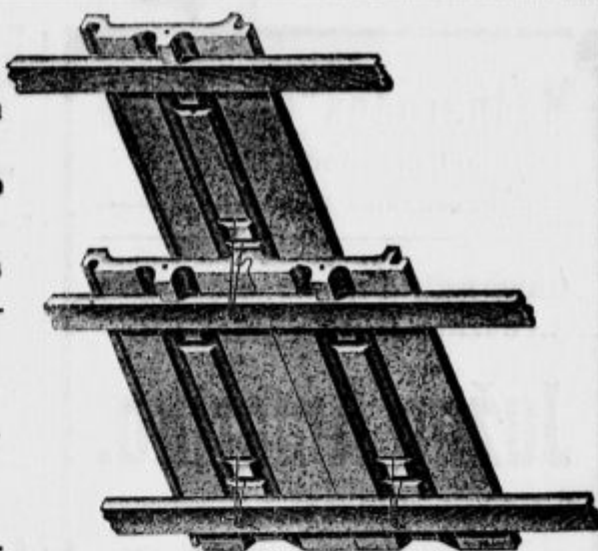
Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črno impregnirani.

Najličnejše, najcenejše in najpreprostejše strešno kritje.

Vsak strešnik se zamore na late pribiti ali pa z žico privezati, kar je gotovo velike važnosti za kraje, ki trpe po močnem vetru in burji.

Vzorci in prospekte pošljemo na željo brezplačno.

Sprejmejo se zastopniki. Takojšnja in najzanesljivejša postrežba. Sprejmejo se zastopniki.

426 40-1

Naznanilo in priporočilo.

Ker sem svoje tesališče in lesno skladišče opremil ter vse na novo uredil, se priporočam v izvršitev

vseh tesarskih del,

kakor: strešne stole, cerkvene strehe, zvonike, kupole, verande, ledenice, mostove, ter cestne in vodne stavbe, kakor tudi vsa popravila itd.

Izdelujejo se tudi načrti, spadajoči v stavbno stroko.

Franc Pust,

440 10

mestni tesarski mojster, Streliške ulice, Ljubljana.

Priporočilo.

Slavnemu občinstvu in preč. duhovščini vljudno priporočam vsa v kamnoseško stroko spadajoča dela iz vsakovrstnega in trpežnega kamna, kakor tudi veliko zalogo prav lično izdelanih

na grobnih spomenikov.

Prevzamem tudi napravo kompletnih rakev kakor vseh vrst kamnoseških del na pokopališču in tudi na deželi, po najnižji ceni. Upajoč, da me slavno občinstvo z obilnim delom počasti, bilježim z vsem spoštovanjem vdani

Fr. Kunovar, kamnosek pri Sv. Križu v Ljubljani in v Dolnicah 1, p. Št. Vid nad Ljubljano.

Opozarjam, da izvršujem naročila na žgano apno in kamen za kamnoseško in zidarsko obrt iz lastnega kamenoloma.

800 Naročila sprejemam pri pokopališču in v Dolnicah. 10-3

V letu 1856. ustanovljeni denarni zavod

obrnega pomožnega društva

registrovane zadruge z omejenim poroštvom

v Ljubljani, Židovske ulice števil. 8

sprejema hranilne vloge in jih izplačuje vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne ter od pol 3. do 5 1/2. ure popoldne s

4 1/2 %

22 26-34

obresti, brez odbitka rentnega davka, katerega za vložnike društvo samo plačuje.

Rezervni zaklad, ki tvori društva lastno premoženje, znaša 126.305 K

Stavbeno, umetno in konstrukcijsko ključavničarstvo.

Hydraulične vjadre in sesalke

Josip Weibl

J. Spreitzer-ja nasl.

LJUBLJANA, Slomškova ulica 4.

priporoča se slavnemu občinstvu in prečastiti duhovščini v izdelovanje vseh v to stroko spadajočih predmetov: žilone omrežje na stroj, obhajljne mise, ograje na mirodvoru, obmejno omrežje, večna vrata, balkoni, verande, stolpne križe, štedilnike, strelovode, železna okna, železne stole itd.

Specijaliteta: valjčoni zastori in solnčne plahte po najnovejšem sistemu s samodvigalnimi operami brez vijakov.

1509 52-59

Podružnica c. kr. priv.

avstr. kreditnega zavoda za trgovino in obrt

(prej banka L. C. Luckmann)

v Ljubljani, Franca Jožefa cesta števil. 9

delniška glavnica in rezervni zakladi kron 183,000.000

se bavi z bančnimi in menjalnimi operacijami vsake vrste, kakor: z nakupovanjem in prodajo tuzemskih in inozemskih rent, zastavnih pisem, delnic, srečk, valut in deviz, preskrbuje in deponuje ženitovanjske kavcije, prav tako tudi službene kavcije in vadije za udeležbo pri ponudbah, prejmlje v hranitev in varstvo vrednostne papirje ter oskrbuje njih upravo in revizijo pri izžrebanjih, zavaruje srečke proti kurzni izgubi, izplačuje kupone in izžrebane vrednostne papirje pri svoji blagajni, in dovoljuje predujme na vrednostne papirje in sprejema borzna naročila za tuzemske in inozemske borze,

prejmlje vloge za obrestovanje proti vložnim knjižicam na tekoči račun in na giro-konto, ter dovoljuje imetnikom takih računov, da smejo tudi z vso svojo imovino razpolagati potem čaka a vista,

izdaja obrestonosne blagajniške liste, dovoljuje kredit na tekoči račun, eskomptuje v tuzemstvu in inozemstvu izplačne menice ter jih prejmlje za inkasovanje, prepušča plačilna nakazila, ter izdaja kreditna pisma za vse kraje tuzemstva in inozemstva, daje vestna navodila za nalaganje vsake glavnice. 725 15-9

Podružnice:

Praga z menjalicami: Graben 25, Mala strana, Most ulice 17, Baden, Čelka Lipe, Čelka Kamnica, Moravski Kumborg, Mödling, Novi Jicin, Pizen, Britava in Liberec.

Menjalnice na Dunaju:

I. Wollzeile 10, II. Taborstrasse 4, III. Ungargasse 77 (vogel Rennweg), III. Löwengasse 27, IV. Wiesner Hauptstrasse 12, V. Schönbrunnerstrasse 88 a, VII. Mariahilferstrasse 76, VIII. Lerchenfelderstrasse 132, IX. Alserstrasse 32, X. Favoritenstrasse 59, XVIII. Währingerstrasse 82, XIX. Döblinger Hauptstr. 33, XIX. Hauptstrasse 22.

Menjalnična delniška družba 45 150-43

„MERCUR“

Dunaj, I. Wollzeile 10.

Ako kapital K 18,000.000. Reser zaklad K 7.000.000

Najkulantnejši

nakup in prodaja vseh vrst rent, državnih papirjev, akcijskih, prioritet, zastavnih, srečk, deviz, valut in denarja.

Zamenjava in eskomptiranje izžrebanih zastavnih in obligacij, srečk in kuponov.